

400 kuruş   23 MAYIS 1978   35

Bağımsızlık politikası mı?

Çok yönlü işbirliği politikası mı?

Ecevit'in Avrupa ülkelerine yaptığı son gezi, bu gezide yaptığı açıklamalar ve Amerika'nın uyguladığı silah ambargosunun devam etmesi, Ecevit hükümetinin "haysiyetli" dediği dış politikasını daha iyi ortaya koyuyor.

Ege ve Kıbrıs meselelerinde Türkiye ve Yunan hakim sınıfları arasındaki menfaat çatışması, bölgede, ABD emperyalizminin uşaklarıyla çelişmelerinin artmasına ve NATO'nun Güney-Doğu Avrupa kanadının çatlamasına yol açtı. Her iki ülke hakim sınıflarını da kaybetmek istemeyen Amerika, Yunanistan'ı kaybetmemek için Türkiye'ye uyguladığı silah ambargosunu devam ettirmektedir. Amerika ile arasındaki çelişmeler karşısında gerek MC, gerekse Ecevit hükümeti uzun zaman kırgın pozlarla "müttefikimiz" dedikleri ve kendisine ihanet ettikleri Amerika'nın silah ambargosunu kaldırmasını beklediler. Ancak ambargonun sürüncemede kalacağını gören Ecevit, ambargo kalkmasa da Türkiye'nin Nato'da kalacağını fakat silah sağlamak bakımından yeni kaynaklara yöneleceğini söyledi. Yeni kaynaklar arasında son gezisinde gerek ekonomik gerekse askeri işbirliğini geliştirmede önemli adımlar attığı Almanya başta gelmektedir. Ayrıca ileride muhtemel bir kaynak hesabıyla Rusya'ya da kapı bırakan dostane ilişkilerin eskiye göre biraz daha geliştirilmesi söz konusu edilmektedir.

Ecevit'in "haysiyetli dış politika", "yeni ulusal savunma" olarak adlandırdığı politikayı özetlersek, Amerika'nın yörüngesinden, Nato'dan çıkmadan, Alman emperyalistleriyle malî, ekonomik, askeri işbirliğini geliştirmek, Rusya'ya açık tutulan kapı aralığını biraz daha açmak politikasıdır. Ecevit'in ilk bakışta "Amerika'ya karşı ulusal menfaatlere yönelme" gibi görünen bu politikası gerçekte ise değişik emperyalist ülkelerle çok yönlü bir işbirliği politikasıdır. Genel olarak 1960'lardan sonra emperyalistlerin değişen güç ilişkilerinin ve rekabetin sonucu, özel olarak da Avrupalı emperyalistler özellikle de Alman emperyalistlerinin işbirlikçisi olmanın sonucu Ecevit hükümetinin bir politikasıdır. Bu politika bağımsızlık mücadelesinin politikası değildir. Amerikaya azalarak devam eden, Almanya'yla geliştirilen ve Rusya'ya açık kapı bırakan emperyalistlere bağımlılık politikasıdır. Böyle bir politika "haysiyetli" değil "haysiyetsiz" politika olabilir ancak...

Diğer yandan Ecevit bu politikasını askeri açıdan yeni ulusal savunma politikası olarak göstermektedir. Ulusal savunma nedir? Ulusal savunma askeri açıdan Amerika, Rusya ya da Almanya ve diğer emperyalistlerin hiç birine silah ve askeri açıdan bağlı olmamak, Amerika ve Rusya'nın savaşçı çabalarına karşı çıkmak, diğer uluslarla gerici çatışmalara girmeyip barışçı ilişkiler geliştirmek, ezilen milletlerin mücadelesini desteklemek demektir. Ya Ecevit'in "yeni ulusal savunma politikası" nedir? Son umut kaybolmayıncaya kadar Amerika'dan silah dilenmek, Almanya ile silah alış verişi ve "ortak " yapımını geliştirmek, Rusya'ya açık kapı bırakmak yine süper devletlerden Amerikayı "müttefikimiz", diğer süper devlet Rusya'yı saldırının gelmeyeceği komşu, Alman emperyalistlerini "tarihi dost" Yunanistanı ise düşman gösterme politikasıdır. Böyle bir politika, askeri bakımdan emperyalistler menfaatlerine yeni bir bağımlılık ve onların menfaatlerini yeni bir savunma biçimidir. Nasıl ki, eskiden Türkiye silahları Amerika'nın menfaati dışında kullanamıyordu ve Amerika'nın bölgedeki menfaatlerini savunma sistemine uyarlanmış bir "ulusal savunması" vardıysa, şimdi de bunu biraz değiştirip Almanya'nın menfaati dışında silahları kullanamayan ve Alman menfaatlerini savunan Rusya'nın yayılmasına karşı yumuşak ve Amerika'dan kopmayan bir "savunma" sistemidir. Böyle bir savunma politikası eskiye göre biraz değişik ve yenidir, ama nasıl ki 45'lerde değiştirilmesine ve yeni bir politika olmasına rağmen ulusal değil Amerika'nın menfaatini savunma politikası olduysa, bu da ulusal değil aynı kampta ve Amerikan yörüngesinde kalarak değişik emperyalistlerin menfaatini savunan çok yönlü bir politikadır.

Demirel ve Türkeş, Ecevit'in yeni dış politikasını Sovyet tehlikesine karşı Amerika'ya uşaklık etmede sabretmeyen maceracılık olarak görmekte ve karşı çıkmaktadırlar. Revizyonistler ise umduklarını bulamamanın burukluğu içinde olmalarına rağmen Rusya'ya açılan kapının biraz daha aralanmasına "saldırmazlık paktının" imzalanması için şartların olgunlaşmasına sevinmektedirler. Ama onların Ecevit'ten asıl bekledikleri, Afganistan'daki darbeden önceki şartlarda olduğu gibi sosyal-faşist bir diktatörlüğe ön basamak olacak "ileri demokratik" düzendir. Gerek faşistlerin ve gerekse sosyal-faşistlerin savunma anlayışları, halkımızın emperyalizme karşı bağımsızlık mücadelesine zıt Amerika'ya ve Rusya'ya kölece uşaklık politikasıdır. Bu onların sınıf yapılarının tabii sonucudur. TİKP oportünistleri ise Ecevit'in çok yönlü işbirliği politikasının sadece Sovyet tehlikesini görmeyen yanına çatmakla yetindiler. Amerikaya bağımlılığı tehlike görmemeleri bir yana, Alman emperyalistleriyle işbirliğini geliştirmesine sessiz kalarak memnuniyetlerini belirttiler.

Bugün Ecevit'in Amerika'nın ilişkileri azaltmasına rağmen, yörüngesinden çıkmama, Alman emperyalistleriyle işbirliğini geliştirme ve Rusya'ya kapıyı biraz daha aralama politikası halkımızın bağımsızlık mücadelesine ters işbirlikçi bir politikadır. Başta Amerikancı faşistler'in ve Rus uşağı revizyonistlerin efendilerine kölelik politikasına karşı çıkarken, Ecevit'in de çok yönlü işbirliği politikasına karşı çıkmalıyız. Bütün milliyetlerden emekçi halkımızın menfaati bunu gerektirmektedir. Yunan düşmanlığını körükleyen Demirel ve Türkeş'in şovenizmine bu düşmanlığı yaşatmaya çalışan Ecevit'in şovenizmine, revizyonistlerin her an düşmanlığı körükleyen dönüşmeye hazır sahte barış politikasına karşı halkımızın menfaati, her iki halkın kardeşliğine hizmet edecek gerçek barış politikasıdır.

Halkımız, Demirel-Türkeş'in Amerikancı ve revizyonistlerin Rusçu kölece uşaklığına, Ecevit'in çok yönlü işbirliği politikasına karşı, başta Amerika ve Rusya'ya karşı olmak üzere Alman emperyalizmine ve diğerlerine karşı da bağımsızlık politikasının etrafında toplanmalıdır. Bu saflar, dünya savaşının kundakçılarına karşı barışı korumanın saflarıdır. Bu saflar şovenizme karşı Türkiye ve Yunan halklarının kardeşliği ve barışın saflarıdır.

İLERİ ÇAPA İŞ KURULDU

Pazarcık Ovasında onbinlerce tarım işçisi çalışır. Ova topraklarının önemli bir kısmı büyük toprak ağalarınındır. Kadıoğulları, Emiroğulları, Hacıbebek, Filolar onbinlerce dönüm toprağa sahiptirler. Toprakların tamamına yakınında pamuk eken bu ağalar onbinlerce mevsimlik işçi çalıştırırlar. Sadece ağalar değil zengin köylüler hatta geçici olarak ortaköylüler bile işçi çalıştırırlar.. Ovada çapa zamanı ve pamuk toplama mevsiminde çalıştırılan tarım işçileri onbinleri bulur. Bu işçiler Pazarcık Türkoğlu ve Maraş'ın dağ köylerinden, Adıyaman, Urfa ve Antep'in köylerinden gelirler. Yine ova köylülerinden topraksız ya da az topraklı köylüler de tarım işçiliği yaparlar. Çapalama ve toplama işçilerinden başka, saka (sucu), şoför v.b. işçiler de vardır.

Tarım işçileri günde 10-12 saat çalışırlar. Hastalığa karşı hiç bir tedbir almadan, çadırlar içinde yaşayarak çalışırlar. Çapada yövmiye üzerine,toplamada ise kilo üzerine ücret alırlar. Bir kısmı, işçileri getiren elçilere kesilen bu ücretler sanayi işçilerinden oldukça düşüktür. Mesela geçen yıl çapalamada yövmiyeler 30-40 [illegible] ra arasındaydı.

İşte tarım işç[illegible] yük toprak sahiplerine karşı ve kısmen de zengin köylülere karşı ekonomik ve demokratik haklarını kazanmak, işçileri birleştirip örgütlemek için Mart ayı içinde Pazarcık Ovası Narlı Nahiyesinde İLERİ ÇAPA İŞ sendikası kuruldu.

Sendika kurulduktan sonra karakol başçavuşu jandarmalarla birlikte sendikayı basarak, işçilere ve sendika yöneticilerine gözdağı verdi. "Eğer siz ağalara karşı direnirseniz ben de size kurşun sıkarım" diyerek, bağırıp çağırdı. "Sizi hapishaneye attırırım" diye gözdağı vererek sendikanın tabelasını söküp attı. Elbette bu baskılara karşı sendika yöneticileri ve işçiler yılmadılar. İşçileri örgütlemek ve bilinçlendirmek için çalışmalarına devam ediyorlar. Fakat bu olay bile tek başına jandarmanın ağaların menfaatine bekçi olduğunu gösteriyor Mesela aynı başçavuş bir iki adım ötedeki 50 bin dönüm toprağa sahip Kadıoğlu'nun Tulha Çiftliğini basmaz. Ama iş işçilerin haklarını elde etmek için örgütlenmesine gelince hemen basar, gözdağı verir. Yine bu olayın gösterdiği bir diğer şey ise, işçileri insan yerine koymıyan ağalar ve onların devleti nin işçilerin örgütlenmesinden, ne kadar korktuğudur.

Fakat hiç bir baskı tarım işçilerinin örgütlenmesini engelliyemiyecektir. Ülkemizde işçiler uyanıyor ve kendi sınıfının haklarını almak için birleşiyor, ve örgütleniyorlar. Tarım işçileri de uyanıyor ve örgütleniyorlar. Hiçbir zorbalık ve baskı binlerce işçiyi durduramaz. İşçilerin sendikaları İLERİ ÇAPA İŞ etrafında birleşmele rini engelliyemez.

- 8 SAATLİK İŞGÜNÜ
- EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET!
- SÜNNİ-ALEVİ, TÜRK-KÜRT BÜTÜN TARIM İŞÇİLERİ İLERİ ÇAPA-İŞ'DE BİRLEŞİN!

İBRAHİM KAYPAKKAYA TÖRENLERLE ANILDI (1)

Öğrenciler İbrahim yoldaşı andılar

İSTANBUL BEYOĞLU FINDIKLI LİSESİ ÖĞRENCİLERİ İ.KAYPAKKAYA'YI ANDILAR.

Beyoğlu Fındıklı Lisesi öğrencileri proleter devrimci önder İbrahim Kaypakkaya'yı bir forum düzenliyerek andılar.

Şimdiye kadar çeşitli boykot ve forumlarda orta yolcu Dev-Gençliler anti revizyonistlerle ittifak kurmak için yanaşmadığı halde,okulda 18 mayıs günü DEV-GENÇ'li arkadaşların tavrı olumlu oldu. Dev-Genç'e forum için götürdüğümüz öneriyi kabul etti. Biz Y.G. olarak bu arkadaşlarada söz hakkı tanıdık. Ancak arkadaşlar konuşmadılar.

18 Mayıs sabahı saat dokuzda okulun bütün kitlesi foruma katıldı. Forumda Yurtsever Gençlik adına konuşan bir öğrenci İbrahim KAYPAKKAYA'nın hayatı ve mücadelesini anlattı. Ayrıca HB 18 Mayısla ilgili bildirisi dağıtıldı. Forum devrimci bir hava içinde geçti. Her hangi bir kargaşalığa yol açmadan düzenli bir şekilde sona erdi. Forumdaki en önemli nokta da, okulun kitlesine dayanması, ve okulun bütün öğrencilerinin foruma katılmasıydı. Daha önceleri revizyonizme karşı olan devrimcilerle eylem birliğine girmeyen Dev-Genç taraftarı öğrencilerin bu eyleme katılması devrimci ve olumlu bir tavırdı. Forumdan sonra İbrahim KAYPAKKAYA'yi işkencede katleden faşist- diktatörlüğe karşı bir günlük boykot kararı alındı.

İBRAHİM KAYPAKKAYA İDMMA IŞIK MÜHENDİSLİK Y. OKULUNDA ANILDI

Işık Mühendislik Yüksek Okulunda İbrahim KAYPAKKAYA'yı anmak için öğrenciler forum düzenlediler. H.Kurtuluşu taraftarları forumda Yurtsever Gençliklen olan bir arkadaşa söz hakkı vermediler. Yurtsever Gençlikten arkadaş ve Dev-Gençli arkadaşları bu demokrasi düşmanı tavırlara karşı çıktılar ve sonunda Y.Gençlik adına bir arkadaş konuşma yaptı. H.Kurtuluşu taraftarlarının forumda İbrahim Yoldaşı küçük-burjuva olarak suçlamasına cevap vererek, Marksist-Leninist [illegible] olduğunu ortaya koydu. Faşist diktatörlüğe karşı mücadelesi ve işkenceye karşı başeğmez direnişinin bütün devrimcilere örnek olması gerektiğini anlattı.

İ.Ü. EDEBİYAT FAKÜLTESİNDE İ.KAYPAKKAYA ANILDI.

Uzun bir süre faşistlerin işgalinde kaldıktan sonra faşist işgalin yeni kırıldığı İst. Üniversitesi Edebiyat Fakültesi öğrencileri 18 Mayıs'ta yaptıkları bir forumla proleter devrimci önder İbrahim KAYPAKKAYA-yı andılar. Yurtsever Gençlikten bir öğrenci yaptığı konuşmada İbrahim Yoldaşın mücadelesini ve hayatını anlattı. Faşizme ve işkenceye karşı başeğmez direnişinin bugün öğrencilerin faşist işgale ve baskıya karşı mücadelede örnek alınacağını söyledi.

BEYOĞLU LİSESİ ÖĞRENCİLERİ

18 Mayıs günü Beyoğlu Lisesi'nin akşam ve gündüz bölümü öğrencileri yaptıkları forumda faşist diktatörlüğün 1973'de katlettiği proleter devrimci önder İbrahim KAYPAKKAYA'yı andılar. Dev-Genç taraftarlarının yapılmasına karşı çıkmasına rağmen bütün öğrenciler foruma katıldılar. Yurtsever Gençlik adına bir öğrenci konuşma yaptı. H. Birliğinin bildirisi dağıtıldı ve forum devrimci bir coşkuyla sona erdi.

Arnavutluk SHC folklor ekibi Türkiye'de coşkuyla karşılandı

İzmir de düzenlenen Uluslararası Efes Festivaline katılmak üzere yurdumuza gelen dost Arnavutluk'un folklor ekibi, ülkemizin çeşitli şehirlerinde yaptığı gösterilerde coşkunca alkışlanmıştır. ASHC folklor ekibine, halkımız ve devrimciler büyük tezahüratta ve saygı gösterisinde bulunmuştur.

3 gün süren Efes Festivalinde, onbinlerce halk kitlesi ve devrimciler, Arnavutluk folklor ekibini ayakta alkışlamış ve "Yaşasın Enver Hoca", "Yaşasın Arnavutluk" diye dakikalarca tempo tutmuştur. Daha sonra Bursa, İstanbul ve Eskişehirde düzenlenen toplantılara katılan Arnavutluk Folklor ekibi, bu şehirlerimizdede coşkunca alkışlanmış ve sıcak sevgi gösterileri ile karşılanmıştır. Gittikleri her yerde, Vali ve Belediye reisleri ve çok sayıda devrimci ve halk kitlesi folklör ekibini kutlamıştır. Eskişehir de düzenlenen toplantıda halkın ve devrimcilerin folklor ekibine sıcak sevgi gösterisinde bulunması ve hediye vermesi faşist diktatörlüğün polisi tarafından engellenmiştir. Faşist polis bunlada yetinmeyip, halka ve devrimcilere saldırmıştır... Bir çok yurtsever yaralanmış ve bazı yurtseverlerde göz altına alınarak işkenceye tabi tutulmuştur.

Folklor ekibinin gösterilerine geniş yer veren Tiran Radyosu ve ATA bülteni, folklor ekibinin, Türkiyede halk kitleleri ve Arnavutluk asıllı yurttaşlar tarafından coşkuyla karşılandığını ve halk kitlelerinin, folklor ekibini dakikalarca, ayakta alkışladığını ve "Yaşasın Enver Hoca" ve "Yaşasın Arnavutluk" diye tempo tuttuklarını belirterek, Arnavutluk folklor ekibinin gösterilerinin büyük bir başarı olduğunu ve her iki ülke halklarının dayanışmasını ve kardeşliğini güçlendirdiğini yazmıştır.

Bütün engellemelere rağmen, Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti folklor ekibinin gösterileri, halkımız ve devrimciler tarafından çoşkuyla karşılanmıştır. Hiç bir güç, küçük fakat şanlı Arnavutluk halkı ile Halkımız arasındaki güçlü dost ve kardeşçe bağları koparamıyacaktır. Faşist diktatörlük bir taraftan Arnavutluk S.H.C.' ni festivale davet ederken diğer taraftanda, halkımızın ve devrimcilerin sıcak sevgi gösterilerinde bulunmasını engellemeye çalışmıştır. Bu, geniş halk kitleleri önünde sözde "barış" ve "yumuşama" ve "Balkanlarda dostluk" isteyen ve "Sosyalist ülkelerle ilişkilerin geliştirilmesini" savunan Avrupa emperyalizminin temsilcisi Ecevit hükümetinin teşhir olmasına hizmet etmiştir.

Hiç bir güç, halkımız ve Arnavutluk halkı arasındaki sıcak ve dostça bağları koparamıyacaktır. Başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu AEP nin önderlik ettiği Arnavutluk halkını ve Arnavutluk folklor ekibini derin dostluk duyguları ve militan proleter enternasyonalist duygularla selamlarız.Arnavutluk halkına, sosyalizmi inşa etmek için her türden emperyalist ve sosyal-emperyalist ve revizyonistlere karşı verdiği mücadelede başarılar dileriz.

YAŞASIN ARNAVUTLUK SOSYALİST HALK CUMHURİYETİ!
YAŞASIN TÜRKİYE VE ARNAVUTLUK HALKLARI ARASINDAKİ SICAK DOSTLUK VE KARDEŞLİK!

ECEVİT HÜKÜMETİ İŞÇİ ÜCRETLERİNİ DONDURMA PEŞİNDE

Ecevit Hükümeti işbaşına geldiği günden beri bir avuç komprador patron ile toprak ağasının ve emperyalist soyguncunun menfaati için kolları sıvadı. Zaten kurulmasının ve büyük patronlar, ağalar ve emperyalist soyguncular tarafından övülmesinin sebebi de buydu. Kolları sıvayarak yaptığı ilk iş paranın değerini düşürüp yeni zamları cesurca yapmak oldu. Bu, IMF ve Dünya Bankası gibi Amerikan emperyalist soyguncularının başında yer aldığı sermaye kuruluşu olan teşkilatların verdiği direktiflerden ilkiydi.. Bunu tamamlayan ikinci direktif ise "işci ücretlerinin dondurulması" ve küçük üretici köylülerin ürünlerinin fiyatının düşük tutulmasıdır. Bu direktifi yerine getirmek için Ecevit Almanya gezisine çıkarken ilk açıklamayı yaptı. "Bazı sorumsuz sendikalar işci ücretlerini çok yüksek düzeyde arttırıyorlar. Türkiye'yi batıran budur" dedi. Dönüşün de bu meseleyi ele alıp, 'gerekeni, yani işci ücretlerini dondurmayı gerçekleştireceğini bu konuda işçilerin kendisine yardımcı olacağına güvendiğini ekledi.

Bugün işci ücretlerinin gerçek durumu nedir? Aylık 3300 lira olan asgari ücret işçileri engeniş kesiminin aldığı ücrettir. Bir kısımı vergiye kesildiği dikkate alınırsa bu günkü pahalılığın da bu parayla değil bir işçi aile, bir kişi bile zor geçinebilir. Zaten işçi ve emekçi aileleri bir evden birkaç kişi birlikte çalışarak ancak boğaz tokluğuna bir geçim yapabilmektedirler. Büyük çoğunluğun aldığı bu asgari ücretin yanında ayda net 4-5 bini bulabilen çok az işçinin ücretidir. Bu parayla da bugünkü hayat pahalılığı şartlarında boğaz tokluğuna ancak geçinilebilir. Bugün işçi ücretlerindeki artış oranı (zaman da dikkate alınırsa) çoğunlukla fiyat artışların daki oranın gerisindedir. Zaten ücretleri artmasına rağmen işçilerin hayat seviyelerinin daha fazla düşmesinin sebebi de budur.

Peki o halde "çok yüksektir" diye Ecevit'in işci ücretlerinin artmasına karşı çıkmasının sebebi nedir? Ecevit hükümete geldikten sonra MC hükümetinin yaptığı gibi yüksek oranda zamlar yaptı. Hala da bu zamların, arkası kesilmedi. Daha da değişik mallara yeni zamlar yapılmaktadır. Bu yüksek fiyat artışları karşısında bugünkü asgari ücretle işçilerin geçinebilmesi mümkün değildir. Bu seneki toplu sözleşmelerde işçiler haklı olarak ücretlerine zam istiyorlar. Gerçi ücretlere yapılacak, bu zam mevcut pahalılık karşısında eski geçinme seviyesini bile zor sağlayabilir. Ama yine de Ecevit işçi ücretlerinde olacak bu artışlara bile karşı çıkmakta işçi ücretlerini düşük tutmak, dondurmak için şimdiden kolları sıvamaktadır. Neden? Nedeni Ecevit'in dediği gibi ücretlerdeki artış isteği çok yüksek onun için mi?" Hayır Bu sadece halkın gözünü boyamak için söylenen yalanlardır. Çünkü işçi ücretleri arttırma talepleri şimdiki fiyat artışı karşısında düşük kalmaktadır. Ecevit'in "ücretleri dondurma" önerisinin gerçek nedeni emperyalist soyguncuların ve bir avuç komprador patronun menfaatidir. Zaten "işçi ücretleri dondurulsun" diye direktifi veren de IMF ve Dünya Bankası gibi ABD ve Avrupa emperyalistlerinin sermaye kuruluşlarıdır. Bu gibi sermaye kuruluşları "borç" "kredi" "ortak yatırım" v.b. yollarla Türkiye'ye soktukları sermaye'nin birkaç mislini kâr olarak götürdükleri gibi, Türkiye'nin kendilerine olan borçları da bitmek bir yana daha fazla artmaktadır. Bunun yükünü emekçi halkımız çekmektedir. Türkiye'deki büyük patronlarla büyük tüccarlar ise emperyalistle ile yaptıkları işbirliği sonucu sermayelerini büyütmektedirler. Şimdi Türkiye borçlarını ödeyemez duruma gelince IMF ve Dünya Bankası gibi kuruluşlar yeni borç verebilmek için yüksek zamlar ile işçi ve diğer emekçi ücretlerinin dondurulması direktiflerini verdiler.

Halkın karşı koymasından korkan MC hükümeti bu direktifleri parça parça uygulamaya çalıştı. Halkı daha iyi uyutabileceğini zanneden Ecevit hükümeti ise bu direktifleri cesurca hem de hızla uygulamaya çalışmaktadır. İşte Ecevit'in yaptığı, "işçi ücretlerini dondurma"nın altında yatan gerçek neden budur."İstekler çok yüksek oluyor" sözleri ise "ücretleri dondurma"işinin gerçek sebebini gizlemek, içindir.

Bütün işçilerin, emekçilerin menfaati ise, emperyalistlerin, ve uşakları büyük patronların korktuklarını başına getirmekten yanadır. Yani işçi ücretlerinin dondurulmasına karşı çıkıp bugünkü yüksek pahalılık şartlarında, daha iyi yaşama şartları için mücadele etmekten yanadır. Bu nedenle bütün işçiler, ücretleri dondurmaya hazırlanan Ecevit Hükümeti ve menfaatini savunduğu komprador patronlara karşı mücadeleye hazırlanalım. Sendika ağaları ilk anda ücretleri dondurmaya karşı çıkmalarına rağmen rahatlıkla Ecevit Hükümetiyle ve patronlar la anlaşabilirler. Bunlara karşı da uyanık olalım.

lım.
cesu

Barolar Birliği de İhtisas Mahkemelerine karşı çıktı

Faşist diktatörlük 1973 yılında sıkıyönetim mahkemelerini kaldırmak zorunda kalınca yerine aynı görevi yapacak olan Devlet Güvenlik Mahkemelerini kurdu. Ancak halkımızın mücadelesi sonucu faşistlerin özellikle fa şist MC hükümetinin bütün çabasına rağmen, bu mahkemeler ayakta kalamadı, çöktü. Demirel-Türkeş faşistleri her fırsatta DGM'leri yeniden kuracaklarını belirttiler. Fakat halkımızın mücadelesi bu faşistlerin DGM' leri yeniden kurmalarına fırsat vermedi. Bugün de yine faşist ve gerici güçler Ecevit Hükümetinin eliyle faşist DGM'lerin görevini yerine getirecek ihtisas mahkemeleri kurmaya çalışıyorlar.

İhtisas Mahkemelerinin kurulmasını istiyenler başta DGM' lerin baş savunucusu Feyzioğlu olmak üzere, devlet içindeki faşist ve gerici güçler, DGM'ye karşı işçi ve halk direnişine, saldıran büyük patronlardır. İşte Ecevit'in gerici hükümeti bu güçlerin isteğini yerine getirmek için İhtisas Mahkemelerini, kuruyor. Demirel-Türkeş faşistleri ise halka karşı yetersiz bulsalar da en azından bu mahkemeleri olumlu karşılıyorlar.. Hiç şüphesiz ki bu konuda Ecevit hükümetini cani gönülden destekliyeceklerdir.

Fakat işin garip yanı Ecevit hükümetinin "faşist teröre karşı" bir görüntü altında bu mahkemeleri kolaylıkla kurmasının sinsi hesabı içinde olmasıdır. Halbuki, bugün faşistler yeterince tutuklanmıyorsa, mesela Ankara Nükleer Araştırma Merkezinde Hamido suikastındaki bombayı şüphesiz bir Muharrem Şemsek bir Sami Bal tutuklanmıyorsa ka bahat "İhtisas Mahkemeleri" olmamasında değildir. Bunun kabahati yine Ecevit hükümetindedir. Eğer çeşitli mahkemelerde faşistler varsa onların temizlenmesi için önlem almayan Ecevit Hükümeti halka karşı faşistlerin suçortağı oluyor demektir.. Ve buralara yerleşmiş faşistler faşist katilleri koruyabiliyorlarsa bunun kabahati Ecevit Hükümetidir. Mesela bütün faşist cinayetleri yöneten, sabotaj ve toplu katliamları yöneten Türkeş ve partisi MHP yargılanıp cezalandırılamıyorsa bunun kabahati yine "İhtisas Mahkemelerinin bulunmaması"nda değil, Türkeş'e dokunmayan Ecevit Hükümetindedir. Eğer Ecevit Hükümeti gerçekten faşistlerini, faşist partileri cezalandırmak istiyorsa bunu mevcut mahkemelerde, yapabilir.

Ama Ecevit Hükümetinin amacının bu olmadığı açık. Ecevit halkımızın, demokratların hücumunu üzerine çelmeden devrimci mücadeleye karşı gerici tedbirler almanın peşinde. Faşistlere karşı sahte görüntüsünü bu. nedenle sözkonusu mahkemelere ver meye çalışıyor. Ama İlericilik ve Demokratlık ne sahte görüntü ler vermekle ne de lafını yapmakla olmaz. Halkımızın siyasi özgürlüğünü kısıtlayan, örgütlenme haklarına karşı kurulmuş her kuruluş gericidir. Halka değil, halka düşman hakim sınıflara hizmet eder. Hakim sınıfların bir kanadını oluşturan Ecevit temsil ettiği sınıf menfaatlerine hizmet etmek amacıyla böyle davranıyor.

İşte bu nedenle Ecevit' in yeni DGM'leri olan "İhtisas Mahkemeleri"ne karşı bütün ilerici ler yavaş yavaş sesini yükseltmekte, bu mahkemelere karşı çıkmaktadırlar. Türkiye Barolar Birliği' de geçenlerde yaptığı açıklamadä "hangi deyim kullanılırsa kullanılsın, siyasal mahkeme görünümünü yaratacak, her türlü girişimlerden uzak kalınmalıdır" diyerek İhtisas Mahkemelerine karşı çıktı.

DGM'yi yere seren halkımız, İhtisas Mahkemelerini de doğmadan boğacaktır.

İşçi ücretlerine karşı çıkan Ecevit patron mallarına zam yapıyor

İşci ücretlerinin artmasından yakınarak ücretleri dondurmak hazırlığı içine giren Ecevit diğer yandan komprador patronların mallarına yeni yeni zamlar yapma kararı almaktadır. Son zamanlarda otomobil, traktör, yedek parça fiyatlarına ya pılan zamlardan sonra, şimdi de akü, buzdolabı, çamaşır makinası ve yemeklik yağ'a zam kararları alındı. Yine pamuklu ve yünlü dokuma maddelerine ve süt ve sütlü mamüllere zam kararı alındı. Ayrıca Et Balık Kurumu'nun ürünlerine ise bir müddet önce zam yapılmıştı. Alınan yeni zam kararlarıyla önümüzdeki günlerde piyasaya yansıyacak bütün halkın giyecek maddeleriyle yine geniş halk kesiminin kullandığı yağ gibi yiyecek maddelerinin fiyatı yükselecek.

Peki Ecevit'in işçi ücretlerindeki artışlardan sızlanırken hiç yakınmadan rahatlıkla aldığı bu zam kararları kimin menfaatinedir? Açıktır ki bu malları üreten fabrika sahibi patronlar la, büyük tüccarların sermayelerini büyütmelerine ve emperyalizmin talanına yarar ve onların menfaatinedir. Yine Ecevit' in ücretlerin artmasına karşı çıktığı işçilerin, ürünlerine düşük taban fiyatı verilen küçük üretici köylülerle diğer yoksul ve topraksız köylülerin, ve dar gelirli geniş memur kitlesinin ise zararınadır ve geçinme seviyesinin daha da düşürecektir. Mesela giyim eşyaları, bez, keten, pantolon, gömlek vb maddelere yapılan zamlar dokuma patronlarının ve bu işin toptancısı tüccarların kesesini büyütür ama milyonlarca işçi köylü ve dargelirliyi ise daha fazla borç altına koyar. Yağ vb.maddelere yapılan zam yine öyledir. Yine otomobil, traktör v.b yapılan zam işçi, memur ve köylü kitlelerin hayat seviyesini daha da düşüren zamlardır. Ama bu zamlar aracılığıyla otomobil traktör üreten, dokuma maddeleri üreten komprador tekelci patronların ve büyük tüccarların isesermayelerine sermaye katmakta, emperyalistlerin soygununu büyütmekedir. Yine Et Balık ve Sümerbank mamullerine yapılan zamlar halkı soyan devleti daha da zenginleştirmeye ve komprador patronlara ve ağalara daha iyi hizmet etmesine yaramaktadır.

İşte Ecevit hükümeti yüksełen hayat pahalılığında işçi ücretlerinin artmasından yakınır ve işçi ücretlerini dondurmaya hazırlanırken, komprador patronların mallarına, devlet mallarına yakınmanın tersine zam üstüne zam yapmaktadır. Bütün bunlar Ecevit hükümetinin işçilerin, köylülerin dar gelirli halkın hükümeti değil, büyük patronların hükümeti olduğunu gösterirken, halkımıza "halkçı" "ilerici" maske takmış Ecevit hükümetine de en ufak bir umut bağlamaması ve kurtuluşu için kendi kollarıyla mücadele etmeye hazırlanması gerektiğini öğretmekte ve devrimci siyasetin "Ecevit'e güvenmeme" siyasetinin doğruluğunu ispatlamaktadır.

ELBİSTAN

Binlerce emekçi 1 Mayıs'ı kutladı

Türkiye'nin diğer yerlerinde olduğu gibi Elbistan'da da 1 Mayıs çoşkunca kutlandı. Elbistan'da proleter devrimcilerin önderliğinde yürütülen kutlama çalışmaları faşistlerin, sosyal faşistlerin ve CHP gericilerinin bütün engelleme çabalarını başarıyla altederek binlerce emekçinin seferber edilmesini ve mitingin geniş halk kitlelerinin katılmasıyla gerçekleştirilmesini sağladı. Halkın Birliği taraftarlarının, miting izni için müracaatı savsaklandı, faşist emniyet amiri ve kaymakam tarafından miting engellenmek istendi. Ancak proleter devrimcilerin kararlı tutumu sonunda izin söke söke alındı.

Bundan sonra proleter devrimciler, halkın en geniş kesimini seferber etmek için harekete geçtiler. 1 Mayıs'ın önem ve anlamını halka anlattılar propagandayı hızlandırdılar.

Proleter devrimci siyaseti halka anlatıyor, halktan yardım topluyorlardı. Halkın Birliği'nin 1 Mayıs afişleri asılıyor, 1 Mayıs özel sayısı ve Elbistan Yurtsever Gençlik Derneği'nin bildirisi tertip komitesinin miting çağrısı dağıtılıyor, geniş bir duvar yazısı kampanyası sürdürülüyordu.

Miting öncesi çalışmaların, bir yönü de faşistlerin, sosyal faşistlerin ve CHP gericilerinin karşı-devrimci propagandasının boşa çıkarılması faaliyetiydi. Faşistler, sosyal-faşistler ve CHP gericileri büyük olay[illegible] olacağı propaganda[illegible]nı yapar[illegible] bir kaç koldan miting izninin iptali için imza toplamaya giriştiler. Faşistler, Elbistan'da Malatya olaylarının intikamının alınacağını, katliam ve yağma yapılacağını, Kürtlerin, Alevilerin 1967 Elbistan olaylarının intikamını alacaklarını söyleyerek, yoğun propaganda yaptılar. CHP gericileri ise, mitinge faşistlerin saldıracağını, Malatya olaylarının Elbistan'da yaşanacağını CHP'nin yıpranacağını söyleyerek böyle günde sessiz oturulması gerektiğini yaydılar. Sosyal-faşistler ve az sayıdaki TİKP oportünistleri de bu propagandayı sürdürdüler. Bu propaganda belli ölçüde etkili oldu. Miting günü dükkanlar açılmadı, katılma oranının daha yüksek olması engellendi. Ancak proleter devrimcilerin bu propagandayı etkisizleştirme yönündeki çabaları gericilerin engellerini aştı ve geniş kitleler mitinge katıldı.

1 Mayıs sabahı 8.00'den itibaren halk Malatya caddesinde ve EYGD önünde toplanmaya başladı. Saat 8.30'dan itibaren davullar çalıyor, işçiler, köylüler bayram çoşkusu içinde halay çekiyorlardı. Devrimci sloganlar atılıyor H.Birliği satılıyordu. 12.00 sıralarında ilk toplanma bölgesi Garajlar civarına hareket için toplanıldı. Malatya ve Kürecik'ten gelen 600 civarındaki halk sevgi ve dayanışma gösterisiyle karşılandı. Bundan sonra yürüyüş kolu Halkın Birliği, Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Devrim Yolu şeklinde dizilerek hareket etti ve alana girdi. Yol boyunca ve miting alanında etraftan binlerce kişi mitingi izledi. Miting alanında seyredenlerle birlikte, 14 bin civarında bir halk topluluğu yer alıyordu. Yürüyüş sırasında düzenli bir şekilde ve slogan bastırmanın yapılan düzenlemeyle önlenmesi sağlanarak, ortak ve ayrı sloganlar sırayla atıldı. Elbistan "Yaşasın 1 Mayıs, işçi bayrami", "İşçiler Sendika Yönetimine" "Milli Zulme Son", "Kadınların Kurtuluşu Devrimledir","Kahrolsun Faşizm, Sosyal faşizm", "Ne Amerika, Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye","Kahrolsun Komprador Patron-Ağa Düzeni", "Herkese İş, Köylüye Toprak, Halka Hürriyet", "İbo, Pir Ahmet Solmaz, Kanınız Yerde Kalmaz" sloganlarıyla inledi. Mitinge katılan halkın büyük çoğunluğu emekçi köylülerden ve işçilerden oluşuyordu. Emekçi kadınların katılımı da yüksekti.

Mitinge iki dakikalık saygı duruşuyla başlandı. Bunu folklör gösterileri ve koro halinde devrimci marşların söylenmesi, şiirlerin okunması izledi. Sonra konuşmalara geçildi. İlk konuşmayı Halkın Birliği'nden bir arkadaş yaptı. Arkadaşın sık sık slogan ve alkışlarla kesilen etkileyici konuşması 45 dakika sürdü. Konuşmacı arkadaş 1 Mayıs'ın önemi, faşistlerin ve sosyal-faşistlerin oyun ve tertipleri, CHP'nin teşhiri, Türkiye ve Dünyadaki siyasi durum üzerinde durdu. İşçilerin ve köylülerin kurtuluş yolu olan Milli Demokratik Halk Devrimini anlattı; Proletarya partisinin önemini ve Halkın Birliği'nin partiye yönelik doğru siyasetini açıklayarak konuşmasını bitirdi. Daha sonra sırasıyla Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu ve Devrim Yolu adına 15'er dakika süren konuşmalar yapıldı. Devrim andının içilmesinden sonra toplu olarak Malatya caddesine kadar yürünerek dağılındı. Malatya ve Kürecik'ten gelenler uğurlandı. Böylece 1 Mayıs Elbistan'da da gerçek bir mücadele günü olarak kutlandı.

Miting öncesi ve sırasında, özellikle Halkın Kurtuluşu taraftarları grupçu tavırlar içine girdiler. Miting öncesi görüşmelerde disipline uymaya yanaşmadılar. Halkın Birliği taraftarlarının devletin ordu ve polisine bel bağladığı gerici iftirasını yaydılar, hatta bu gerici görüşlerini bildiriyle açıkladılar. Bunun, HB.'nin hakim sınıflara bel bağlama, emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve gericilikle uzlaşma çizgisinin yansıması olduğu gülünç iddiasını ortaya attılar. Bu iddiaların çıkış noktası şuydu: Yürüyüş güzergahında faşistlerin bulunduğu bir bölge yer alıyordu. H.K. taraftarları temcilcisi faşistler saldırabileceği için bu güzergahtan geçmeyip, doğrudan alanda toplanmayı önerdi, gerekçe olarak H.B. taraftarlarının güvenlik önlemlerinin yetersiz olduğunu getirdi. HB. taraftarları temsilcisi ise çeşitli güvenlik önlemlerinin alındığını H.K. taraftarlarının tavırlarının kitlelere güvensizlikten ve korkaklıktan ileri geldiğini belirtti. H.K. taraftarları temsilcisinin bu tavrı, gerici propagandadan fena halde etkilenerek korkmuş olmalarından, ileri geliyordu. Yayınladıkları bildiride bu gerici suçlamalarına, Halkın Birliği'nin disiplinini faşist diktatörlüğün baskısıyla aynı gösterme suçlamasını da eklediler. Ancak proleter devrimcilerin kararlı tavrı karşısında geri adım atarak disipline uymak zorunda kaldılar.

Miting sırasında ise zaman sınırlamasına uymadılar. Ancak yönetici arkadaşa burjuvaca küfürler yağdırdılar. Yönetici arkadaş bu gerici tavrı teşhir etti ve alınan disiplin önlemlerini açıkladı. H.K. taraftarları miting sonrası da burjuva, dedikoduları tarzında gerici tutumlarını sürdürdüler.

H.Y. taraftarları miting öncesi, H.K. taraftarlarının bazı grupçu tutumlarına katıldılar ise de miting sırasında olumlu davrandılar. Devrim Yolu taraftarlarının ise baştan sona tavrı olumluydu.

Elbistan mitingi proleter devrimcilerin başarılı çalışmasının somut bir ürünü oldu. Halkla bağlarının güçlenmesine ve halkın devrime olan inancının sağlamlaşmasına hizmet etti. Kitlelerin gücünü ortaya koydu. Faşistlere, sosyal-faşistlere CHP gericilerine ve TİKP oportünistlerine darbe indirdi. Halkın 1 Mayıs'ı devrimci tarzda kutlamasını sağladı ve emekçilerin, bayramlarına sahip çıktıklarını gösterdi. Halkın bilincinde silinmez izler bırakarak, mücadelelerin gelişmesine katkıda bulundu.

Eskişehir'de H.K. kendisinden başkasıyla birleşemedi

1 Mayıs İşçi sınıfının birlik dayanışma ve mücadele günü Eskişehir halkı tarafından kutlandı. Halkın Birliği taraftarı proleter devrimciler 1 Mayıs kampanyasında mitingden önce afişleme, yazılama, bağış toplama ve mitinge katılma propagandası çalışmalarını yaptılar.

Miting Halkın Kurtuluşu taraftarlarınca düzenlenmişti. H. Kurtuluşu taraftarları mitingden önce kendilerini eleştiren bir duvar yazısını yırttılar. Ayrıca mitingde H.Yolu ve Kava taraftarlarına söz hakkı vereceklerini, H.Birliği taraftarlarına ise sözhakkı vermeyeceklerini belirttiler. Buna gerekçe olarak da, proleter devrimcilerin E.Y.G.D. içinde çalışmadığını ve miting çalışmalarına kendileriyle birlikte katılmadığını öne sürdüler... Elbette bu gerekçeler onların demokrasi düşmanlığına varan gurupçu tavırlarını haklı çıkaramaz. Çünkü devrimci ittifak ve demokrasi tanımak "sen şunu yaptın"a veya "yapmadın"a göre kurulmaz. Herşeyden önce siyasi temelde kurulur ve karşı devrime karşı bütün devrimci ve ilerici güçler birleştirilmeye çalışılır Kendi taraftarlarından da birçok devrimci arkadaşın bu gurupçu tavıra karşı çıkmasına rağmen H.K. taraftarları bu gurupçuluktan vazgeçmediler.

Buna rağmen H.Birliği taraftarları mitinge katıldı ve son ana kadar söz hakkı talep etti. Fakat H.K. taraftarları "başımızdan gidin" diyerek sekter ve gurupçu tavırlarında direndiler.

H.Kurtuluşu taraftarlarının gurupçu ve sekter tavırları sonunda H.Yolu taraftarı devrimciler mitinge katılmadılar. Kava taraftarı devrimciler de katıldılar fakat kendilerine verilen konuşma hakkını kullanmayı reddettiler.

Bütün bunlar H.K'nun sekter ve gurupçu siyasetinden kaynaklanmakta ve halkı birleştirmeye, değil dağıtmaya hizmet etmektedir. Proleter devrimci olarak, gördükleriyle ittifak yapamayanlar, halkı hiç bir zaman birleştiremezler.

kars

1 Mayıs'ı engelleme çabaları boşa çıktı

Kars'ta Vali ve Emniyet Yetkilileri önce verdikleri 1 Mayıs mitingi iznini iptal ettiler. Gerekçe olarak da 1 Mayıs'tan önceki faşist saldırıları gösterdiler, can güvenliğinin olmadığını ve olay çıkabileceğini söylediler. Bu nedenler elbetteki mitingi iptal etmeye gerekçe olamaz. Çünkü faşist saldırganlara boyun eğildiği zaman, yani halk eyleme geçmediği zaman faşistler daha da azgınlaşıp saldırabilmektedirler. Yani faşistlerin saldırıları mitingi iptal etmeyi değil, tersine daha da kararlılıkla yapmayı gerekterir. Mitingi iptal etmenin gerçek nedeni CHP hükümetinin halk kitlelerinin devrimci eylemlerini söndürme politikasıydı.

Faşistler Kars'ta ve kazalarında halkın mitinge gitmemesi için yoğun propaganda yaptılar. Kan döküleceğini, "komünistlerin dükkanlara saldıracağını", yaydılar. Hakim sınıflar mitingden önce aramaları sıklaştırarak ilerici halkı yıldırmak ve mitinge katılmamasını sağlamaya çalıştılar.

Faşistlerin ve buna katılan CHP'nin bu propagandası kısmen etkili olabildi. 1 Mayıs günü esnafın büyük çoğunluğu dükkanlarını açmadı. 1 Mayıs günü kazalardan gelenlerin bir kısmını jandarmalar karakola çekerek dövdü.

Vilayet yetkililerinin mitingi iptal etme, faşistlerin yalana dayanan propaganda ve CHP'nin aleyhte propaganda çabalarına rağmen devrimciler 1 Mayıs'ı miting yaparak kutladılar. Çevre kaza ve köylerden gelen devrimcilerle birlikte halk "1 Mayıs Engellenemez" "Yaşasın 1 Mayıs" sloganlarıyla miting alanında toplandı. Yapılan konuşmalardan sonra devrim andı içilerek miting sona erdirildi.

Faşistlerin hiçbir olay yapamamaları ve bütün engel[illegible]ere rağmen 1 Mayıs'ın [illegible]kutlanması halk üzerinde iyi [illegible]tki yaptı. Faşistlerin de[illegible]vrimciler hakkında uydurduğu bütün yalanlar boşa çıktı.

Mi[illegible]ngden önce sosyal faşistler ve orta yolcularla çeşitli yollarla mitingi engellemeye çalışmışlardı fakat onlarda muradına eremediler.

Mitingde saldıramayan hakim sınıflar mitingden sonra halktan hınç almaya çalıştılar. Ardahan ve Susuz'a giden arabaları arıyarak, devrimcilerin kitapçılardan satın aldığı kitapları topladılar ve bir çok devrimciyi gözaltına alıp, işkence yaptılar. Susuz'a giden devrimcileri hiç gerekçe göstermeden karakola çekip dövdüler.

Fakat faşistlerin ve gericilerin hiç bir baskısı, devrimcilerin ve halkımızın mücadelesini engelliyemiyecektir.

ADANA HALKI 1 MAYIS'I KUTLADI

Yurdun çeşitli yerlerinde olduğu gibi Adana'da da 1 Mayıs canlı bir şekilde kutlandı. Miting ve yürüyüşe dört bin civarında kitle katıldı.

Yürüyüş ve mitingin iznini H.Kurtuluşu almıştı. Proleter Devrimciler kendi siyasetleri doğrultusunda kampanyayı yürütüp mitinge katıldılar. Kampanya, Gazete satmak, ev ev dolaşmak, özel sayı dağıtma (geniş bir şekilde, şehir içi ve fabrikalarda) afişleme ve duvar yazılarıyla sürdürüldü.

Kampanya süresince hakim sınıflar tarafından miting hakkında büyük anti propaganda yürütüldü. Bu gerici propaganda, belli oranlarda etkili oldu. Halka şöyle propaganda yapılıyordu ve söylentiler dilden dile dolaşıyordu. "Evler Bombalanacak." "Açık işyerleri tahrip edilecek", "Mitinge bomba atılacak", "Büyük olaylar çıkacak" v.s.

Mitinge beklenenin üstünde kitle katıldı. Mitingin olaysız ve canlı bir şekilde geçmesiyle hakim sınıfların bu yalan ve demagojileri daha da teşhir olmuş, hakim sınıfların yalan söylentilerinin amacının 1 Mayıs eylemlerini zayıflatmak olduğu kitleler tarafından açıkça görülmüştür.

Mitinge H.K, H.B, H.Y (Reddedenler) ve H.Gücü katıldı. Devrimci Yol mitingin anti-sosyal emperyalist içeriği olduğu için katılmamıştır. Bu oportünistler kendi sınıf yapılarına uygun olarak hareket etmişlerdir. Bir iki mahallede halkı toplıyarak davul zurna çalmış, ve halay çekmişlerdir. Bu tavırlarıyla objektif olarak halk güçlerini bölmüşlerdir. Kampanya sırasında da arkadaşlar özel sayı dağıtırlarken bunlar (D. Yol) arkadaşların önüne gelerek "Neden afiş yapıştırdınız yazılarımızın üstüne" diyerek engel olmaya çalışmışlardır. Söz konusu olan 1 Mayıs afişinin duvardaki sloganlarının bir kaç harfini kapatmıştır. Ama beyler kendilerinin karşı devrimci tavırlarından hiç bahsetmemektedirler. Mahallelerde H.Birliğinin, yazılarını silip üzerine kendi yazılarını yazıyorlar (bunun yanında diğerlerini de siliyorlar DİSK'in (DİSK) afişlerini kendileri yapmış ve devrimci afişlerin üstünü örtmüşlerdir. Bunların bu tavırları karşı devrimin kervanında yürüyen Emeğin Birliği'nin tavrından farksızdır. (Emeğin Birliği devrimci sloganları burada silmeyi meslek edinmiştir.)

H.Kurtuluşu miting öncesi "DP" hizbine pankart ile katılırsanız flamayı elinizden alırız demişlerdir. Hizip de H.K'nın katmak istemediğini ve olay çıkmaması için katılmayacaklarını söylemiştir. H.Kurtuluşu kendi siyasetine uygun olarak doğru ittifaklar siyasetini hayata geçiremedi. Örneğin H.Y. reddedenleri proleter devrimci gördüğü halde ortak yapma önerisini götürmemişti. Yine Kava'ya öneri götürmemişti. H.Sesi'ne de götürmesi gerekirdi. Orada götürmemiştir. (Mitinge katmak için).

Miting günü saat 11.30 dan itibaren mitinge katılan halk istasyonda birikti. Saat 12.30 da yürüyüşe geçildi. Kortejler sırası şöyleydi. H.K. , H.B.,H.Y., H.G. kitle miting alanına geldikten sonra konuşmalar yapıldı. Devrim andı içilerek kitle dağıldı. Yürüyüş boyunca proleter devrimciler canlı ve disiplinli şekilde yürüyerek devrimci sloganlar attılar.

Miting esas olarak olumlu ve canlı geçti. Slogan yarışı yoktu. Olumsuz ve eksiklikleri, şunlardı:

1- Yürüyüşe geçmeden H.Gücü 150 kişilik bir gurupla sabırsızlanarak öne geçmeye (H.K.dan sonraya) çalıştı. Bu yüzden kısa sürtüşmeler oldu.

2- Miting düzenliyen arkadaşlar miting alanını kendileri doldurmuş diğer gruplara yer ayırmaya düzenleme gayreti göstermediler. İkincisi ses tertibatlarını temin edemediler. Konuşmalar cılız ve etkisiz oldu. Ayrıca H.K.'dan arkadaşlar gösterişçiliğe düştüler. Birden fazla konuşmacı (1 Ad. YDGD'den 1 YDGF'den 1 tertip komitesi) çıkararak konuşmaların etkisizliğine ve kitlenin dağılmasına yardımcı oldular. H.Y.'dan arkadaşın konuşmasından sonra kitle dağılmaya başladığından H.B.den arkadaş sadece 1 Mayıs'ı vurgulamakla yetindi. Arkadaşın tavrı kitleler tarafından olumlu karşılandı.

3. Bazı gurupçu tavırlar: Bunlar özellikle H.K.'dan arkadaşlarda kendisini gösterdi. Bu arkadaşlar sürekli her derde deva sloganları atarak gurupçuluğu körüklemişlerdir. "Parti Bayrağı daha daha yukarı", Faşizme Ölüm Halka Hürriyet, "H.K. Engellenemez", ayrıca bağış toplama meselesinde bu arkadaşlar, (HK) halktan bağış toplayan H.B den arkadaşlara mitingler sermaye aracı görülüyor bahanesiyle engel olmaya çalışmışlardır. Kitleleri sürü ve kendi tekkesinde gören bu arkadaşlar gurupçu tavırlarını devam ettirerek, miting alanında kitleye (AdYDGD den başka kimseye bağış yapmayın) çağrısını yapmışlardır. Bu çağrı kitleler tarafından tepkiyle karşılandı. Proleter devrimciler yıkılsın tekkecilik sloganını attılar.

Proleter devrimciler kendi çalışmalarıyla ilgili şu eksiklikleri tespit ettiler. Kampanyayı daha canlı şekilde yürütemedik. Diğer gurup ve hareketlerin yanlışlıklarına karşı yeterince mücadele edemedik. Propaganda ve ajitasyon kısa bir süreye sıkıştırıldı. Bir dahaki 1 Mayısları daha canlı daha proleter disiplin ve ruhla kutlayalım. Hata ve eksiklerimizi aşmada cesur olalım."

YAŞASIN 1 MAYIS
KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL FAŞİZM

BÜTÜN ENGELLERE KARŞI 1 MAYIS KUTLANDI

iskenderun

İskenderun'da beş bini aşkın bir kitleyle 1 Mayıs işçi sınıfının "birlik, mücadele ve dayanışma günü" kutlandı. Son derece gergin bir ortamda yapılan kutlamalarda bu rakam yinede büyük bir öneme sahiptir. Kutlama Türkiye'nin genelindeki psikolojik ortamda ve İskenderundaki daha farklı gelişmelerden sonra zor şartlarda gerçekleştirildi.

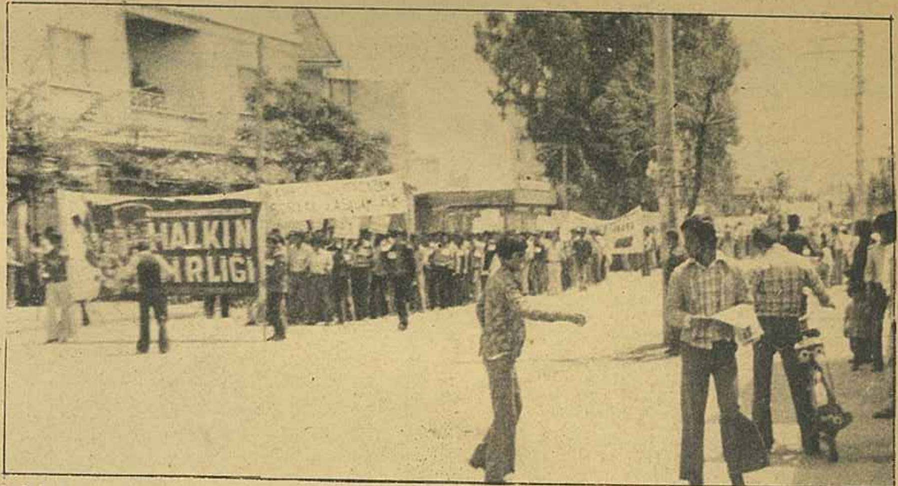
Proleter devrimciler miting öncesi yoğun bir faaliyet içerisine girdiler. Çeşitli araçlardan yararlanarak kitleleri eğitmeyi ve eyleme seferber etmeyi amaçlıyorlardı.

Bu amaçla 1 Mayıs'ı konu alan birçok seminer düzenledik. Bu seminerler kitleleri 1 Mayıs konusunda eğitmeyi ve 1 Mayıs eylemlerine katılmanın önemini ve gerekliliğini kavratmayı hedefliyordu. Yazılamalar ve sözlü propaganda ve bağış kampanyası sonucu kitlelerde 1 Mayısa karşı geniş bir ilgi doğmuştu.

Yürütülen bu faaliyetin kitleler üzerinde bıraktığı etkiye gündüz yapılan (130-150 kişi) afişlemenin etkiside eklenince kitlelerin bir mayıs kutlamalarına karşı ilgisi daha da arttı.

Ne varki hakim sınıflar ve uşakları boş durmuyorlardı. Duramazlardı da.. Türkiye genelinde yoğun karşı devrimci propaganda rüzgarları esiyordu. Hakim sınıflar, faşistler ve sosyal faşistler devrimcilerin kitlelerle ilişkilerini geliştirmesinden kitleleri eğitmesinden ve harekete geçirmesinden son derece tedirgindiler. İskenderunda ise özellikle sosyal faşistler son derece tedirgindi.

Sosyal faşistler bu tedirgginlikle devrimcileri bir çatışma ortamına çekmeye çalışıyorlardı. Hatta bu yolda yoğun bir faaliyet yürütüyorlardı. İskenderundaki 1 Mayıs kutlamalarıyla ilgili karşı devrimci, faaliyetlerini alabildiğine yoğunlaştırdılar. Proleter devrimcilerin yazılarını silerek çatışma ve karışıklık çıkartmaya çalıştılar. Başarılı olamayınca devrimci, yurtsever işçilere saldırarak faaliyetlerini devam ettirdiler. Sosyal faşistler Mitinge kısa bir süre kala (15 gün kadar) bu karşı devrimci faaliyetlerini doruğuna ulaştırdılar. Daha önceden hazırladıkları tertip üzerine istasyonda devrimcilere saldırdılar. Sadece proleter devrimcilere, devrimcilere saldırmakla kalmadılar işçilere de saldırdılar ve yaylım ateşi açtılar. Çatışma sonucunda sosyal faşistlerle hareket eden birisi öldü 3'ü ağır 5 kişi kurşunla yaralandı. Bu gelişmenin sonucu karşı devrim için istenen ortam doğdu. Sosyal faşistlerin verdikleri isim listesi üzerine (40'ı aşkın kişiyi kapsayan listede 2 Nisan Adana mitinginden tutuklu olan proleter devrimcilerin de ismi vardı) Polis baskısı yoğunlaştı. Buna faşistlerin ve özellikle sosyal faşistlerin yoğun karşı devrimci propagandası da eklenince kitleler üzerinde olumsuz bir etki yaratma başarıldı. Bundan sonra zamanın son derece sınırlı, olmasına rağmen proleter devrimciler kararlı mücadelelerini sürdürerek bu karşı devrimci rüzgarı altetmeye çalıştılar. Türkiye genelindeki durum, geçen 1 Mayıs'ın bıraktığı etkiler ve özel olarak ta İskenderundaki gelişmeler kitleleri önemli derecede etkiledi. Kutlamaya olan ilgi ve rağbeti azalttı. İskenderun'daki son olayda devrimciler gerekli uyanıklığı göstererek sosyal faşistlerin tertibine meydan vermeden sosyal faşistleri teşhir edebilirlerdi. Bu nokta devrimciler açısından bir hatadır. Ayrıca bu olayda devrimci saflardaki küçük burjuva etkilenmelerinde payı vardır. 1 Mayıs mitingini H.K taraftarları düzenlemişti. Mitinge H.B, H.K katıldı. Grupçuluk eski mitinglere oranla daha azdı. Yinede yer, yer H.K'nın grupçu tavırları görülüyordu.

Yürüyüş devrimci bir disiplin içerisinde atılan slogan ve söylenen marşlarla çoşkun bir hava içerisinde geçti. H.K taraftarı bir arkadaşın konuşmasından sonra H.Birliği adına bir yoldaş konuştu. Konuşmacı yoldaş kısaca bir mayısın önemini ve ülkemizdeki yerini ve gelişmesini anlattı. İstasyon olayını ve taksim katliamını teşhir etti. Uluslararası duruma kısaca değinen bugün dünyada devrimin esas akım olduğunu belirterek, savaş etkenlerinin gelişmesine değindi.

Bugün proleter devrimcilerin önünde duran en zor ve en şerefli görevin proletarya partisini oluşturmak olduğunu belirterek. M-L hareketimizin bugün bu görevi esas aldığını ve bunun gereği olarak ideolojik-siyasi inşa ve hertürden sapmalara karşı mücadeleyi kesintisiz sürdüreceğini belirtti.

Konuşmacı yoldaş kurtuluşumuzun M-L hareket önderliğinde, Milli Demokratik Halk Devrimiyle gerçekleşeceğini belirterek konuşmasını tamamladı. (Konuşma esasında mitingi idare eden arkadaşların konuşmacı yoldaşı sıkıştırmaları olumsuzdur ve grupçuluğu ifade eder)

H.K'dan bir arkadaşın konuşmasından sonra devrim andı içilerek düzenli bir şekilde kutlama tamamlandı.

Miting esas olarak olumlu geçti. Mitingin olumlu geçmesi karşı devrimcilerin faşistlerin sosyal faşistlerin teşhir olmasını sağladı, yalan ve demagojilerinin iflasına önemli katkıda bulundu.

ENGELLERE RAĞMEN KAYSERİ HALKI 1 MAYIS'I KUTLADI

Kayseri halkı bütün gerici propagandalara rağmen 1 Mayıs'ı coşkulu bir mitingle kutladı. Kayseri'de ilk defa yapılan bir kitle gösterisiydi. Faşistler ve gericiler bütün güçleriyle miting aleyhine propaganda yaptılar. Mitingden önce bir kaç defa dağıttıkları bildirilerle "büyük bir katliamın olacağını", "Maocuların halka saldıracağını, dükkanları ve fabrikaları yağmalayacağını" yazdılar. Sosyal faşistler de partileri, ellerindeki dernek ve sendikalar aracılığıyla halkın mitinge katılmaması için propaganda yaptılar. Mahalli basına demeç vererek ayni propagandayı yaptılar.

CHP gericileri de ayni kanıya katılarak olay çıkacağının ve mitingin sönük geçeceğinin propagandasını yaptılar. TİKP Aydınlık oportünistleri de aynı gerici koronun bir neferi oldular. Halkın mitinge katılmaması için propaganda yaptılar.

Devamı Sayfa 13.'de

Almanya 1 Mayıs düzenlenen bir miting ve yürüyüşle kutlandı

1 Mayıs işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü Almanya'da da kutlandı. Almanya'nın Bielefeld şehrinde KPD(M-L) nin RGO (Devrimci sendika muhalefeti)nin 1 Mayıs kutlamaları için düzenlediği miting, yürüyüş, vesalon toplantısına Halkın Birliği taraftarları enternasyonalist dayanışma ruhuyla kutlamalara katıldı. Halkın Birliği taraftarlarından başka Halkın Kurtuluşu taraftarları da bu kutlamalara katıldı. Miting, yürüyüş ve toplantıda KPD(M-L) den yoldaşların konuşmalarından sonra Halkın Birliği'nden konuşmacı arkadaşlar Almanca Türkçe 1 Mayıs'ın nasıl ortaya çıktığını ve günün bütün ülkelerin işçilerinin sınıf kardeşliği açısından önemini belirttiler. Dünya işçi sınıfının bu yılki 1 Mayıs kutlamalarını emperyalizmin sosyal-emperyalizmin, ama özellikle iki süper devletin yarattığı savaş tehlikesi yanında devrim etkenlerinin yükseldiği, dünya işçi sınıfının ezilen halkların ve milletlerin emperyalizme, sosyal-emperyalizme karşı milli ve toplumsal kurtuluş mücadelesinin yüksek boyutlara ulaşarak geliştiği uluslararası bir ortamda kutladığını, 1 Mayıs'ı bugün dünya işçi sınıfının ve ezilen halkla-

Devamı Sayfa 13.'de

Pazacık köylerinde 1 Mayıs kutlamaları

Kahramanmaraş-Pazarcık'a bağlı Sofular (Halkaçayırı) ve Maksutuşağı köylüleri Sofular köyünde toplanarak 400'ü aşkın bir kitleyle 1 Mayıs'ı kutladılar.. H.Birliği taraftarlarının çalışması sonucu yapılan miting köylülerin bilinçlenmelerine ve devrimci mücadele etrafında toplanmalarına hizmet etti. H.Birliği taraftarı köylüler 1 Mayıstan önce H.B'nin çıkardığı 1 Mayıs özel sayısını dağıtarak ve 1 Mayıs afişlemesini her iki köyde yaparak çalıştılar. Yine bağış toplama çalışması yaparak, 800 lira topladılar. Bu çalışmaların sonucu 1 Mayıs günü Mak-

Devamı Sayfa 13.'de

Dünya'da 1 Mayıs

Her yıl olduğu gibi, bu yılda 1 Mayıs dünya proletaryası ve ezilen halklar tarafından coşku ile kutlanmıştır. Fakat bu 1 Mayıs'ın önemi diğer 1 Mayıslardan farklıydı. Çünkü, Dünya Komünist ve İşçi Hareketi içersinde ortaya çıkan "3 Dünyacı" yeni ve karşı-devrim düşmanları bu 1 Mayısda dünya proletaryası ve Marksist-leninist partiler ve hareketler tarafından teşhir ve tecrit edilmişlerdir. 1 Mayıs 1978 de Tiran'da dünya proletaryası ve Marksist-Leninist Partiler, AEP ve Enver Hoca yoldaş önderliğinde bir araya gelerek Dünya Komünist Hareketinin ve dünya proletaryasının birlik ve dayanışmasını göstermişlerdir.

ARNAVUTLUK

Arnavutluk'da düzenlenen 1 Mayıs gösterilerine on binlerce, emekçi coşkuyla katılmıştır. Enver Hoca yoldaş başta olmak üzere diğer parti ve hükümet yetkilileri emekçi kitlelerini selamlamışlardır. AEP ve Arnavutluk Sendikalar Birliği'nin konuğu olarak 1 Mayıs gösterilerine, Almanya KP (M-L), İtalya KP(M-L) İspanya KP(ML), Portekiz KP (R) Britanya KP (M-L) ve bir çok komünist işçi temsilcileri de platformda yerlerini alarak kitleleri selamlamışlardır. Gösterilerde, halk kitleleri "Yaşasın Enver Hoca", "Yaşasın AEP","Marksizm-Leninizm Şan","Yaşasın proleter enternasyonalizmi" diye sloganlar atmışlardır ve pankartlar taşımışlardır. Bunun yanı sıra, "3 Dünya" teorisini mahkum eden şu slogan haykırılmıştır. "3 Dünya teorisi anti-marksist ve karşı-devrimci teoridir", "Anti-leninist 3 dünya teorisi ve bloksuz ülkeler teorisi devrimi baltalamakta emperyalizme karşı mücadeleyi söndürmekte Marksist-Leninist hareketi, uluslararası proletaryanın birliğini bölmektedir". Geniş emekçi kitleleri aynı zamanda, AEP 7. Kongresi ve 5 yıllık planı gerçekleştirmek için azimle çalışacaklarını ifade etmişlerdir.

PORTEKİZ

Portekiz KP (Yeniden inşa edilmiş) (PCP'R'), önderliğinde düzenlenen 1 Mayıs mitinginde on binlerce emekçi ve devrimci katılmışlardır. Coşkun, bir hava içerisinde geçen miting de "Yaşasın 1 Mayıs" "Yaşasın proleter enternasyonalizmi" sloganları dakikalarca haykırılmış ve emekçi kitleleri Portekiz proletaryasının öncüsü PCP(R)yi selamlayarak sınıf mücadelesini, sonuna kadar götüreceklerini ifade etmişlerdir.

İSPANYA

İspanya Juan Karlos faşist diktatörlüğünün bütün engelleme çalışmalarına rağmen İspanyol geniş emekçi kitleleri 1 Mayıs gösterilerini anti-faşist bir mitinge dönüştürmüştür. Yaklaşık 250.000 kişinin katıldığı gösteriler bütün İspanya'da coşkuyla kutlanmıştır. İspanya KP (M-L) nin önderliğinde mücadele eden İspanya proletaryası ve emekçi halk yığınları bu 1 Mayıs gösterilerinde olduğu gibi bundan sonra Juan Carlos faşist diktatörlüğünü yıkmak için mücadele edeceklerdir.

JAPONYA

Japonya işçi sınıfı ve emekçi halk kitleleri 1 Mayıs'ta işsizliği hayat pahalılığını ve hükümeti protesto eden bir miting düzenlemişlerdir. 150.000 emekçinin katıldığı mitingde baskı ve sömürü lanetlenmiştir.

Urfa 1 Mayıs

Urfa Kısas köylüleri 1 Mayıs günü sabah saat 9.00 da köy meydanında toplanarak davul çaldırıp halaylar çekerek "Uluslararası proletaryanın Birlik Dayanışma ve Mücadele" günü 1 Mayıs'ı kutladılar.

Çeşitli folklor oyunlarına onlarca kadın, genç kız ve erkekler katıldı. Bir yandan "Yaşasın 1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı" sloganları haykırıldı.

POL-DER'i kapatma girişimini protesto ediyoruz

İçişleri Bakanı Özaydınlı son zamanlarda yaptığı açıklamada polis örgütünün bütünlüğünü bozduğu gerekçesiyle polis derneklerinin kapatılacağını söyledi. Bugün polis örgütü içinde geniş kesimi toplayan POL-DER'in yanında, MHP taraftarı POL-BİR'in çok az üyeye sahip olduğu dikkate alınırsa İçişleri Bakanının kapatmaya esas hedef olarak Pol-Der'i aldığı rahatlıkla anlaşılır.

1970'te kurulan POL-DER faşist MC hükümetinin halkımıza uyguladığı zulme ortak olmayı reddeden, polislerin bir örgütü oldu.. Halka uygulanan faşist zulme daima karşı çıktı. MC hükümetinin bütün baskılarına, sürgün ve işten atma cezalarına, üyelerine yapılan silahlı v.s. saldırılara rağmen POL-DER ayakta kalmayı başarabildi. Fakat faşistler MC hükümeti düştükten sonra da POL-DER üzerindeki baskılarını, sürdürdüler. Faşistler POL-DER üyesi polislere birçok yerde silahla saldırırken yine bir çok yerde kendi taraftarı polisler vasıtasıyla saldırdılar. Bir yandan bu saldırıları yürütürken bir yandan hep bir ağızdan, "POL-DER KAPATILSIN" kampanyasını yürüttüler. Bugün İçişleri Bakanının POL-DER'i kapatma girişimi kampanyanın sonucudur. Faşistler ve gericiler polis örgütü gibi, egemen sınıfların en önemli koruyucu örgütlerinden biri olan bu örgütle polislerin halktan yana bir tavırla örgütlenmelerini hazmedemediler.

İçişleri Bakanının faşistlerle elele verip POL-DER'i kapatmasının sebebi budur. İçişleri Bakanı bu gerçek sebebi halkımızdan gizlemek için polis örgütünün karşıt görüşlü iki gruba ayrılmasını ve örgütün bütünlüğünün bozulmasını POL-DER'i kapatmaya gerekçe göstermektedir. İçişleri Bakanı polis örgütünü halka karşı olan bütünlüklü bir hale sokmaya çalışmaktadır. Şimdiye kadarki halk düşmanı bütün hükümetler zaten bunu yapmaya çok çaba harcadılar. Ama tam anlamıyla başarıya ulaşamadılar. Bütün çabalarına rağmen polislerin önemli bir kesimi faşistlerin halka yaptığı zulme ortak olmayı reddederek, POL-DER çatısı altında örgütlendi. Halkından ve demokrasiden yana çıktı. Bu doğaldı, çünkü, polislerin büyük çoğunluğu ekmek parası için bu göreve girmiş halk çocuklarıydı. Faşistlerin bütün çabalarına rağmen birkaç bin liralık maaş uğruna satılmayı reddeden önemli bir kesim yine de çıkacaktı. İşte faşistlerin başarısızlığının nedeni ve POL-DER gibi ilerici, halktan yana bir örgütün varlığının nedeni budur. Bu neden milyonlarca emekçi halk ile bir avuç komprador patron ve toprakağası arasındaki uzlaştırılmaz menfaatlerden doğan mücadeleye dayanır. Emperyalist soyguncular, komprador patronlar ve ağalarla milyonlarca emekçi halk arasında tarafsızlık olmaz. Herkes mutlaka bir tarafta yerini alır POL-DER halkın yanında yerini almakla haklı ve doğru bir tavır göstermiştir. Bugün POL-DER'e karşı çıkan herkes faşistlerin yanında, bir avuç sömürücünün yanında yer alıyor demektir İçişleri Bakanının POL-DER'i kapatma girişimi faşistlerin ve gericilerin yanında olmasından, halkın karşısında olmasındandır. POL-DER'i kapatma girişimine gösterdiği gerekçe ise gülünç ve gerici bir gerekçedir. İki çeşit bütünlük istemek olur. Ya halktan yana bütünlük veya halka karşı bütünlük. Bugün halktan yana bütünlük istiyenlerin, bu konuda yapması gereken tek şey POL-DER'i desteklemek, fakat halka ve ilerici polislere kurşun sıkan POL-BİR'i kapatmaktır. Her ikisini kapatmak ise halka karşı bütünlük istiyenlerin menfaatinedir. Çünkü halka karşı olan POL-BİR hem az üyeye sahiptir hem de olsa da olmasada efendilerine gereken görevi yapar. Asıl POL-DER'in kapatılması önemlidir. Eğer POL-DER kapatılırsa ilerici polislerin mücadelesi büyük bir darbe yiyecek böylelikle faşistler ve gericiler önlerindeki önemli bir engeli kaldırmış olarak polis örgütünü yöneteceklerdir. İşte İçişleri Bakanının POL-DER'i kapatmaya çalışmasının amacı ve sebebi budur.

Fakat faşist MC hükümetine karşı yılmayan ilerici polisler kendi gücüne güvenerek, halkımızdan ve bütün ilerici demokratik örgütlerden aldıkları destekle gerici Ecevit Hükümetine karşı da POL-DER'i yaşatacaklardır. Halktan yana, bağımsızlık, ve demokrasiden yana olanlar yaşayacak, bütün gericiler gibi Ecevit'in gerici hükümeti de çürüyecektir.

ÇÖKEN MADEN OCAKLARI VE PASAJLARDA YANAN BİNALARDA ÖLEN EMEKÇİLERİN KATİLİ KOMPRADOR PATRON-AĞA DÜZENİDİR

Faşistler bugün halkımızın evlatlarını katlederken, diğer yandan maden ocaklarının çökmesinden, pasajların çökmesinden, ve çıkan yangınlarda onlarca emekçi canlarını kaybetti. Zonguldak'da maden ocağında grizu patlamasında 20'ye yakın işçi can verdi. Yine İstanbul Çiçek Pasajının çökmesinde 15'e yakın işçi öldü. Ankara'da YIBA Çarşısı yangınında 45 öğrenci, öğretmen ve işçi can verdi. Onlarca emekçinin öldüğü bu çökme, gaz patlaması ve yangınlar karşısında eli kanlı Türkeş-Demirel, yine sözde "halkçı" Ecevit sahte "ah, vahlar" çektiler. Bazı ihmalkârlıklar olduğunu v.s. mırıldandılar. Ama onlarca emekçiyi öldüren, bu düzende ilk de olmıyan ve her zaman olma imkanı olan bu gibi felaketlerin gerçek nedenini mümkün olduğu kadar gizlemeye, geçiştirmeye çalıştılar. Peki gerçekten bu grizu patlaması çökme ve yangınların nedeni nedir? Zonguldak maden ocağındaki grizu patlamasının nedeninin iş şartlarında işçilerin güvenliğiyle ilgili yeterli teknik tedbirlerin alınmaması olduğu açığa çıktı. Bu ve benzeri tedbirleri almamak elbette sadece bu işyerinde değil, hemen hemen bütün tehlikeli işyerlerinde sözkonusudur. Bu durumu sahte "ah, vah" çeken bu düzenin yöneticileri de bilmektedirler. Bugünkü komprador patron-ağa düzeninin yöneticileri, devlet yetkilileri mesela, bir işçiden, bir köylüden veya memurdan vergi almayı hiçbir zaman ihmal etmemektedirler. Eğer emekçilerden 5 kuruş eksik vergi verseler haklarında ceza vermeyi hiçbir zaman ihmal etmezler. Peki işyerlerinde işçilerin güvenliği için gereken teknik tedbirleri almayı neden ihmal ediyorlar? Acaba bu tedbir almayı dalgınlıkla ihmal etmenin sonucu mudur? Yoksa zaten buralarda tedbirler almak kendilerinin ve efendileri patronların işine gelmiyor, kârlarını biraz azaltıyor diye mi bu tedbirleri bilerek almıyorlar? Zam yapmakta, vergi almakta ihmalkârlık yapmayan, halk evlatlarını öldürme işini ihmal etmiyen Türkeş-Demirel faşistleri, yine zam yapmakta vergi almakta halka baskı uygulamakta ihmalkârlık etmiyen Ecevit gericileri işyerlerinde işgüvenliği tedbiri almamakta da ihmalkârlık yapmıyorlar işlerine geldiği için bilerek tedbir almıyorlar. Onlar, patronların masrafı artıp kârları azalmasın diye bu tedbirleri aldırmıyorlar ve tedbir almıyan işyerlerine bilerek gözyumuyorlar. Kömüre zam yapmayı ihmal etmiyen komprador patron-ağa düzeninin yöneticileri grizu patlamasına karşı Zonguldak maden ocaklarında bilerek gerekli tedbirleri, almıyorlar. Bunu masraf artıp kâr azalmasın diye yapıyorlar... Yani bu patlamanın sorumlusu ve işçilerin katili komprador patronların düzeni ve devlet yöneticileridir.

Yine Çiçek Pasajının çökmesinde ölen işçilerin katili de bu düzendir. Bu devletin yetkilileri gecekonduları halkın başına yıkmayı ihmal etmezler. Ama çiçek pasajı patronlarının insan hayatını tehlikeye düşüren genişletmeler yapmasına yüzyıllık binaları kullanmasına gözyumarlar.

Ankara YIBA Çarşısı yangınında MHP'li faşistlerin sabotaj yapmış olma ihtimali vardır. Bu ihtimali kuvvetlendiren nedenler şunlardır:

- Yangın çıkmadan kısa süre önce Ülkü Ocaklı faşistlerin yakın bir yerde gazete satması,
- Yangın çıktığı anda yangın yerine gelerek "Kahrolsun komünistler" diyerek gösteri yapıp kurtarma çalışmalarını engellemeleri.
- Bu faşistlerin itfaiye erlerine saldırmaları ve itfaiye merdivenlerini bozmaları,
- Yine yangın başladığında, mavi-yeşilimtrak bir dumanın çıkması yangın bombası atılmış olabileceğini gösteriyor,
- Aynı anda yangının bütün katları kaplaması,
- Çarşı içindeki Sanat Okulu öğrencilerinin büyük çoğunluğunun ilerici ve anti-faşist olmaları, yangın çıktığı gün sayıca az olan Ülkü Ocaklarına sempati duyan öğrencilerin okula gelmemiş olması,

Bütün bu nedenler, YIBA Çarşısı yangınının Ülkü Ocaklı faşistler tarafından düzenlenmiş olması ihtimalini kuvvetli bir şekilde gösteriyor. Fakat bu ihtimal bir yana çarşı patronlarının yangın gibi şeylere karşı tedbir almamış oldukları görüldü Yine yangın sırasında branda bezinin çürük olduğu ve helikopterlerin geç geldiği görüldü. Bunun sonucu 45 emekçi öldü. Böyle binalarda işgüvenliğine karşı yeterli tedbir alınmamasına gözyuman devlet yöneticileri ve tedbir almıyan patronlar emekçilerin ölümünün gerçek sorumlularıdır. Gerçi bu olaylarda bir defa da çok sayıda emekçi öldüğü için dikkatleri çekti. Halbuki emekçilerin, iş güvenliği hemen bütün işyerlerinde yoktur. Bunun sonucu olarak her yıl binlerce emekçi inşaatlarda fabrikalarda, maden ocaklarında ölmekte ve sakat kalmaktadır. Komprador patronların, düzeni sürdükçe de binlerce emekçi işkazalarında ölecektir. Çünkü patronlar için kâr etmek bir işçinin hayatından daha da önemlidir.

Milyonlarca emekçinin işgüvenliğinin sağlamanın yolu, can güvenliğini sağlamakta olduğu gibi bu sömürücü komprador patron ağa düzenini yıkmak ve demokratik halk düzenini kurmaktır. Bu nedenle herşeyi yaratan emekçiler birleşip komprador patron-ağa düzenini yıkmayı ve kendi düzenlerini kurmayı da öğrenmelidirler. Emekçi halkımız bu gerçeği kavrayarak kurtuluşunu mutlaka sağlayacaktır.

HALKLARIN CELLATI NATO TATBİKATINA HAYIR!

NATO tarafından düzenlenen 8 ülkenin deniz ve hava kuvvetlerinin katıldığı "Şafak-78 Devriyesi" tatbikatı 16 Mayıs'ta Batı Akdeniz'de başladı. 29 Mayıs'a kadar sürecek tatbikatın diğer iki bölümü Doğu Akdeniz ve Ege'de yapılacaktır. Tatbikata, Amerika, İtalya, Hollanda, Türkiye, Portekiz ve İngiltere'nin yanında NATO'nun askeri kanadından çekilmiş bulunan Fransa ve Yunanistan'da katılmaktadır.

NATO tatbikatı, süper devletlerin hakimiyet çatışması bakımından büyük önem taşıyan, Akdeniz - Ege bölgesinde yapılıyor. Bu tatbikat, NATO etrafında toplanan emperyalistlerin özellikle de Amerikan emperyalistlerinin, Kuzey Afrika, Avrupa ve Orta Doğu halklarına yönelik bir girişim niteliğindedir Bu tatbikat halkların kurtuluş mücadelesinin bastırılma planlarının uygulanması ve onlara göz dağı verilmesi amacına yönelmiştir. Halkların mücadelesinin yükseldiği bu alan çeşitli çelişmelerle bölünerek barut fıçısı halini almıştır. İşte, Amerikan emperyalizminin önderliğindeki, emperyalistlerin ve gericilerin başlattıkları tatbikat bir yönüyle bu gelişmelere karşı hazırlık yapmak, halklara saldırı planını uygulamak amacını taşımaktadır.

NATO tatbikatı ikinci yönüyle Rus sosyal-emperyalizmi ve müttefiklerine yöneliktir. Akdeniz-Ege bölgesinde Amerikan emperyalizmi ile Rus sosyal-emperyalizmi arasındaki hakimiyet sağlama çatışması alabildiğine keskinleşmiştir. İki süper devlet, bu yöredeki bütün çatışmaları kışkırtmakta, emperyalist müdahalede bulunmaktadırlar. Amerikan 6. filosu ve Rus donanması Akdeniz'de sürekli dolaşmakta, bu bölgedeki olaylara karışmaktadırlar. NATO tatbikatı aynı zamanda muhtemel bir savaşta Rus sosyal-emperyalizmi ve müttefiklerine karşı, Amerikan emperyalizmi ve müttefiklerinin kendi emperyalist menfaatleri doğrultusunda nasıl hareket edeceklerini konu alan planın uygulanması niteliğindedir.

NATO tatbikatı, Amerikan emperyalizminin saldırgan niteliğini ortaya koyduğu gibi, Kuzey Afrika, Orta Doğu ve Avrupada barışı tehdit eden bir nitelik de taşımaktadır. Bu tatbikat, 3. Dünya savaşı tehlikesinin önemini göstermekte, süper devletlerin savaş hazırlıklarını ortaya koymaktadır. Amerikan emperyalizmini tehlikesiz gösteren "3 Dünya Teorisi" savunucularının halkların uyanıklığını azaltmaya çalışarak ona uşaklık yapan gerici yüzünü açığa vurmaktadır.

Devamı Sayfa 13'de

ÇELİŞMELER SORUNU V
ANLAYIŞI

Ülkemizde devrimciler arasında sürdürülen ideolojik-siyasi mücadelenin yoğunlaştığı noktalardan birisi de çelişmeler anlayışı ve buna bağlı olarak içinde bulunduğumuz tarihsel şartlarda, dünyada ve Türkiye'de temel çelişmelerin, baş çelişme ve baş düşmanların tespitidir. Bu alandaki ideolojik-siyasi mücadele, özellikle Halkın Birliği ile Halkın Kurtuluşu arasındaki tartışmada kendisini göstermiştir. Halkın Birliği, 28, 30 ve 33. sayılarında yer alan yazılarla, Halkın Kurtuluşu'nun eleştirilerine cevap verdi ve H.K.'nun hatalı görüşlerini eleştirdi, çelişkilerini sergiledi. Bu arada Halkın Kurtuluşu'nun eleştirisinde bütün içinde tali olmasına rağmen bulunan doğru eleştirileri tespit etti. Bu yazımızda eleştirilerin hedef aldığı hatalı görüşlerimizi düzeltmeyi öngören devrimci anlayışa bağlı kalarak, görüşlerimizi belirtecek, hatalarımızı koyacak ve Halkın Kurtuluşu'nun inatla savunduğu hatalarını eleştirerek bazı çelişkilerini sergileyeceğiz. Yazımızda esas olarak "temel çelişme" konusundaki Marksist-leninist anlayışı ortaya koyarak Dünya ve Türkiye ile ilgili "temel çelişme" tespitlerimizi belirtecek, H.K.'nun anlayışını ve tespitlerini eleştireceğiz. Tali olarak da H.K.'nun baş çelişki ve baş düşmanlar anlayışı ile tespitleri üzerinde duracağız.

TEMEL ÇELİŞME NEDİR?

"Temel çelişme nedir"? sorusuna cevabımız, "maddenin her hareket biçiminin uzun seyri içindeki her sürecin özel çelişmesi" dir (1). olacaktır. Sürecin özü bu özel çelişme tarafından belirlenir. Bu özel çelişme, sürece niteliğini vermekte ve o süreci diğer süreçlerden ayırdetmeyi sağlamaktadır. Bir örnek vermek gerekirse, Türkiye'deki milli demokratik halk devrimi sürecini verebiliriz. Milli demokratik halk devrimi süreci içinde bir çok toplumsal süreç ve tabii çelişme yer alır ve bu çelişmelerin gelişmesi milli demokratik halk devrimi süreci üzerinde az ya da çok etkide bulunur. Ancak bu sürecin özel çelişmeleri a) emperyalizm, sosyal-emperyalizm ile çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı b) Komprador kapitalizm ve feodal kalıntılar ile çeşitli milliyetlerden halk yığınları arasındaki çelişmelerdir. Milli demokratik halk devrimi sürecinin, milli ve demokratik devrimci özünü belirleyen özel çelişmeleri bunlardır. Burada şu noktaya işaret etmeliyiz. Türkiye toplumu içinde bir çok toplumsal çelişme ve bu çelişmeler tarafından belirlenen toplumsal süreç yer almaktadır. Her süreç için, bu sürecin özünü belirleyen özel çelişme o sürecin temel çelişmesidir. Ama biz, Türkiye toplumunun içinde bulunduğumuz gelişme aşamasındaki temel çelişmeden söz ediyoruz ve toplumsal gelişme süreci bakımından temel çelişmeyi tespit ediyoruz. Türkiye toplumu içinde yer alan tüm süreçler, toplumsal gelişme bakımından aynı önemde değildir. Bu nedenle içinde bulunduğumuz gelişme aşamasında toplumsal gelişme sürecini belirleyen çelişmeleri diğer çelişmelerden ayırdetmeli ve Türkiye devriminin bu aşamadaki temel çelişmeleri olarak tespit etmeliyiz.

Burada ortaya, bir sorun çıkıyor. Herhangi bir toplumda yer alan devrim sürecinin (toplumsal gelişmenin) temel çelişmesini nasıl tespit etmeliyiz? Söz gelimi, Türkiye'de temel çelişmeyi neden "emek-sermaye" (proletarya-burjuvazi) çelişmesi olarak tespit etmiyoruz? Bu soruları cevaplandırmak için sorunun esasına eğilmemiz gerekir.

İncelediğimiz konu toplumsal gelişme olduğundan, Marksizmin toplumsal gelişme ile ilgili temel kanununa başvurmamız gerekiyor. Marksizm bize toplumsal gelişmenin toplum biçimlerinin dönüşümüyle ilgili temel kanununun "üretici güçlerin karakteri ile üretim ilişkileri arasındaki zorunlu uygunluk kanunu" olduğunu öğretiyor. Bir toplumun, ya da ona damgasını vuran toplumsal-ekonomik şekillenmenin yerini, başka nitelikte olan bir başka toplumun, ya da toplumsal ekonomik şekillenmenin alması, toplumsal gelişmenin bu temel kanununa uygun olarak gerçekleşmektedir. Öyleyse, her hangi bir toplumdaki devrim sürecini incelemek, her şeyden önce, bu kanunu o toplum şartlarına uygulamak anlamını taşır. Peki, bu uygulamayı nasıl gerçekleştireceğiz? Bu sorunun cevabına geçmeden önce Mao Zedung'un ilgili sözlerini aktaralım.

"Toplumdaki değişiklikler ise esas olarak toplumdaki iç çelişmelerin, yani üretici güçler ile üretim ilişkileri arasındaki çelişmenin, sınıflar arasındaki çelişmenin ve eski ile yeni arasındaki çelişmenin gelişmesinden kaynaklanır. Toplumu ilerleten ve eski toplumun yerini yeni toplumun almasının itici gücünü sağlayan şey, bu çelişmelerin gelişmesidir" (2).

Mao Zedung'un sözlerinden de anlaşılabileceği gibi, incelememiz gereken şey, en başta o toplumdaki üretici güçlerin seviyesi ve niteliği ile, üretim ilişkilerinin niteliği ve bu ikisi arasındaki karşılıklı ilişkidir. Bunun anlamı, o toplumun toplumsal-ekonomik yapısının doğru bir tahlilinin gerektiğidir. Toplumdaki üretici güçler nelerdir ve ne seviyededirler, üretim ilişkileri nelerdir ve bunların bütün içindeki yerleri ve rolleri nedir? Bu sorulara ancak doğru ve etraflı bir araştırma cevap verebilir. Böyle bir araştırma yapıldıktan sonra sorun, mevcut üretim ilişkilerinden hangilerinin, üretici güçlerin gelişmesinin önünde engel oluşturduğunun, bir başka ifadeyle mevcut üretim ilişkilerinden hangilerinin mevcut üretim güçleriyle uzlaşmaz çelişme içinde bulunduğunun tespitidir. Bu çalışma aynı zamanda mevcut üretim ilişkilerinden hangilerinin (şayet varsa) üretici güçlerinin gelişmesiyle uygunluk halinde olduğunun ve eski üretim ilişkilerinin yerini alacak yeni üretim ilişkilerinin niteliğinin tespitini içerir. Böylece o toplumun gelişimi için devrim yoluyla tasfiye edilmesi gereken üretim ilişkileri, ile bu üretim ilişkilerinin yerini alacak ve korunup geliştirilecek üretim ilişkileri tespit edilmiş olur. İşte temel çelişme böyle bir çalışmayla tespit olunur. Tasfiye edilmesi gereken, üretici güçlerin gelişmesine engel olan üretim ilişkilerine tekabül eden ve bu üretim ilişkilerini muhafaza eden güçler temel çelişmenin bir yönünde (düşman yönünde) yer alır. Menfaati eski üretim ilişkilerinin tasfiyesinden ve yeni üretim ilişkilerinin kurulmasından (veya geliştirilmesinden) yana olan güçler temel çelişmenin diğer yönünde (devrim yönünde) yer alır. Toplumda yer alan bu güçler, toplumsal sınıflardan veya o toplumun gelişmesi önünde engel oluşturan yabancı güçlerden (başka ülkelerin gerici sınıflarından) başka bir şey değildir. Dolayısıyla, temel çelişme toplumsal planda ifadesini, devrimci ve karşı devrimci sınıflar arasındaki çelişmede bulur.

Eski üretim ilişkilerinin niteliği ve bunların yerini hangi üretim ilişkilerinin alacağı sorunu, devrim sürecinin özel çelişmesinin niteliği sorunudur. Bu aynı zamanda, devrimin hangi aşamada ve hangi nitelikte olduğunun belirlenmesiyle ilgilidir. Devrim aşaması eskinin yerini alacak olan yeni güçlerin niteliği tarafından belirlenir, devrim sürecine niteliğini bu güçler verir. Söylediklerimizi, dünya devrimi ve Türkiye devrimi için yazımızın devamında somutlaştıracağımızı belirtelim ve konuyla ilgili diğer sorunlara geçelim.

Burada, başlıca çelişmeler kavramına da kısaca değinelim. Bir sürece niteliğini veren özel çelişme yanında, aynı süreç üzerine etkide bulunan çok sayıda çelişmenin bulunabileceğini belirtmiştik. Bu çelişmeler arasında da sürece yaptıkları etki bakımından farklılıklar bulunduğunu açıklamıştık. İşte, bir süreç içinde yer alan çelişmelerden sürece tek başına niteliğini vermemesine rağmen, sürecin değişik yönleri arasındaki ilişkileri (bir yönün kendi içindeki veya karşıt yönlerin bir kesiminin karşılıklı ilişkilerini) ifade eden ve sürecin gelişmesi üzerine önemli etkide bulunan çelişmeler başlıca çelişmelerdir.

Baş çelişme konusunda Halkın Birliği'nin 28. ve 30. sayılarında ayrıntılı açıklamalar yapılmıştır. Bu nedenle burada özellikle temel çelişmeyi konu aldığımızdan bu konuya değinerek geçeceğiz. Önce Mao Zedung'un sözlerini aktaralım.

"Bir şeyin gelişme sürecindeki temel çelişme ve sürecin bu temel çelişme tarafından belirlenen özü, süreç tamamlanıncaya kadar kaybolmaz; ama uzunca bir süreçte şartlar genellikle her aşamada değişir. Çünkü bir şeyin gelişme sürecindeki temel çelişmenin niteliği ve sürecin özü değişmediği halde, temel çelişme uzunca bir süreç içinde bir aşamadan diğerine geçerken gittikçe şiddetlenir. Ayrıca temel çelişme tarafından belirlenen ya da etkilenen büyük, küçük çelişmelerden bazıları şiddetlenir, bazıları geçici olarak ya da kısmen çözülür ya da hafifler ve bazı yeni çelişmeler doğar; bundan dolayı süreç aşamalara ayrılır. Eğer bir şeyin gelişme sürecindeki aşamalara dikkat edilmezse, onun çelişmeleri doğru bir biçimde çözülemez."(3).

"Karmaşık bir şeyin gelişme sürecinde bir çok çelişme vardır. Bunlardan bir tanesinin varlığı ve gelişmesi, öteki çelçelişmelerin varlığını ve gelişmesini belirler ye da etkiler. İşte bu daima baş çelişmedir"(4).

Bu satırlardan anlaşılacağı gibi temel çelişme süreç tamamlanıncaya kadar değişmediği halde, iç ve uluslararası alandaki değişik şartların ortaya çıkardığı aşamalarda temel çelişmenin karşılıklı yönleri bu şartların sonucu olarak biçimlenir. Bu biçimlenmenin belirlediği ve temel çelişme üzerinde ortaya çıkan baş çelişme ön plana geçer ve süreci belirler. Baş çelişme temel çelişmeye doğrudan bağlıdır. Temel çelişmenin (ya da çelişmelerin) şu ya da bu biçimi alması, onun şiddetlenmesini de ifade eder.

Mao Zedung Çin ile ilgili olarak bunu şöyle açıklıyor:

"Çin ile genel olarak emperyalizm arasındaki çelişme, yerini özellikle belirgin ve keskin olan Çin ile Japon emperyalizmi arasındaki çelişmeye bıraktı. Japon emperyalizmi, Çin'i tamamen işgal etme siyaseti uygulamaktadır. Bu yüzden, Çin ile diğer bazı emperyalist ülkeler arasındaki çelişmeler ikincil bir duruma düşmüş, öte yandan bu ülkeler ile Japonya arasındaki ayrılık daha da artmış bulunmaktadır" (5).

Çin'de o tarihte emperyalizmle Çin ve feodalizmle halk kitleleri arasında olmak üzere iki temel çelişme bulunmaktaydı. Japon işgaliyle birlikte, Çin ile emperyalizm arasındaki milli çelişme, Japon emperyalizmiyle Çin arasındaki çelişme biçimini alarak şiddetlendi ve baş çelişme haline gelerek öne çıktı. Çin ile emperyalizm arasındaki temel çelişme kaybolmamasına rağmen, Çin ile diğer emperyalistler arasındaki çelişmeler ve feodalizmle halk arasındaki temel çelişme tali ve tabi hale geldi. Bu örnekten de görülebileceği gibi baş çelişme, temel çelişmenin belli bir aşamanın şartlarına bağlı olarak şiddetlenerek biçimlenmesiyle ortaya çıkar. Baş çelişmeyi çözmeye yönelmeden, temel çelişmeleri çözmenin imkanı yoktur. Temel çelişmeler ancak, baş çelişmenin çözümüne bağlı olarak çözülebilirler.

Peki, her hangi bir toplumsal sürecin baş çelişmesi nasıl tespit edilir? Bu soruya vereceğimiz cevap şöyle olacaktır. Baş çelişme, belirli bir gelişme aşamasında temel çelişmelerin biçimlenmesiyle oluştuğundan, yapılması gereken o tarihi şartlarda temel çelişmelerin çelişmeli yönlerinin ayrıntılı ve doğru bir şekilde incelenmesidir. Böyle bir inceleme sonucu şiddetlenen temel çelişmelerin karşılıklı yönlerinin ne şekilde biçimlendiği (hangi somut şekli aldığı) ve bu biçimiyle hangisinin öne çıkarak diğer tüm çelişmelerin varlığını ve gelişmesini belirlediğini veya etkilediğini tespit etmeliyiz. İşte temel çelişmelerin o tarihi şartlarda nasıl biçimlenip öne çıktığının somut incelenmesiyle tespit edilen bu çelişme, baş çelişmedir.

Şimde de temel çelişmelere ve baş çelişmeye bağlı olan bir dizi kavram üzerinde duralım.

STRATEJİ, PROGRAM VE DÜŞMANLAR SORUNLARI

Temel çelişmenin (ya da çelişmelerin) tesbiti, bu çelişmenin niteliğine bağlı olan çözüm yöntemini de tespit etmemizi sağlar. (Burjuvazi-proletarya çelişmesinin sosyalist devrim yöntemi, emperyalizmle - millet çelişmesinin milli devrimci savaş yöntemi ile çözülmesi gibi). Temel çelişmenin çelişik yönlerinin incelenmesi, toplumsal devrimin hedeflerini ve görevlerini ortaya koyar.

İşte strateji, temel çelişme tarafından belirlenen devrim aşamasını temel alarak, işçi sınıfı ile diğer sınıflar arasındaki genel ilişkileri ortaya koyar. Dost ve düşman sınıfları tespit eder, Sınıf savaşı mevzilerindeki yerlerini belirtir. Stalin bunu şöyle açıklıyor.

"Stratejinin konusu, devrimin belirli bir aşamasını temel kabul ederek proletaryanın başlıca darbesinin doğrultusunu saptamak; devrimci güçlerin uygun düzenlenişi için (ana ve ikinci yedek güçler) plan hazırlamak; devrimin belirli aşaması boyunca bu planın gerçekleştirilmesi için mücadele etmektir"(6)..

Strateji, temel çelişmeye bağlı bulunduğundan, temel çelişmenin çözülmediği aşamanın bütünü boyunca aynı kalır.

Program sorunu ise azami program, asgari program ve özel program sorunlarını içerir. Azami program, işçi sınıfının devrimin o aşamasının ötesine geçen görevleri ve hedefleriyle, nihai görev ve hedefini belirtir. Örnek olarak milli demokratik halk devrimi

VE H.KURTULUŞU'NUN ÜZERİNE (1)

aşamasının söz konusu olduğu bir ülkede işçi sınıfı partisinin azami programını ele alalım. Bu program, milli demokratik halk devriminden kesintisiz olarak sosyalizme geçişi, proletarya diktatörlüğü altında devrimin sürdürülmesini ve nihai olarak komünist topluma ulaşmayı içerir.

Asgari program ise devrimin temel çelişme tarafından belirlenen stratejik aşamasında işçi sınıfının diğer sınıflara karşı tutumunu ve bu aşamadaki görevlerini belirler. Asgari program işçi sınıfının stratejik aşamanın bütününü içeren diğer sınıflara ilişkilerini ve buna bağlı görevlerini ortaya koyduğundan, genel program adıyla da anılır. Bu genel program devrim aşaması boyunca değişmez. Ancak devrim yeni ve daha yüksek bir aşamaya geçtiğinde yeni aşamanın niteliğine uygun olarak değişir.

Özel programa eğildiğimizde, önce devrimin stratejik aşamasının kendi içinde ara aşamalara bölündüğünü tesbit etmemiz gerekir. Bu ara aşamalarda iç ve uluslararası durumdaki değişmelere bağlı olarak temel çelişmeler şiddetlenir ve bir önceki ara aşamadan daha farklı bir biçimlenmeye uğrar. Temel çelişmelerin devrim ve karşı devrim yönlerinin kendi içinde ve bu yönlerin karşılıklı ilişkilerinde, bir önceki ara aşamadan farklı bir durum ortaya çıkar; temel çelişmelerin farklı bir biçimlenmesiyle yüz yüze kalınır. Bu durum, o ara aşamaya özgü baş çelişmenin tespitini, gerektirir. Temel çelişme üzerine yükselen ve onun biçimlenmesiyle ortaya çıkan baş çelişkinin, belirlediği ara aşamaya özgü bir strateji tesbit etmek zorunludur. Ara aşamaların stratejisi devrim aşamasının genel stratejisine sıkı sıkıya bağlıdır. Her ara aşamada sınıf ilişkilerinde ve buna bağlı olan görevlerin ele alınışında değişiklikler ortaya çıkar. Özel program bu ara aşamadaki sınıf ilişkilerini ve işçi sınıfının sınıflar karşısındaki tutumunu ve görevlerini yansıtır. Bu özel program genel programa dayalıdır ve bir ara aşama yerini bir başka ara aşamaya terkettiğinde ortadan kalkar; yeni ara aşamaya özgü özel program onun yerini alır. Özel program, halk sınıflarının o ara aşamada yüzyüze bulundukları en önemli meselenin çözümüyle ilgili talepleri içerdiğinden, "acil talepler" şeklinde de isimlendirilebilir.

Düşmanlar sorunuyla ilgili olarak, genel olarak düşman ya da başlıca düşman kavramı ile baş düşman kavramı üzerinde durmak gerekmektedir.

Düşman kavramından genel olarak bahsettiğimizde, stratejik aşamayı belirleyen temel çelişmenin (ya da çelişmelerin) karşı-devrim yönünde yer alan sınıfları ve güçleri (bu güçlerde sınıflardan ibarettirler) anlamak gerekir. Bu düşmanlar, devrimin stratejik aşaması boyunca değişmeden kalan sınıflar ve güçlerdir. Bunlar stratejik aşama boyunca devrimin belli başlı düşmanlarını oluşturduklarından, başlıca düşmanlar adıyla da anılırlar. Söylediklerimizi bir başka ifadeyle şöyle açıklayabiliriz. Düşmanlar, temel çelişmenin karşı-devrim yönünde yer alan stratejik hedeflerdir. Düşmanların yerini, yeni düşmanların alması, temel çelişmenin çözümüyle yeni bir stratejik aşamaya geçmeye bağlıdır.

Baş düşman kavramı, birden fazla temel çelişme tarafından belirlenen bir süreçte daha karmaşık bir görünüm arzetmektedir. Baş düşmanlar, temel çelişmelerin şiddetlenerek farklı biçimlendikleri her aşamada, temel çelişmelerin (aldığı biçimdeki konumunda) karşı-devrim yönünü (sınıfları ve güçleri,) ifade eder. Tek temel çelişme tarafından belirlenen bir süreçte baş düşmanlar meselesinin kavranması nispeten kolay olmasına rağmen, birden fazla temel çelişme tarafından belirlenen bir süreçte bu sorunun kavranması, konuya daha derinlemesine bir yaklaşımı gerektirir. Böyle bir durumda her şeyden önce süreci belirleyen temel çelişmelerin birbiriyle sıkı bir bağlılık içinde bulunduğunu kavramalıyız. Dolayısıyla temel çelişmelerden birinin biçimlenişinde ortaya çıkan farklılık genellikle diğer temel çelişmenin de farklı biçimlenmesiyle elele gider. (Burada, özel durumların sözkonusu olabileceğini belirtelim). Ama bu durum doğru bir kavrayışa sahip olunduğunda fazla önem taşımaz. Önemli olan her ara aşamada temel çelişmenin hangi somut biçimi aldığının tespitidir. Yukarıda değindiğimiz nokta, bu tespiti yaparken diğer temel çelişmenin yeni bir biçim alması ihtimalinin büyük olduğunu bilerek yapacağımız incelemede bu noktaya özel dikkat sarfetmeyi gerektirir. Konunun daha iyi anlaşılabilmesi için Mao Zedung'a başvuralım.

"Jopanya'nın Çin'i silahlı istilasından, sonra devrimin baş düşmanı, ister teslim olmuş olsunlar ister teslim olmayı düşünsünler, emperyalizmle ittifak halinde olan bütün Çinli hainler ve gericiler ile Japon emperyalizmidir." (7)

O tarihi şartlarda, Çin ile emperyalizm arasındaki temel çelişmenin şiddetlenerek Japon emperyalizmi ile Çin milleti arasındaki çelişme halini aldığını belirtmiştik. Ama feodalizmle halk kitleleri arasındaki diğer temel çelişme de Japon emperyalizminin Çin'i işgal ettiği şartlarda yeni bir biçim aldı. Bu çelişme Japon emperyalizmine uşaklık eden Çinli gericiler ve hainler (esas olarak Japon taraftarı kompradorlar ve toprak ağaları) ile Çin halkı arasındaki çelişme biçimini aldı. Bu şartlarda yeniden biçimlenen çelişmelerin karşı devrim yönünde Japon emperyalizmi ve ona uşaklık eden Çinli hainler ve gericiler yer alıyordu. Çin halkının o şartlardaki baş düşmanları bunlardı. Devrim o şartlarda baş hedefi oluşturan düşmanlara yönelmeyi baş görev almalıydı. Nitekim de öyle oldu. Devrimin milli ve demokratik yönleri birbirine sıkıca bağlıdır ve bu yönlerden birinin görevlerinin diğerinin önüne geçmesi diğer yönün hedeflerini ve görevlerini bir yana bırakmayı gerektirmez. Bu görevler ortadan kalkmaz, öne geçen yöne, diğer yön tabi hale gelir ve ona oranla tali duruma düşer. İki temel çelişmenin karşı-devrim yönünde yer alan güçlerde birbiriyle sıkı bağlılık içindedirler. Temel çelişmelerin farklı biçimlendiği ara aşamalarda, bunlardan öne çıkan çelişmenin (baş çelişmenin) karşı-devrim yönünde yer alan güçler de gerici faaliyetlerini, diğer temel çelişmenin biçimlenmesiyle ortaya çıkan baş düşmanlara, özellikle dayanarak sürdürürler. Yukarıdaki örnekteki Japon emperyalistleri, Çin üzerindeki baskılarını, Çinli hainlere dayanarak sürdürmektedirler. Baş düşman sorununu ele alırken ve baş çelişme, ile bağlantısını araştırırken bu nokta göz önünde tutulmalıdır.

Şimdi de buraya kadar söylediklerimizi dünya ve Türkiye için somutlaştıralım.

DÜNYA'DA TEMEL ÇELİŞME VE BAŞLICA ÇELİŞMELER NEDİR?

Halkın Birliği yukarıdaki soruya daha önce hatalı bir cevap vermekteydi. Bu bakımdan bu konuda doğru tespiti ortaya koyarak bu hatamızı düzeltmek ve özeleştirisini yapmak bizim açımızdan daha büyük önem taşımaktadır. Önce bu konudaki doğruyu ortaya koyacak, daha sonra hatamız üzerinde duracağız.

Dünya devrim sürecinin temel çelişmesini ve bu temel çelişme tarafından belirlenen niteliğini tespit edebilmek için dünya şartlarının etraflı bir tahlili gerekmektedir. Biz burada Lenin tarafından gerçekleştirilen ve bütün temel noktalarında geçerliliğini koruyan dahiyane tahlilin, konumuz açısından belirtilmesi gereken yanları üzerinde duracağız.

Dünya ölçüsünde üretici güçleri büyük ölçüde geliştiren serbest rekabetçi kapitalizm 1900'lerde emperyalizme dönüştü. Tek tek milli ekonomilerin kendine yeter halden çıkarak dünya ekonomisi zincirinin halkaları haline gelişleri de bu döneme rastlar. Emperyalist aşamaya ulaşmış bulunan kapitalizm, dünyada üretici güçlerin gelişmesi önündeki baş engeli oluşturuyordu ve dünya gericiliğinin merkezi durumundaydı. Artık dünya ölçüsünde alındığında, emperyalist kapitalizm dünyadaki üretici güçlerin gelişmesinin önünde engeldi ve emperyalist kapitalizmin tasfiyesi tarihin gündemine girmişti. Kapitalizmin emperyalizmden öteye gideceği başka bir yer yoktu. Emperyalizmin yerini alacak toplumsal sistem ise ancak sosyalizm olabilirdi. Çünkü emperyalizm, üretici güçleri sosyalizm için olgun hale getirmişti ve bu üretici güçlerin gelişmesini ancak sosyalizm sağlayabilirdi. Dünya ölçüsünde başlıca çelişmeleri şiddetlendiren Emperyalizmin, proleter sosyalist devrim süreci içinde yerini sosyalizme bırakması kaçınılmaz hale gelmişti. İşte bu nedenle Lenin, emperyalizmi "çan çekişen kapitalizm" ve "sosyalist devrimin arifesi" olarak niteledi. Artık burjuvazinin yükselen sınıf olduğu tarihi çağ sona ermiş, yerini proletaryanın yükselen, emperyalist burjuvazinin ise çöken bir sınıf olduğu yeni tarihi çağa bırakmıştı. Bir başka deyişle, feodalizmin yıkılışı ve burjuva demokratik devrimlerinin zaferi ile belirlenen eski çağ yerini, yeni çağa, emperyalizm ve proleter devrimleri çağına bırakmıştı.

Bu çağda dünya devriminin temel çelişmesini iki zıt sistem kapitalizm ile sosyalizm arasındaki çelişme oluşturuyordu. Dünya devrimi artık proleter sosyalist devrim sürecine girmişti. Emperyalist dönemin başından bu yana var olan bu çelişme, hala dünya ölçüsünde temel çelişmedir, çağımıza ve dolayısıyla dünya devrim sürecine damgasını vurmaktadır. Burada bir yanlış anlamaya yer vermemek için şu noktayı belirtelim. Bu temel çelişme, sosyalist ülkelerle emperyalist ülkeler arasındaki çelişmeden farklıdır; ondan daha geniş bir kapsama sahiptir. Konunun daha iyi anlaşılabilmesi için temel çelişmenin çelişik yönlerini açalım ve hengi güçleri kapsadığını belirtelim.

Temel çelişmenin bir yönünde kapitalizm yer alıyor. Ama, bu kapitalizm sözcüğü aldadıcı olmamalıdır. Buradaki kapitalizm, dünya ölçüsünde üretici güçlerin gelişimini engelleyen emperyalist kapitalizmdir. Çelişmenin bu yönü (karşı-devrim yönü) emperyalizm ile onunla birlikte üretici güçlerin gelişimini önleyen gerici müttefiklerini, yani kompradorları, feodalleri vb. içerir. Burada emperyalizm karşı-devrimin merkezi durumundadır. Diğer gericilerin varlığı da emperyalizme bağlanmıştır. Emperyalist aşamada dünya kapitalizmi açısından esas ve belirleyici olan, onun emperyalist aşamaya geçerek gerici nitelik kazanmış oluşudur. Dolayısıyla dünyada hala ilerici bir rol oynayabilen bir kapitalizm (sömürge ve yarı sömürgeler milli kapitalizmi) var olmasına rağmen kapitalizm bu çağda bütündeki durumu ve rolü dikkate alındığında gericidir. Bu nedenle de temel çelişmenin bir yönü artık eskimiş bulunan ve yıkılarak yerini sosyalizmin almasını gerektiren bu toplumsal sistemi (kapitalizmi) gerici müttefikleriyle birlikte içermektedir.

Dünya proleter-sosyalist devrim sürecini belirleyen temel çelişmenin diğer yönünde (devrim yönünde) sosyalizm yer almaktadır. Çelişmenin bu yönündeki sosyalizm, sadece sosyalist ülkeleri ve dünya proletaryasını içermemektedir. Çelişmenin bu yönünde, dünya gericiliğine karşı proletaryanın müttefiki durumunda bulunan, bu anlamda da son tahlilde sosyalizmin güçlerini oluşturan, mücadele sahnesinde onun yanında yer alan tüm güçler bulunmaktadır. Bu güçler, uluslararası proletarya, sosyalist ülkeler, halk demokrasisi ülkeleri, emperyalizm tarafından ezilip sömürülen, dünyanın ezilen milletleri ve halkları ile emperyalizme karşı ücadele eden ilerici ülkelerden oluşmaktadır. Dünya gericiliğine ve onun merkezi emperyalizme karşı çıkan milli burjuvazi de, bu durumunu koruduğu sürece objektif olarak çelişmenin devrim yönünde yer alır. Bir başka deyişle, bu durumda milli burjuvazi dünya gericiliğinin yenilgiye uğratılması yönünde mücadele yürüterek sosyalizmin başarısına yardım ettiğinden işçi sınıfının müttefikidir ve son tahlilde dünya proleter sosyalist devriminin güçlerinden birisini oluşturur.

Kısacası, yukarıda açıkladığımız kapitalizmin güçleri temel çelişmenin karşı-devrim yönünde, sosyalizmin güçleri ise temel çelişmenin devrim yönünde yer almakta ve karşılıklü mücadele etmektedirler.

Şimdi de, dünya ölçüsünde proleter-sosyalist devrim süreci içinde yer alan başlıca çelişmeler üzerinde duralım. Gümümüzde dünya proleter-sosyalist devrim sürecinin gelişmesine önemli etkide bulunan başlıca çelişmeler dört tanedir. Bunları şöyle ifade edebiliriz:

a) Ezilen milletler ve halklarla, emperyalizm ve sosyal-emperyalizm arasındaki çelişme,

b) Kapitalist ve revizyonist ülkelerde, proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişme

c) Emperyalist (sosyal-emperyalizm dahil) ülkelerin kendi aralarındaki çelişme,

d) Sosyalist ülkelerle, emperyalizm ve sosyal-emperyalizm arasındaki çelişme,

Dikkat edildiğinde, bu çelişmelerin, temel çelişmenin devrim ve karşı-devrim yönü arasındaki çatışmanın ayrı bölümlerini (1. 2. ve 4. cü için) veya karşı-devrim yönünün kendi içindeki çatışmayı (üçüncüsü) içerdiği görülecektir.

Bu dört başlıca çelişme ve bunların gelişmesinin yol açtığı sonuçlar üzerinde duralım.

Ezilen milletler ve halklarla, emperyalizm ve sosyal-emperyalizm arasındaki çelişme, ezilen milletler ve halkların, emper

Devamı Sayfa 13'de

İçişleri Bakanı devrimci basına baskı yapma peşinde

İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı 8 Mayıs'ta verdiği demeçte Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu gibi gazetelerin yasadışı örgütler olduğunu ve dışardan güdüldüğünü söyledi. İçişleri Bakanının bu sözleri, Ecevit Hükümetinin yurtsever devrimci gazetelere karşı yeni baskılar ve gerici tedbirler getirmeye çalıştığını gösteriyor.

Bu gazeteler halkımızın mücadelesiyle kazandığı demokratik hakları sonucu çıkan ve yasal bütün gereklerini yerine getiren yurtsever devrimci gazetelerdir. Gizli örgüt olmadıkları gibi herhangi bir örgüt olmaları da sözkonusu değildir. Peki o halde İçişleri Bakanı neden bu gazeteleri "gizli örgüt" göstermeye çalışmaktadır? İçişleri Bakanının amacı Yurtsever devrimci gazeteleri kapatmaktır MC faşistleri de yurtsever devrimci basını kapatmak için, gazeteyi satanlara baskı yapıyor, ve Mersin'deki bazı olaylar vesilesiyle H.Birliğini gizli örgüt gibi göstermeye çalışarak, Yurtsever devrimci gazeteleri kapatmaya çabalıyorlardı. Fakat halkımızın mücadelesi ve kazandığı demokratik mevzileri korumaktaki kararlılığı sonucu bu gazeteler başarıyla yayın hayatını sürdürdüler. Bugün Ecevit hükümetinin getirmek istediği, baskılara karşı halkımızdan aldıkları destekle bütün ilerici gazeteler bundan sonra da yayın hayatını sürdüreceklerdir.

İçişleri Bakanının diğer bir iddiası da bu gazetelerin "güdümlü" olduğu şeklindedir. Böyle iddialar şimdiye kadar faşistlerin yurtsever devrimci gazeteleri halkın gözünden düşürmek için başvurdukları yalan ve demagojiler olarak öne sürülüyorlardı. Yurtsever devrimci gazeteler işçilerin, köylülerin memurların alınteriyle beslenen ve halkımızın menfaatlerini savunan gazetelerdir. Halkımızın ekmeğinden kesip yaptığı yardımlarla yaşayan ve onun mücadele yolunu aydınlatan gazetelerdir. Emperyalistlerin menfaatlerini değil, halkımızın menfaatlerini milli çıkarları savunurlar. Büyük burjuva basını gibi ne dayanacakları patronlar vardır,ne de patron ilanlarını alarak yaşamaktadırlar. Yabancı emperyalistlere ise bırakalım dayanmayı en önde kararlılıkla mücadele eden gazetelerdir. Ama gerek MC faşistleri ve gerekse Ecevit hükümeti hem ülkemizdeki komprador patronlar tarafından hem de yabancı emperyalistler tarafından beslenmekte onların menfaatine uygun davranmaktadırlar.

Hem MC hükümeti, hem de Ecevit hükümeti borç almak için Türkiye topraklarını Amerikan emperyalistlerine kiralamaktadırlar. Ecevit'in kendisi Avrupa'dan Amerika'ya ve Rusya'ya kadar emperyalistlerin kapısını dolaşarak para dilemektedir. MC faşistleriyle Ecevit Hükümeti Amerikan emperyalistlerine dilenmekte yarışmaktadırlar.

MC faşistlerinin saldırı ve baskılarına, yalan ve iftirasına karşı devrimci gazetelerini koruyan halkımız, Ecevit hükümetinin gerici baskılarına ve demagojisine karşı da gazetelerini koruyacaktır. İşçiler, köylüler, aydınlar, bütün ilericiler Ecevit hükümetinin bu gerici baskısına karşı çıkmalı, halkımızın kazandığı demokratik mevzileri savunmalıdırlar.

İRANLI YURTSEVERLERE YAPILAN BASKIYI PROTESTO EDİYORUZ

Ülkemizde bulunan İranlı yurtsever, demokrat ve devrimciler üzerinde, faşist Şah rejimi nin ve onunla işbirliği içinde bulunan faşist diktatörlüğün baskı ve zulmü aralıksız sürmektedir. İranlı yurtseverler, demokratlar ve devrimciler sürekli takib edilmektede, polisçe tutuklanmakta işkenceye uğratılmakta, siyasi faaliyette bulunmaları önlenmek istenmekte dir. Faşist diktatörlük, bugüne kadar faşist Şah rejimiyle birleşerek uyguladığı bu baskı ve zulmü, bazı devrimcileri faşist Şah rejiminin kanlı ellerine teslim etmeye kadar vardırmıştır. İran'daki faşist rejimin istihbarat örgütü olan SAVAK Türkiye'deki bazı İranlı devrimcileri alçakça katletmiştir.

Son olarak 1 Mayıs gecesi Halkın Birliği taraftarlarınca, düzenlenen kutlama toplantısından çıkış sırasında, polis tarafından 4 İranlı öğrenci göz altına alınmıştır. Gayrettepe'deki 1.şubeye götürülen devrimciler SAVAK ajanlarının katıldığı işkenceye tabi tutulmuşlar dır. Polis, üç devrimci İranlı'yı serbest bırakmış, fakat Resul Mazendarani adli devrimci öğrenciyi üç gün gözaltında tuttuktan sonra sınır dışı etmiştir.

Bu olay Amerikan emperyalizmine uşaklık eden Türkiye ve İran faşistleri arasındaki yakın işbirliğinin ve iki ülke halkına karşı girişilen ortak saldırının açık kanıtıdır. Bu işbirliği MİT ve SAVAK'ın İranlı devrimcilere karşı ortak uyguladıkları baskı ve zulümde ifadesini bulmaktadır.

İranlı devrimcilerin işkenceye uğratılması ve bir devrimcinin sınır dışı edilmesi, Ecevit hükümetinin sahte özgürlükçülüğünün, insan haklarına saygı vb. palavralarının içyüzünüde sergilemektedir. Ecevit' in sahte sözleri, dostluk elini faşist Şah'a uzatarak, onun kanlı ellerini sıkmasına, onunla devrime karşı işbirliği yapmasına, engel olmamaktadır.

Ülkemizdeki İranlı yurtseverler, demokrat ve devrimcilere yapılan baskıyı ve İranlı devrimcilerin sınır dışı edilmesini şiddetle protesto ediyoruz. Bütün yurtsever, demokrat ve devrimcileri bu baskı ve zulmü protesto etmeye, MİT-SAVAK işbirliğine ve Ecevit hükümetinin gerici tavrına karşı çıkmaya çağırıyoruz.

Elazığ'da faşist tertibi bozmak için ileri

Elazığ sünni ve alevi halkın birlikte yaşadığı ve halkın büyük çoğunluğunun Kürt Milletinden olduğu bir şehirdir. Diğer yerlerde olduğu gibi Elazığ da da başta MHP olmak üzere faşistler mezhep çatışmasını körükleyerek kendilerine taban bulmaya çalıştılar. Sünni Kürt ve Türk halkının alevi Kürt halkına karşı saldırtarak emekçilerin bilinçlenmelerini engellemeye ve sünni halkı kendi arkalarına bağlamaya çalıştılar. Diğer yandan devrimci mücadeleyi dağıtmaya çalıştılar.

Bunda bir ölçüde başarılı oldular. 1975'de TÖB-DER'in düzenlediği yürüyüşe saldırdılar. 1976'nın sonlarında sünni halkı harekete geçirerek saldırı düzenlediler. Bu iki büyük saldırı dışında tek tek saldırıları ise sık sık yaptılar. Bu saldırılarda kullandıkları siyasi taktik "aleviler camilere bomba koydu" v.b. laflarla da kızıştırarak sünni halkı alevi halka ve devrimcilere karşı saldırıya geçirmekti.

MHP başta olmak üzere faşistler MC yıkıldıktan sonra bu taktiğe daha sık başvurmaktadırlar. Bu senenin başından bu yana birçok gösteri ve saldırı ve birçok sabotaj yaparak sünni halkı alevi halka saldırtmaya çalışmaktadırlar. Son olarak Malatya olaylarında Elazığlı, birçok faşist yeralmış ve bu olaylardan sonra "suya zehir katılmış" gibi yalanlarla sünni halkı saldırıya geçirmek istemişlerdi. Bunda başarılı olamayınca elbette yeniyollara aynı şeyi yapmaya çalışacaklardır... Son günlerde sanayi mahallesinde MHP'lilerin gitmekte olduğu bir kahve silahlarla tarandı. Ertesi gün devrimcilerin ve alevi halkın oturduğu bir kahve silahlarla tarandı. Hemen ardından yine sünni halkın oturduğu, bir kahve kurşunlandıktan sonra diğer gün Şıra Meydanında alevi halkın oturduğu bir kahve kurşunlandı. Bu olayları yapan taraflardan birinin MHP'li faşistler olduğu açık. Diğerinin ise kimler olduğu bizce kesin belli olmamasına rağmen iki ihtimal var. Ya faşistler kendilerinin ve sünni halkın oturduğu kahveleri de kurşunlayarak sunni-alevi çatışması yaratıyorlar. Ya da ortayolcu maceracılar devrimci mücadele adına böyle eylemler koyuyorlar. Fakat bu da faşistlerin sünni-alevi çatışması çıkarmasına hizmet etmekten başka hiçbir şeye yaramaz. Şu anda Elazığ'da sünni ve alevi halk arasındaki düşmanlık duygularının bir hayli artmış durumda olduğu dikkate alınırsa bu daha da iyi anlaşılabilir.

Elazığ'da Belediye Başkanıyla, milletvekiliyle MHP'li ve diğer faşistlerin uyguladığı bu taktiğe karşı devrimciler ne yapmalıdır? Bazı ortayolcu maceracıların yaptığı gibi faşistlere ve sünni halktan olanlara sabotajlar ve kurşunlama eylemleri mi yapılmalıdır? Hayır! Ortayolcuların maceracı eylemleri 75'te adım adım dağıtılan ve son zamanlarda biraz toparlanmasına rağmen henüz güçlü hale gelmiyen devrimci kitle mücadelesine olan umutsuzluktan ve devrimci mücadelenin ancak kitlelerin seferber edilebildiği mücadele olduğunu kavramayan "öncü savaş" anlayışından kaynaklanıyor. Fakat halkın çoğunluğunun faşistlerin etkisinde olduğu, sünni ve alevi halk arasında gerginliğin yaratılmış olduğu, zayıf olan ilerici kitlenin silahlı mücadeleye seferber edilmesine elverişli olmadığı bugünkü şartlarda böyle eylemler ancak faşistlerin şiddetli bir sünni-alevi çatışması çıkarmasını kolaylaştırır. Ayrıca ilerici kitle de nasıl olsa "öncüler" savaşıyor anlayışıyla, örgütlenmesine ve mücadele etmesine gerek olmadığı bilincini yayar. Ayrıca, bir çok devrimciyi heder eder. Ama bunun en önemlisi bugünkü şartlarda faşistlerin sünni-alevi çatışması çıkarmasına hizmet etmesidir. Peki o halde devrimcilerin yapması gereken doğru şeyler nedir? Devrimcilerin uygulaması gereken şey herşeyden önce faşistlerin taktiğini bozacak siyasi taktikler olmalıdır. Faşistlerin kurşunlama ve sabotaj eylemlerine karşı yapılması gereken karşı sabotaj ve kurşunlama olmamalı, faşistlerin bunu yapmadaki amaçları sünni halka ve alevi halka teşhir etme çalışması olmalıdır. Faşistlerin sünni-alevi çatışması çıkarma propagandasına karşı, sünni ve alevi halkın birliğini istiyen propaganda yoğunlaştırılmalıdır Sünni halkı alevi halkla barış ve kardeşliğe çağıran, alevi halkı da sünni halka karşı filizlenecek düşmanlık eğilimlerini gidermeye çalışan, bir propaganda faaliyeti yürütülmelidir. Elazığ'da devrimciler kendilerini savunma amacı dışında faşistlerle bugünün şartlarında silahlı çatışmaya girişmemelidirler. Bugünkü şartlarda faşist tertipleri bozacak, sünni-alevi çatışmasını yumuşatacak ve sınıf mücadelesinin gelişmesine ortam hazırlayacak tek doğru mücadele yolu budur. En doğru mücadele en keskin mücadele değildir. En doğru mücadele kitleleri devrimci saflara çekebilen ve seferber edebilen mücadeledir. Elazığ'da kitleler sadece aleviler değildir. Sünni-alevi halkın birliğini sağlama yolunda ilerlemiyen, tersine kendini sünni-alevi çatışmasının akıntısına kaptıran ve bireysel terörist eylemlere dayanan mücadele faşistlerin sünni halkı kendilerine bağlamasına ve alevi halka karşı saldırıya geçirerek başarı kazanmasına hizmet eder. Sünni-alevi çelişkisinin olduğu yerlerdeki olayların tecrübesi bunu göstermiştir. Malatya'daki provakasyon ve saldırıdan sonra faşistler şimdi de çabalarını Elazığ üzerinde yoğunlaştırarak şiddetli saldırılar düzenlemeye ve sünni halkın alevi halka karşı çatışmaya süreklemeye çalışıyorlar. Böyle bir durumda devrimciler faşistlerin bu taktiğini bozacak doğru bir mücadele anlayışıyla çalışmasını yoğunlaştırmak ve faşist tertibi bozarak işlemez duruma düşürmelidirler.

İŞÇİLER, YARGITAYIN GERİCİ KARARINA KARŞI ÇIKALIM!

Türkiye işçi sınıfı sınıf mücadelesinin ürünü olarak siyasi ve ekonomik bazı haklar elde etmektedir. Ekonomik mücadelede salt reformlar için mücadele olan reformizme karşı mücadele etmeden ve bu başarıları siyasi mücadelenin tali ürünleri olarak görmeden doğru bir siyasi hat oluşturulamaz.

Yıllardır verilen grev ve toplu iş sözleşmesi mücadelesi sonucu bazı işçi haklarını da kapsayan 275 sayılı toplu iş sözleşmesi grev ve lokavt yasasıyla çıkarıldı.

Bilindiği gibi toplu iş sözleşmesi, o iş yerinde yetkili sendika ile işveren arasında belirli bir süre dahilinde yapılan pazarlığa verilen addır. Burada gerçek bir sendikanın görevi üyeleri olan işçilere daha fazla ekonomik hak elde etmek ya da bu değişen ekonomik duruma bağlı olarak daha kısa aralıklarla (örneğin yılda bir) sözleşme yapmaktır. Patronun ise amacı daha az ekonomik hak vererek kârını arttırmak sosyal hak adı verilen ekonomik hakların (çocuk parası odun, izin v.s.) sınırını daha düşük tutmaktır. Bir de imzalanan toplu iş sözleşmesinin süresi ne kadar uzun olursa patron kârını o oranda garantilemiş olur.

Bu durum bunun öncesi 275 sayılı yasanın 4. maddesine göre şöyle belirlenmiştir. "SÜRESİ BELİRLİ TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ, BİR YILDAN AZ VE ÜÇ YILDAN UZUN SÜRELİ OLAMAZ" Bu sınırlama verilen mücadeleler neticesi kan, can pahasına alınmış bir haktır. Böylece değişen hızlı ekonomik koşullara ve fiyat artışlarına rağmen işçilerin uzun süreli bir sözleşmeye bağlı kalmaması, değişen koşullara göre yenisözleşmelerin yapılabilmesi olanağını sağlamaktır.

Zaten bu sınır bile verilen mücadeleler neticesi çoğu işkolu ve işyerinde aşılmış genellikle sözleşmeler 2 yıllık sürelerle imzalanmakta üç yıllık süreleri şimdiye kadar patron yanlısı sarı sendikalar ile en son MESS grevi sonrasında Maden-İş imzalamıştır. Gerçek devrimci sınıf sendikaları sözleşmeleri bir yıllık yapmak için mücadele etmelidirler. Çünkü iki yıllık sözleşmeler bile astronomik rakamlara ulaşan hayat pahalılığının çok gerisinde kalmaktadır. Sözleşmelerle bu sürenin daha kısa tutulması kazanılmış hukuki bir haktır. Bunun uygulanması için yani 1 yıllık sözleşmeler yapmak için mücadele gündeme alınmalıdır.

Durum böyleyken tam da geçtiğimiz 1 Mayıs arifesinde Yargıtay 9. Hukuk Dairesi, 78/1765 esas ve 78/3478 sayılı kararında 275 sayılı yasanın 4. maddesiyle ve yargıtayın eski kararlarıyla, çelişen yeni bir karar getirmiştir. Yargıtayın getirdiği bu yeni yoruma göre; "TARAFLARDAN BİRİ BİR AY ÖNCE SÖZLEŞMEYİ FESHETMEYİ BİLDİRMEZSE 3 YILLIK TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ BİR YIL SÜRE İLE YENİLENEBİLECEKTİR."

Yani ister 1 yıllık, ister 2 yıllık, ister 3 yıllık bir sözleşme yapılsın taraflardan biri bu süreyi uzatmak isterse 4 yıla kadar uzatma yetkisini Yargıtay bu kararıyla vermiş oluyor. Yani Yargıtay bu kararıyla resmen bir işyerinde patrona 4 yıla kadar ücretleri dondurma imkanı veriyor.

Bu durum 275 sayılı iş yasasına ve Yargıtayın bundan evvelki aldığı kararla temelden ters anti-demokratik bir karardır. Bu karar alınır alınmaz iş hukuku alanındaki bazı otoriteler dahi karşı çıkmışlardır. Çünkü bu resmen komprador burjuvazinin dizginsiz saltanatına hizmet ediyor ve "275 sayılı Greve ve Toplu İş Sözleşmesi ile Lokavt' yasasına karşı bir karardır.

Bu karar özellikle sınıf sendikacılığına karşı alınmış bir karardır. Bu karar Ecevit'in son günlerde: "Toplu Sözleşme düzeni çığırından çıkmıştır. Bazı sendikalar % 100-% 300 isteklerle masaya oturuyorlar. Bunları karşılamamız olanaksızdır. Sendikaların tümünden fedakarlık bekliyoruz." v.s. gibi sözleriyle uygunluk içindedir. Bu karar bundan evvel alınmış haklara vurulmuş bir balyozdur. Bu karar iş hukukunda; "YORUMUN İŞÇİ LEHİNE YAPILMASI" ilkesine ters düşen bir karardır. Bu karar Yargıtay'ın daha önceki kararlarıyla çeliştiği gibi yasa hükümlerine de aykırı düşmektedir.

Emperyalist-Sosyal Emperyalist sistemdeki bunalım her geçen gün artmaktadır. Bu bunalımın yükü özellikle yarı-sömürge, ülke emekçilerinin omuzlarına yükletilmektedir. Bugün ülkemizde gün yoktur ki, genellikle emekçi halkın ihtiyaç maddelerine zam olmasın. Fiyatlar her gün değişmekte artan hayat pahalılığı çekilmez hale gelmektedir.. Bundan kurtulmanın yolu, kompradorların-ağaların iktidarını, emperyalistlerin, sosyal-emperyalistlerin saltanatını yıkmaktır. Kompradorların ve ağaların her gerici girişimine, emekçilere yeni yükler bindirmelerine karşı mücadele bu devrimci mücadeleye sımsıkı bağlanmalıdır. Hayat pahalılığının ağır yükünü azaltmanın yolu da ücretlerin arttırılması için verilecek mücadeleyi gündeme getiriyor. Görüldüğü gibi bu kez de komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devleti yasalarla bizi açlığa yoksulluğa terkediyor.

Bu yasa getirdiği bu ekonomik baskı ile bu sistemi yamalamaya çalışan bir yasadır. Bu yasa diğer yandan ise bu düzenin savunucuları sendika ağaları için bulunmaz Hint kumaşıdır. Görüldüğü gibi bu yasanın anti-demokratikliğine TÜRK-İŞ'ten DİSK'in sözümona keskin 'sınıf sendikacıları'na kadar hiç birinin dudak oynatmaması anlamlı bir suskunluktur.

Çünkü bu yasa ücretleri dondurmak demek olacak olan bu uygulamanın yanı sıra sendika ağalarına karşı gelişecek muhalefeti, bastırmak saltanatlarını sürdürmek için de bir cankurtaran simididir. Örneğin: Herhangi türden sendika ağalığının hakim olduğu bir yerde devrimciler örgütleme yapsalar yetki alsalar da eski sözleşme 2 yılda olsa ve örgütlenme yapılıp yetki de alınsa eski sendika patronla anlaşarak 4 yıla kadar bu sözleşme süresini uzatabilir. Yani hiç üyesi olmadan da süreyi uzatır. İki yıl veya 1 yıl daha orada işçilerin istememesine karşılık patronla anlaşır sözleşmeyi sürdürebilir. Bu yasa bu yetkiyi sendika ağalarına veriyor. Bu resmen gelişen sınıf sendikacılığının önüne dikilecek bir barikattır... Sendikalardaki muhalefeti engelleyici bir yasadır.

Bu yasaya karşı tüm yurtsever demokrat ve devrimciler sesleri çıktığı ölçüde karşı çıkmalıdırlar.

Bu yasaya sınıf sendikacısı, tüm sendikacılar, sendikalarda çalışanlar karşı çıkmalı mücadele etmelidirler.

Bu yasaya bakkaldan zar zor alabildiğimiz ekmeğimize ve zeytinimize göz diken bu faşist yasaya tüm işçiler olarak özellikle sendikalı işçiler olarak karşı çıkalım, mücadele edelim, mücadele örgütleyelim.

Yargıtay'ın bu kararı faşist diktatörlüğün sömürü ve zulmünün istikrar ve istikbalini amaçlayan bir karardır. Buna karşı çıkalım. Ecevit'in bu kararı onaylamasının teşhirini yapalım..

KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ
KAHROLSUN TOPLU SÖZLEŞMELERLE ALINAN HAKLARA GÖZ DİKENLER.
KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI

ÇBS Patronu sosyal-faşist sendika ağasını mükafatlandırdı

Türkiye'de diğer kapitalist revizyonist ülkelerde olduğu gibi sendikacılık amacından saptırılmış işçilerin sırtından para kazanmanın bir aracı olmuştur. Mustafa Akkaya buna küçük bir örnektir.

ÇBS (Çavuşoğlu Boya Sanayi) fabrikasında 450 kişi çalışırdı Geçen yılki grevi yılın en düşük sözleşmesiyle sonuçlandırıldı. Bunun sorumluları reformcu sendika ağası İsmail Topkar ve yandaşı diğer sendika ağalarıdır. İşyerindeki baş mimarı da Mustafa Akkaya'dır.

Mustafa Akkaya grevci işçileri kumarbaz yaptı. 60 yaşına, gelmiş kağıt tutmasını bilmeyen işçiler kumarbaz kesildi. Grev süresince işçiler aç susuzken baştemsilci Mustafa Akkaya'nın, cebinden banknotlar eksik olmazdı. Akşam kumarda yenilir 3-5 bin TL. giderdi. Ertesi gün 10 binle gene kumara oturur. Her gün bir ayrı kat elbise giyer, bugün giydiğini yarın giymezdi.

Bu sahte devrimci, sosyal-faşist sendika ağası işçileri patrona sattı. Diğer temsilciler Cemil ve Mustafa Kara ayrılıp patrondan dolgun bir tazminat alıp grevi yarıda bırakarak işyeri açtılar. Bakın ne güzel önderlik ediyorlar.

"Grevden sonra işbaşı yaptığımızdan bu yana baştemsilcimiz, işçi temsilcisi değil de adeta patron vekili gibi bize davrandı" diyor ÇBS işçileri.

Ve nihayet "takke düştü sosyal faşist çehre göründü. Geçtiğimiz hafta Mustafa Akkaya patron Şaban Çavuşoğlu'ndan tam 330 bin TL. aldı. Bu normal işten çıkarılan bir işçinin tazminatı değildi. Bu resmen yaptığı hizmetlerden yani köpekliklerinden dolayı patronun verdiği ödüldür.

Çünkü Akkaya 6 yıldır ÇBS'de çalışıyor, normal tazminatı 60 bin TL. tutar. Peki Bay Akkaya'ya neden 330 bin TL. verildi. Bu açıkça patrona satılmak değil de nedir?

Bay Akkaya bununla kalmadı. Grev yerindeki tekerlekli yataklı grev arabasını çaldı. Grev yerinde işçilerin buzdolabını çaldı. Bunlar da sendika ağası Akkaya'nın evindeymiş.

Bay Akkaya adeta kaçar gibi işten çıktı. Çünkü artık ÇBS işçilerine bakacak yüzü kalmamıştı. Sarı Petrol-İş Sendikası yöneticileri bu satılmış sosyal faşisti yaptığı hizmetinden dolayı derhal ödüllendirdiler. Bay Akkaya'yı Petrol-İş Sendikası Mali İşler Dairesine aldı. Tüm sendika hesaplarının sorumluluğunu verdiler ve tencere yuvarlandı kapağını buldu.

Artık ÇBS işçisi de sahte "sosyalist" özde sosyal faşistleri tek tek tanıyor ve mücadeleye atılıyor.

Yeni Gayret'te sendika ağalarının ihaneti

İst. Alibeyköydeki Yeni Gayret Demir Çekmede 60 civarında işçi çalışır. Bu işyerine sendika sokulup sözleşme masasına patron çağrılınca uyuşmazlıkla beraber MESS üyesi işveren tutumuyla, işçileri grev yapmaya sevketti. Grev süresince Yeni Gayret'in devrimci işçileri kararlılıkla mücadelelerini yürüttüler. Patronun ve Maden-İş'in sendika ağalarının tüm oyunlarını boşa çıkararak sözleşme yaptılar.

Böylelikle Yeni Gayret işçileri MESS'le imzalanan grup toplu sözleşmesinin dışında bir sözleşme imzalamış olmakla Ertürk-Türkler kliğinin şiddetini iyice üzerlerine çektiler.

Yeni Gayret işçilerinin patrona ve Maden-İş'in sosyal faşist sendika ağalarına karşı uzlaşmaz sınıf tavrı karşısında bir sürü yol deneyerek işçilerin mücadelesini bölemeyen patron fabrikayı kapattığını ilan etti. Bu haber sosyal faşist sendika ağaları içinde bir bayram havası yarattı. Çünkü onlar Yeni Gayrette gelişen mücadeleden çok rahatsız oluyorlardı. Onlar bu tavırlarıyla adeta patronun bu işyerini kapatıp işçileri sokağa atmasına yardım ettiler.

Ama fabrikaları geçici olarak kapatıp asgari ücretle sendikasız işçi almalar patronları kurtaramıyacaktır. Sendika ağaları da patronlara hizmet ederek saltanatlarını daha fazla sürdüremeyeceklerdir.

DİRİ PLASTİK FABRİKASI İŞÇİLERİ MÜCADELE ETMEDE KARARLILAR.

Diri Plastik İst.Avcılar'da Firüzköy yolu üstündedir. Fabrikada 160 işçi çalışıyor. Bu işyerinde bundan 1 yıl önce devrimci işçilerin önderliğinde DİSK-Lastik-İş sendikası yetki aldı. Fakat patron işçilerin sendikalaşmasını ve sözleşmeyi bir türlü içine sindiremedi. Önce önder işçileri satın almaya çalıştı bu olmadı. Bu kez işten atmayı düşündü gene başaramadı. Sonra fabrikayı kapatacağını ilan etti. Bunun üzerine Diri Plastik'teki 160 işçi çadır kurarak direnişe başladılar. Direniş bu hafta ikinci ayını dolduracaktır. Diri Plastik işçileri şöyle diyor; "Patron bize önce 10 kişinin atılacağını bunların tazminatlarını bankaya yatırdığını söyledi. Halbuki hepimizin çıkışını yapmıştır.Bu onun sahtekârlığıdır."

İşçiler 10 önder işçi arkadaşlarının işten atılmaması için direnişe geçince patron bu kez bölmek için işçilere olmadık vaadler verdi. Ama bu güne kadar bölemedi. Fakat sendika gereken desteği vermiyor; Bir işçi şöyle diyor" Hiç bir sendikaya inancımız kalmadı. Bu başımızdaki keneleri atmazsak bize rahat yoktur."

Diri Plastik işçileri kadını, erkeği, yaşlısı, genciyle tek bir yumruk gibi patrona karşı bayrak açmışlar. Tüm devrimci, yurtsever ve ilericileri direniş çadırlarına bekliyorlar.

TEORİ PRATİK İÇİNDİR

SALDIRGANLAR HER ZAMAN YENİLMİŞTİR ve HER ZAMAN DA YENİLECEKTİR

ZERI i POPULLIT

ORGAN I KOMITETIT QENDROR TE PPSH

Vahşi faşist gericiliğin güçleri üzerinde kazanılan zaferin günü olan 9 Mayıs 1945'den bu yana tam 33 yıl geçmiştir. Bu tarihi zafer, tüm anti-faşist koalisyon halklarının kararlı mücadelesi ve sayısız fedakarlıklarının ürünüdür.

Özgürlüğün ve milli bağımsızlığın kutsal olduğu halklar için Nazi köpeklerin zalim faaliyetlerinin sonuçları hala hatırlarda tazedir. Bu eylemler, sadece geçmişin suçlularını mahküm etmeye değil fakat aynı zamanda canlandırılan Nazi ve askeri güçlerin yeni savaş taraftarı güçleri faaliyetlerini, emperyalist devletlerin ve enbaşta da iki süper devlet -ABD ve Sovyetler Birliğinin saldırgan, hegemonyacı ve yayılmacı politika ve faaliyetlerini doğru ve uyanık bir şekilde görmeye ve tahlil etmeye hizmet etmektedir. Savaş taraftarları ve saldırganlar cesaretlendirilmemeli fakat sonuna kadar mücadele edilmelidir.

Bugün, Hitlerin dünyaya hakim olma gibi delice rüyalarına sarılan iki emperyalist süper devlet, ABD ve Sovyetler Birliği faşist saldırganların yerini almışlardır. Amerikan emperyalizmi halkların özgürlük ve bağımsızlığını, devrimi ve sosyalizmi boğmak için saldırgan dünya stratejisi çerçevesi dahilinde bir çok defa tehlikeli merdivenlere başvurmuştur. Buna çarpıcı bir kaç örnek, Kore, Vietnam, Kongo, Dominik Cumhuriyeti, Laos ve Kamboçya, Orta Doğu, Şili v.b.dir. Amerikan emperyalizmi buralarda barbarca saldırılar ve vahşi suçlar işlemiştir

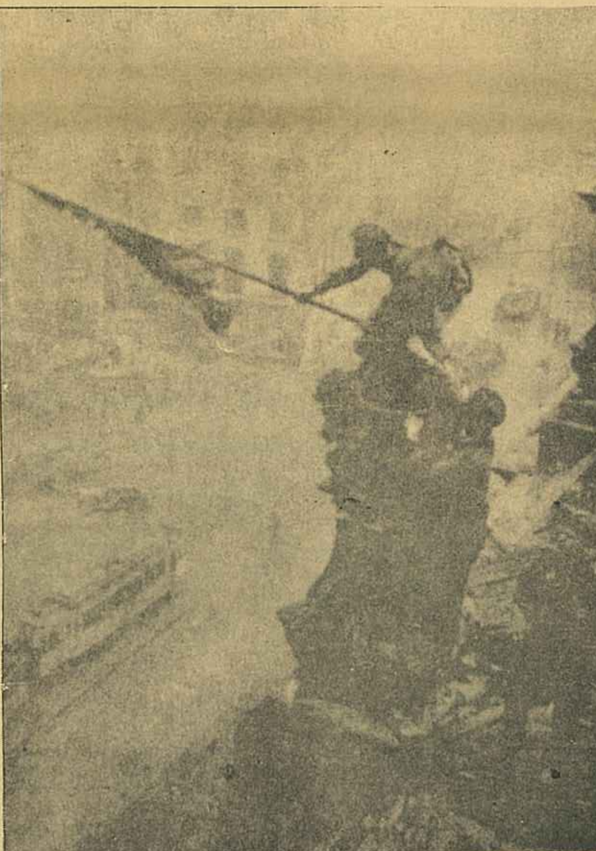
Amerikan emperyalizmi tarafından kurulan NATO ve diğer saldırgan bloklar, gerici ortak pazar örgütü, dünyanın çeşitli yerlerine kurulan sayısız askeri üsler, faşist ve ırkçı rejimler ve çılgınca silahlanma, O'nun vahşi baskısı ve köleci niteliklerine açık bir örnektir. Amerikan emperyalizminin geçmişte ve bugün hala saldırgan ve savaş taraftarı olduğu reddedilemez bir gerçektir. Onun niteliği değişmemiştir ve değişmez de.

Sovyet Sosyal-emperyalizmi de, ABD emperyalizmi gibi, eşit derecede halkların özgürlüğünün ve bağımsızlığının vahşi ve baskıcı düşmanıdır. O da, aynen ortağı ABD gibi hegomonya ve yayılmaya namzet halkları boyunduruk ve hakimiyet altına almak ve köleleştirmek için bütün imkanlarıyla hareket etmektedir.

Sovyet sosyal-emperyalizmi eşi görülmemiş bir şekilde silahlanma yarışına devam etmekte, saldırgan Varşova paktını, Komekonu v.s. daha fazla güçlendirmektedir. O, bu örgütleri kendi baskıcı ve birleştirici politikalarını uygulamak için alet olarak kullanmaktadır. On yıl önce, Çekoslovakya ' ya karşı faşist tipte bir saldırıda bulunan ve savaş için çılgınca hazırlanan Sovyet sosyal emperyalistleridir. Dünyanın çeşitli bölgelerinde, hem ABD emperyalistleri hem de Sovyet Sosyal-emperyalistleri sıcak bölgeler yaratmaktadırlar.

Dünyanın bir çok bölgesinde ABD ve Sovyetler Birliği, Kara, Deniz ve Hava kuvvetleriyle mevcuttu ve bu mevcudiyetlerini gittikçe arttırmaktadırlar. Bu durumda, açıktırki iki süper devlet nerede olursa olsun hegemonyalarını kurmak için yeni bir savaşın esas teşvikçileridirler. İki emperyalist süper devlet ve onların kontrol ettiği saldırgan bloklar halkların özgürlüğü ve bağımsızlığı için, devrim ve sosyalizm için aynı tehlikeyi teşkil etmektedirler. Bundan dolayı, bir süper devlete dayanılarak diğerine karşı savaşılamaz. İki süper devlete, aynı zamanda onların destekleyicileri ve taraftarlarına karşı, aynı zamanda ve aynı şiddetle mücadele edilmelidir.

Olaylar her zamankinden daha güçlü bir şekilde Enver Hoca Yoldaş'ın AEP 7. Kongresinde vurguladığı şu noktayı doğrulamaktadır: "Bugün dünyada, iki süper devlet -ABD ve Sovyetler Birliği- tarihte görülmemiş en büyük ve en saldırgan emperyalist devlettirler. Birlikte veya ayrı ayrı, süper devletler aynı derecede ve aynı ölçüde sosyalizmin ve milletlerin özgürlüğünün ve bağımsızlığının esas düşmanı, baskıcı ve sömürücü sistemin en büyük savunucu güçleri, ve insanlığı 3. bir dünya savaşı içine itecek olan dolaysız bir tehditdirler." Emperyalistlerin ve her renkten revizyonistlerin, gerçeği karartmak ve tahrif etmek için sarfettikleri pasifist sloganlar, halkları kandırmak için sarfettikleri, "Detant""güvenlik" ve "silahsızlanma" gibi sloganlar veya biri veya diğer süper devlet hakkında hayaller yaymak, halkları aldatamaz, iki süper devletin çılgınca silahlanma yarışını, onların yeni bir dünya savaşına her yönüyle hazırlandıklarını gizleyemez.

Hegomonya ve etki alanları için birbirleriyle kıyasıya rekabet eden ve savaş için hazırlanan iki emperyalist süper devlet, geniş bir şekilde gerici rejimlere ve canlandırılan faşist güçlere dayanmakta, Batı Almanya'da olduğu gibi de v.s. onları desteklemekte ve teşvik etmektedir.

Amerikan emperyalistleri, kendi yayılmacı çıkarları için her yönüyle Bonn militaristlerini desteklemektedir. Amerikan emperyalizmi ile Sovyet sosyal emperyalistleride aynı hegemonyacı amaçlar için Batı Alman intikamcıları ile flört etmektedir. Sovyet sosyal-emperyalistlerinin şefi Brejnev'in Federal Almanya Cumhuriyetine yaptığı son gezi bu gerçeği doğrulayan yeni bir kanıttır.

Batı Almanya'nın askerileşmesi, Batı Alman emperyalistlerinin sürdürdüğü saldırgan intikamcı politikanın açık bir belirtisidir

Hitler'in eski bir generali tarafından, komuta edilen Bundeswehr, saldırgan Nato ittifakı içerisinde ABD emperyalizminden sonra gelen esas güç durumuna gelmiştir.

Fakat, proletaryanın ve ezilen halkların sürekli olarak büyüyen ve kuvvetli darbeleri ile karşı karşıya olan emperyalizm, sosyal emperyalizm, her renkten bütün modern revizyonizm ve gericilik çok yönlü derin bir kriz içine düşmüşlerdir ve artık istedikleri gibi hareket edememektedirler. Halklar hergeçen gün şunu daha fazla anlamaktadırlar, kendi özgürlüklerinin ve bağımsızlıklarının ve dünyadaki her bölgenin gerçek güvenliğinin çıkarları uyanık olmayı gerektirmektedir ve onlar pasifist hayalleri reddetmeli ve hataya düşmemeli fakat özgürlük ve bağımsızlık için kararlılıkla mücadele etmeli, ve emperyalist veya sosyal-emperyalist herhangi bir saldırıyı yenmek için her zaman hazır olmalıdırlar. Şayet saldırgan emperyalist savaş önlenemezse o zaman proletaryanın ve ezilen halkların, sınıf çıkarları: sözde anavatanın savunulması gibi oportünist sloganlara kanmayı ve böylece gerici burjuvazinin yedeği olmayı değil, fakat bu emperyalist savaşı bir Kurtuluş savaşına dönüştürmeyi gerektirmektedir.

Arnavutluk halkı faşist saldırının ilk kurbanlarından biriydi, fakat o hiç bir zaman İtalyan faşistleri veya Alman Nazilerinin yabancı işgali ile uzlaşmadı. Arnavutluk halkı onları kurşun ile karşıladı ve kendi güçleriyle ve kurşunla onları anavatandan temizledi. Anti-faşist Milli Kurtuluş Savaşı aracılığıyla Arnavutluk halkı tarihlerinin en şanlı sayfalarını kanlarıyla yazdı. Arnavutluk halkı özgürlüğünü namlunun ucu ile kazandı, Parti ve Enver Hoca Yoldaşın önderlik ettiği Arnavutluk halkı ve şanlı Milli Kurtuluş Ordusu'nun kahramanca mücadelesi ve en iyi 28.000 evladının kanı ile kazandı. Halkımız bu mücadelede büyük kahramanlık gösterdi, sayısız fedakarlıkta, bulundu ve 9 Mayıs 1945 zaferine kendi değerli katkısını yaptı. Başında J.V. Stalin'in bulunduğu Bolşevik partisinin önderlik ettiği Sovyet halkı ve Kızıl Ordu, faşist saldırganların yenilmesinde ve zaferin kazanılmasında tayin edici katkıda bulundu. Aynı zamanda, yüz milyonlarca Çin halkı da Doğu'da Japon militarizminin yenilmesinde kendi katkılarını yaptılar.

Sosyalist Arnavutluk faşizme karşı kazanılan zafer gününü haklı bir gururla kutlamaktadır. Halkımız, sosyalizmi başarıyla, inşa etmekte ve anavatanını kahramanca savunmaktadır. Halkımız her zaman uyanık durmakta, aralıksız Milli Savunmasını güçlendirmekte ve kendilerini birer asker gibi eğitmektedir. Halkımız, emperyalist, sosyal emperyalist ve her renkten revizyonist düşmanların ablukalarını ve tertiplerini yıkarak, muzaffer bir şekilde ileriye doğru yürümektedir. Parti ve Enver Hoca Yoldaşın öğretilerini uygulayan halkımız, anavatanın savunulmasını görevlerin en yükseği olarak görmektedir. O, her hangi bir emperyalist sosyal emperyalist veya her hangi bir saldırıyı yok etmek için, her zaman hazır beklemektedir. Ortaya çıkabilecek muhtemel saldırganlar, sosyalist Arnavutluk'a karşı her hangi bir maceraya kalkışırlarsa, kendilerinden önceki İtalyan ve Alman faşistlerinin uğradığı, rezil ve kaçınılmaz yenilgiye uğrayacaklardır. Sosyalist Arnavutluk, Adriyatik kıyılarında bugün olduğu gibi bundan sonra da asırlar boyu zabtedilemez kızıl bir kale olarak kalacaktır.

Bu yazı 9 Mayıs 1978 tarihli ATA Bülteninin İngilizce Sayısından tercüme edilmiştir.

HALKIN KURTULUŞU

Baştarafı Sayfa 9'de

yalizme, sosyal-emperyalizme ve gerici müttefiklerine karşı milli ve domokratik devrimlerine yol açmaktadır. Böylece, bu devrimler dünya gericiliğine darbe indirmekte, sosyalizme doğrudan yardımda bulunmaktadır. Bir çok durumda bu devrimler kesintisiz olarak sosyalizme geçme yönünde ilerlemektedir.

Kapitalist ve revizyonist ülkelerde, proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişme, bu ülkelerde sosyalist devrimlere yol açmaktadır. Bunun sonucu olarak sosyalizm güçlenirken, kapitalizm zayıflamaktadır. Buradaki kapitalist ülkelerin, sosyalist devrim aşamasındaki ülkeler olduğunu, yarı-sömürge ülkeler olmadığını bu arada belirtelim.

Emperyalist (sosyal-emperyalizm dahil) ülkelerin kendi aralarındaki çelişme, emperyalist savaşlara yol açmaktadır. Bu çelişme özellikle savaş aşamasında emperyalistlerin (sosyal-emparlazm dahil) karşılıklı zayıflayarak güç kaybetmelerine neden olmaktadır; sosyalist devrimlerin ve milli devrimlerin zaferini kolaylaştırmaktadır.

Sosyalist ülkelerle, emperyalizm ve sosyal-emperyalizm arasındaki çelişme ise, sosyalist ülkelirin emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve gericiliğe karşı çok yönlü mücadelesini getirerek, dünya proleter-soysalist devrimini geliştirmektedir. Sosyalist ülkeler, gericiliğe karşı yürüttükleri doğrudan mücadeleye bağlı olarak ezilen milletlere ve halklara, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadelelerinde yardım etmekte, kapitalist ve revizyonist ülkeler proletaryasının burjuvaziye karşı mücadelesine çok yönlü destek sağlamaktadırlar. Ayrıca bu ülkelerin başarısı, dünya halklarına ilham kaynağı olmakta ve onların sosyalizme yönelmelerine yardımcı olmaktadır. Böylece bu çelişki emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve gericiliğin zayıflasına yol açmakta, dünya sosyalist devrim sürecinin tamamlanmasını yakınlaştırmaktadır.

Görüldüğü gibi başlıca çelişmeler, temel çelişmenin çelişik yönleri arasındaki veya karşı-devrim yönünün kendi içindeki mücadeleyi ifade etmektedir. Bu çelişmelerden tek başına hiç biri dünya proleter sosyalist devrim sürecini belirlememektedir. Ancak bunların birbiriyle sıkı ilişki ve bağlılık içinde oldukları ve birbirlerini etkiledikleri de ortadadır. Bu çelişmelerin gelişmesi, dünya ölçüsünde kapitalizm ve sosyalizm arasındaki temel çelişmenin şiddetlenmesine ve çözümünün yakınlaşmasına yol açmaktadır.

DÜNYA'DA BAŞ ÇELİŞME, DÜŞMANLAR, BAŞ DÜŞMANLAR SORUNU

Dünya proleter-sosyalist devrim aşamasının bütünü boyunca kapitalizm ile sosyalizm arasındaki temel çelişme değişmeden kalır. Ancak bu temel çelişme proleter- sosyalist devrim stratejik aşaması içinde değişik biçimlenmelere uğrar. Bu biçimlenmelere bağlı olarak stratejik aşama, ara aşamalara bölünür. Bu ara aşamalar temel çelişmenin biçimlenmesiyle oluşan farklı baş çelişmeler tarafından belirlenir.

Örnek vermek gerekirse, II. Dünya Savaşı sonrasında Amerikan emperyalizmi, emperyalist, sistemin bütününde rakipsiz bir üstünlük sağlamıştı. Dünyanın ezilen halkları ve milletleri sosyalist ülkeler ve dünya proletaryası yürüttükleri mücadelede hemen her yerde Amerikan emperyalizmini karşılarında buluyorlardı. Dünyanın Jandarması rolünü oynayan Amerikan emperyalizmi, emperyalist sistemin temel direği ve dünya gericiliğinin kalesi durumundaydı. Bu şartlarda kapitalizmle sosyalizm arasındaki temel çelişmenin biçimlenmesiyle karşı-devrim yönünde Amerikan emperyalizminin, devrim yönünde ise sosyalist ülkeler ve halk demokrasisi ülkeleri, uluslararası proletarya, ezilen millletler ve halklar ile ilerici ülkelerin yer aldığı baş çelişme oluşmuştu. Amerikan emperyalizmi dünya devriminin önündeki baş engel durumandaydı; bir başka ifadeyle dünya devriminin o aşamadaki baş düşmanıydı. Yukarıda belirttiğimiz baş çelişmeyi çözmeye yönelmeden dünya devrimini ilerletmek, temel çelişmenin çözümünü yaklaştırmak mümkün değildi.

Bugün dünyamızın durumunda değişiklikler olmuştur. Daha önce bir çok kez tekrarlanan bu değişiklikleri uzun uzun anlatmayı gereksiz görüyoruz. Şu kadarını belirtelim, Sovyetler Birliği'nde kapitalizme geri dönülmesinden ve giderek bu ülkenin sosyal-emperyalist nitelik kazanmasından sonra dünyada oluşan değişmeler daha karmaşık bir hal almıştır. Rus sosyal-emperyalizmi, Amerikan emperyalizmi başta olmak üzere diğer emperyalistlerle rekabete girişmiş, dünya devrim güçlerine özellikle ezilen milletlere ve halklara azgınca saldırmıştır. Bu dönemde, Amerikan emperyalizmi dünya halklarından ağır darbeler yemiş, bir çok yerde yenilgiye uğramıştır. 1970'lerden itibaren ise Amerikan emperyalizmiyle birlikte dünya hakimiyeti için mücadele eden Rus sosyal-emparyalizmi dünya devriminin önünde en büyük engellerden birisi haline gelmiştir. Bu tarihi şartlarda kapitalizmle sosyalizm arasındaki temel çelişme şiddetlenmiş ve yeni şartlara uygun bir biçim almıştır. Bu şartlarda temel çelişmenin yeniden biçimlenmesiyle oluşan baş çelişmenin karşı-devrim yönünde Amerikan emperyalizminin yanında Rus sosyal-emperyalizmi de yer almıştır. Halen dünya proleter-sosyalist devrim sürecinde ön planda bulunan ve süreci belirleyen (bu ara aşamada) baş çelişme böyle oluşmuştur. Kısacası, günümüz dünyasında Amerikan emperyalizmi[1] ve Rus sosyal emperyalizmi ile sosyalist ülkeler ve halk demokrasisi ülkeleri, uluslararası proletarya, ezilen milletler ve halklarla ilerici ülkeler arasındaki çelişme baş çelişmeye oranla tali ve ona tabi durumdadır.

Dünya devriminde düşmanlar sorunu bu söylediklerimiz kavrandığında kolayca tesbit edilebilir. Kapitalizmle sosyalizm arasındaki temel çelişmenin belirlediği proleter sosyalist devrim stratejik aşamasında temel çelişmenin karşı-devrim yönünde yer alan güçler dünya devrimi açısından düşmanları ya da başlıca düşmanları oluştururlar. Proleter-sosyalist devrim süreci boyunca değişmeyecek olan bu düşmanlar (ya da stratejik hedefler), emperyalizm, sosyal-emperyalizm, ve onların gerici müttefikleridir (Komprador, feodaller vb.).

Dünya devriminin içinde bulunduğumuz aşamadaki baş düşmanları, temel çelişmenin karşı-devrim yönünün biçimlenmesiyle oluşmuştur. Bir başka ifadeyle tek temel çelişmeye sahip olan bu sürecin bu ara aşamasını belirleyen baş çelişmenin karşı-devrim yönünde yer alan güçler baş düşmanları oluşturmaktadır. Bugün bu baş düşmanlar Amerikan emperyalistleri ve Rus sosyal-emperyalistleridir. Gümüzde bu düşmanlar dünya gericiliğinin temel direklerini oluşturmaktadırlar. Bugün bu baş düşmanlara karşı mücadele etmeden, dünya devrimini ilerletmek, temel çelişmenin çözümünü yaklaştırmak mümkün değildir.

Sonuç olarak, günümüzde bir yanda Amerikan emperyalizmi ve Rus sosyal-emperyalizminin başında yer aldığı dönya karşı-devrim çephesi, diğer yanda başında uluslararası proletarya ve sosyalist ülkelerin başında yer aldığı dünya devrim cephesi karşı karşıyadır ve amansız bir mücadele içindedir. Bugün dünya devrimi karşı-devrime karşı mücadelesinde esas darbeyi Amerikan emperyalizmine ve Rus sosyal-emperyalizmine indirmek durumundadır. Devrimi başarıya ulaştırmanın, karşı-devrimi yıkmanın yolu buradan geçmektedir.

(DEVAM EDECEK)

DİPNOTLAR:
(1) Mao Zedung, S.E.C.1, s.377
(2) a.g.e., s.370
(3) a.g.e., s.381-382
(4) a.g.e., s.389
(5) a.g.e., s.311-312
(6) Stalin, L.Sorunları, s.70-71
(7) Mao Zedung, S.E.C.1, s.315

Proleter devrimci İ.GÜNEYSU'nun faşistlerce kaçırıldığı sanılıyor

Pazarcık'ın Esmepur köyünden Proleter devrimci İSMAİL GÜNEYSU 21 Nisan'dan bu yana kaybolmuş bütün aramalara rağmen bulunamamıştır. İsmail Güneysu devrimci çalışmalarından dolayı gerek geniş halk kitleleri tarafından gerekse polis ve Ülkü Ocaklı faşistler tarafından tanınmaktadır. Öğrenci mücadelesinde de birçok defa cezaevine girmiş çıkmıştır.

İsmail GÜNEYSU 21 Nisan Cuma günü öğleleyin Pazarcık'tan Gaziantep'e gitmiştir. En son olarak aynı gün veya zayıf bir ihtimalle ertesi gün saat 16.00 civarında Gaziantep garajında kendisini tanıyan biri tarafından görülmüş ve birisini göreceğini belirtmiştir. Ondan sonra gerek Gaziantep'te gerekse Pazarcık'ta kendisini tanıyanlar tarafından bugüne kadar görülmemiştir.

Dergimize 3 Mayıs tarihli bir mektup gönderen İsmail GÜNEYSU'nun arkadaşları Pazarcık ve köylerinde, Gaziantep'te bütün arama çabalarına rağmen İsmail'i bulamadıklarını yazmaktadırlar.

İsmail GÜNEYSU devrimci çalışmalarından dolayı Pazarcık polisinin ve Ülkü Ocaklı faşistlerin tepkisini çekmiş ve onlar tarafından da tanınan biridir. Bu nedenle ya MİT veya Kontr-Gerilla tarafından kaçırılmış olabileceği ya da Ülkü Ocaklı faşistler tarafından kaçırılmış olabileceği tahmin edilmekte ve öldürülmüş olabileceği ileri sürülmektedir.

Bu konuda ilgilileri uyarıyor ve MİT, Kontr-Gerilla, Ülkü Ocakları gibi, cinayet örgütlerinden halkımızın hesap soracağına inanıyoruz.

MİT, KONTR-GERİLLA, MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI GİBİ CİNAYET ÖRGÜTLERİ KAPATILMALIDIR!

kayseri

Baştarafı Sayfa 6'de

Fakat bütün aleyhte propagandalara rağmen ve ilk defa Kayseri'de bir kitle gösterisi yapılıyor olmasına rağmen Kayseri halkı 3000'i aşkın bir kitleyle 1 Mayıs'ı kutladı.

Bu sene Kayseri'de ilk defa yapılan 1 Mayıs kutlaması Kayseri halkının mücadelelerini geliştirmede, 1 Mayıs geleneğini yerleştirmede bir adım olmuştur.

NATO

Baştarafı Sayfa 7'de

Son tatbikatın daha açık gösterdiği bir başka gerçek, Amerikan emperyalistlerinin başını çektiği NATO blokunda önemli çatlakların bulunduğudur. Fransa ve Yunanistan'ın, NATO'nun askeri kanadından çekilmiş bulunmaları özellikle de Türkiye ve Yunanistan'ın Ege'deki tatbikatta uçak ve gemilerinin birbirlerinin hava sahasına ve kara sularına girmemesini kararlaştırmaları bunun örneğidir... Türkiye ve Yunanistan hakim sınıfları arasındaki çelişmeler, ve ABD'nin bu çelişmeleri çözme çabalarının sonuçsuz kalması, NATO'nun Güney-Doğu kanadını oldukça zayıflatmıştır.

Türk ordusunun NATO tatbikatına katılması, hakim sınıfların geniş kesimlerinin Amerikan emperyalizmine bağlı olduğunu ve dünyanın bu bölgesinde Amerikan emperyalistleriyle ittifak içinde onların menfaatlerini savunma görevini üstlendiğini ortaya koymaktadır.

Türkiye halkının menfaatleri, Türkiye'nin NATO'da kalmasına karşı olduğu kadar, VARŞOVA paktına bağlanılmasına veya onün yanında yer alınmasına da karşıdır.

AMERİKA

Baştarafı Sayfa 6'de

rın emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı mücadelesini geliştirdiği ve dayanışmasını pekiştirdiği bir gün olarak kutlandığını belirttiler.

1 Mayıs kutlaması olumlu geçti. Almanyalı ve Türkiyeli devrimciler enternasyonal dayanışmalarını daha da geliştirip pekiştirdiler.

MARAŞ

Baştarafı Sayfa 6'de

sutuşağı köylüleri 100 kişiyi aşkın bir kitleyle Sofular köyüne geldiler ve her iki köyden 400'ü aşkın kitlenin katıldığı bir miting yapıldı. Mitinge Sofular köyündeki H.K. taraftarı devrimciler de katıldılar.

Mitingde H.B. taraftarı bir devrimci konuşma yaptı. Konuşması 1 Mayıs'ı köylülere kavratmaya ve köylüleri bilinçlendirmeye hizmet ediyordu. Daha sonra Narlı'da kurulan İLERİ ÇAPA-İŞ adına bir kişi konuşma yaptı. Mitingde devrimci şiirler okundu. H.K. sempatizanı bir devrimcinin de konuşmasından sonra miting sona erdi.

HALKIN BİRLİĞİ: Haftalık Dergi, Sahibi: Hayrabet Honca, Sorumlu yazıişleri müdürü: Güzel Aslaner, İdarehane: Klodfarer cad 25/12 Divanyolu-İst, Dizgi: İlpar Grafik Genel Dağıtım: Bir-Da Biçki yurdu sok 6/4 Cağaloğlu-İst, Baskı: Daily News Web Ofset, Yazışma adresi: PK 1297 Sirkeci-İst, Ankara Dağıtım: Fikri Neğiş, İzmir Dağıtım Datiç, Ödemeler İçin: Posta Çeki No: 10287/3 Ankara

HKYG halk gençliğini bölen gerici tutumunu terk etmelidir

YURTSEVER GENÇLİK

Yurtsever Gençlik, HKYG (Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik) in YDGD'lerdeki grupçu, sekter ve bölücü tavırlarını eleştirdi. Ayrıca HKYG'nin teşkil ettiği YDGD federasyonu kurmanın bölücülük olacağını söyleyerek kurmadan önce vazgeçmesi için uyardı. Yurtsever Gençlik HKYG'in bu grupçu sekter ve bölücü tavırlarının dergilerinde yazdıkları halk gençliğinin birliğini sağlamak politikasına ve nispi temsil seçim sistemine ters düştüğünü söyleyerek eleştirdi. Kendi yazdıklarıyla çelişen bu tavırlarını fark etmesini istedi. Ancak HKYG bu eleştiri ve uyarılara kulak asmadı halk gençliğinin federasyonu adı altında HKYG'in YDGD federasyonunu kurarak bölücülük yaptığı gibi tartışmanın esas noktalarından kaçarak ve yazdıklarını gerici politika ve özellikle seçim sistemi ile, pratikteki grupçu sekter ve bölücü tavırlarının gelişmediğini ispatlamak için demagoji yaparak eleştirilere cevap verdi. Ayrıca eleştirilerden öfkeye kapılarak YG'e karşı devrimci olmayan kötü bir ağız kullandı. Fakat Yurtsever Gençlik olarak biz onun meselenin özünden kaçmasına fırsat vermeyecek grupçuluğunu, sekterliğini ve bölücülüğünü açığa çıkararak hesap soracağız. Bize karşı kullandığı pis ağıza gelince, küçük burjuva sınıf tabiatının ürünü olan aydın öfkesinin sonucu olduğu için beş para değer vermeyeceğiz.

HKYG'in PRATİKTEKİ GRUPÇU TAVRI GENÇLİĞİN BİRLİĞİ POLİTİKASI İLE ÇELİŞMİYORMU?

YG, HKYG'in YDG Derneklerinin kurulması ve çalışmasında kendi grup menfaatini bütün gençlik gruplarının birliğinden ön planda tuttuğunu çeşitli örnekler vererek eleştirdi. Onların YDGD'lerdeki grupçu tavırlarının dergilerinde yazdıkları anti-faşist bütün gençlik gruplarının faşizme karşı birleştirilmesi politikası ile taban tabana ters olduğunu söyledi. Ancak HKYG kendilerinin bu grupçu tavırlarının yazmış oldukları politika ile çelişmediğini ispatlamak için 29. sayısında şöyle cevap verdi.

"H.Birliği yukarıdaki anlayışı şimdi neden uygulamadığımızı soruyorsa cevaplıyalım. Çünkü, şimdi ne H.Birliği ne H. Yolu ve ne de biz aynı durumda değiliz. H. Birliğinin proleter devrimcilerin birliği ve parti meselesinin önüne sorumsuzca dikildiği ve bizi büçük burjuva bir grup ilan ettiği bir dönümde eski anlayışı uygulamak mümkünmüdür? Bugün H.Birliği kitlelerle ve anti-faşist gruplarla birleşmenin önünde bir engeldir. Çünkü proleter devrimcilerin birliği önünde engel olanlar halkın ve gençliğin birliği önünde de engeldirler. Bugün kavradığımız gerçek budur. (abç)

İşte HKY Gençliğin YDG Derneklerinde ve Gençlik konusundaki grupçu tavırlarının kaynağı altını çizdiğimiz görüşleridir. Ve bu anlayışı eski anlayışı ile öz bakımından çelişmektedir. Kendisinin iddia ettiği gibi eski anlayışının yeni dönemdeki biçim bakımından gibi görünen öz bakımından devamı değildir.

HKYG'in 'Yurtsever Gençliği proleter devrimcilerin birliği önünde engelse halk gençliğinin ve anti-faşist gençlik gruplarının birliği önünde de engeldir.' şeklindeki yeni anlayışı sekter, bölücü grupçu bir anlayıştır ve eski anlayışı ila taban tabana zıttır.

Sekter bir anlayıştır çünkü, proleter devrimci olmayan fakat devrimci olan birçok anti-faşist, gençlik grubu (bazı zararlı tavırları olsa dahi) faşizme (sosyal faşizm dahil) karşı gençliğin birliği önünde engel değil tersine birliği sağlıyarak birleşilmesi gereken güçlerdir. Aksi takdirde faşizme karşı gençliğin birliği adına sadece proleter devrimci gençlik tek başına kalır ve faşizme karşı proleter devrimci olmayan devrimci gençlik gruplarıyla birleşilmemiş olur. Böyle bir politikanın kaçınılmaz sonucu da 'faşizme karşı birleşmek isteyen ve birleşebilecek gençlik gruplarıyla birleşmeyi reddetmek ve anti-faşist gençliğin birliğini bölmek olur. Açıktır ki, bu sekter ve bölücü tavır kendi grup menfaatini, faşizme karşı gençlik gruplarının en geniş birliğinden ön planda tutan grupçu tavırdır.

Biz Y.Gençlik olarak bu grupçu, sekter ve bölücü anlayışın tersine, küçük burjuva sınıfsal temele dayanan yurtsever devrimci bir grup olan HKYG ile YDGD'lerde ve gençliğin çeşitli mücadelelerinde ittifak yapa[...]ızı ve bunun bugün hem objektif bakımdan hem de siyasi ilkeler (Faşizme, sosyal faşizme ve emperyalizme, sosyal emperyalizme karşı) bakımından mümkün olduğunu söylüyoruz. Bu anlayışımızın doğru olduğunu ve geçmişte hem bizim hem de HKY Gençliğin savunduğu eski anlayışa (biçiminde biraz değişiklik olmasına rağmen) özde tamamen uygun olduğunu ileri sürüyoruz.

HKYG'in eski anlayışı neydi? Gençlik ekinin yedinci sayısında belirttikleri eski anlayışı şuydu:

"Farklı halk sınıf ve tabakalarının çıkarlarını savunan tüm anti-faşist anti emperyalist siyasi güçler etkiledikleri gençlik güçlerini bir araya getirmeden, birleş - tirmeden gençliğin faşizme ve emperyalizme karşı gerçek birliğinden bahsedilemez

....

Şayet bir siyasi grup faşizme karşı anti faşist gençliğin birleştirilmesini, faşizme karşı mücadelesinin başarısı için anti faşist gençliği temsil eden farklı siyasi gruplar arasında kurulması gereken gönüllü ittifakların kurulmasını engelliyorsa bu siyasi grup proletaryayı temsil eden bir siyasi grup değildir. Çünkü bu tavır en geniş gönüllü birlikten yana olan proletaryanın tavrı olamaz. Olsa olsa küçük burjuvazinin bireyci sekter tavrı olur. Ve böyle bir grupta proletaryayı temsil ettiğini söylese bile özünde küçük burjuvaziyi temsil eden, ona tekabül eden bir siyasi gruptur"(abç).

Görüldüğü gibi HKYG'in eski anlayışı; anti faşist bütün gençlik gruplarının birliğini savunan ve buna uygun olmıyan tavırları sekter ve bireycilikle suçlayan kendi grup menfaatini anti-faşist gençlik gruplarının birleştirilmesinden ön plana alan grupları doğru olarak küçük burjuva sınıfsal yapıda gören, bir anlayıştır. Bu anlayış doğru bir anlayıştır ve Y.Gençlik olarak bizim HKYG'i küçük burjuva devrimci bir grup olarak görmemize rağmen YDGD'nde ittifak kurma politikamızla ve YDGD Federasyonunu grupçu ve bölücü olarak suçlamamızla çelişmez. Tersine bunları yapmayı gerektirir. Çünkü YDGD'nde ve gençlik federasyonlarındaki çeşitli grupların birliği proleter devrimcilerin birliği değil, faşizme (sosyal faşizm dahil) ve emperyalizme (sosyal emperyalizm dahil) karşı bütün anti-faşist anti emperyalist (proleter devrimci, küçük burjuva devrimci milli burjuva devrimcisi vs.) grupların birliği demektir. Bunu proleter devrimcilerin birliği ile karıştırmak, proletaryanın tek başına faşizmi ve emperyalizmi yıkabileceğini zanneden veya kendi grup menfaatini bütün anti faşist güçlerin birleştirilmesinin üstünde tutan küçük burjuvazinin görüşüdür.

Peki HKYG'in "bugün kavradığı gerçek" olarak sunduğu "Proleter devrimcilerin birliği önünde engel olanlar halkın ve gençliğin birliği önünde de engeldirler." (abç) Şeklindeki yeni anlayışı yukarıda alıntı yapıp izah ettiğimiz eski anlayışla özde aynımıdır? Hayır, eskiden savunduğu anlayışla özde aykırı düşen bir anlayıştır. Çünkü eski anlayışına göre proleter devrimci olarak görmediği fakat yurtsever devrimci gördüğü bütün anti-faşist gençlik gruplarıyla birleşmeyi doğru gördüğü halde bugün "proleter devrimcilerin birliği önünde engel" gördüğü her devrimci gençlik gurubuyla birleşmeyi yanlış görmekte, tersine ayrılmayı doğru görmektedir. Böyle bir tavır eskiden savunduğu doğru tavrıyla taban tabana zıttır. İşte HKYG bu yeni anlayışını henüz açıklamamış olduğu için, bu yeni anlayışına uygun olan pratikteki YDGD'nde ve gençlik federasyonu konusundaki grupçu, sekter ve bölücü tavırlarını dergisinde savunduğu politikayla zıt olduğunu haklı olarak söyledik. HKYG eski anlayışına ters düşen pratikteki uygulamalarının anlayışını da açıklayarak kendi tavrını daha da netleştirmiş ve teorisiyle birleştirmiş hale getirmiş oldu.

Biz Y. G. olarak, HKYG'in 'Y. Gençlik bizi proleter devrimci görmediği için gençliğin faşizme karşı birliği önünde de engeldir, bu nedenle Y.G. ile ittifaka girmemek daha iyidir" şeklinde özetlenebilecek "bugün kavradığımız gerçek" dediği anlayışını daha fazlasıyla grupçu, sekter ve bölücü olarak görüyoruz. Ve "faşizme karşı anti faşist gençliğin birleştirilmesini, faşizme karşı mücadelesinin başarısı için anti-faşist gençliği temsil eden farklı siyasi gruplar arasında kurulması gereken gönüllü ittifakların kurulmasını engelliyorsa bu siyasi grup proletaryayı temsil eden siyasi grup değildir. Çünkü bu tavır en geniş gönüllü birlikten yana olan proletaryanın tavrı olamaz. Olsa olsa küçük burjuvazinin bireyci sekter tavrı olur ve böyle bir grupta proletaryayı temsil ettiğini söylese bile özünde küçük burjuvaziyi temsil eden, ona tekabül eden bir siyasi gruptur" diyoruz.

HKYG'nin grupçu, sekter ve bölücü tavırlarını haklı çıkarmak için ileri sürdüğü diğer bir şey eskiden Y.G. ile birbirlerini proleter devrimci değerlendirdikleri fakat şimdi ise birbirlerini proleter devrimcilerin birliği önünde engel gördükleridir. Bu konuda söyliyeceklerimiz şudur: Eski değerlendirmeye göre Yurtsever Gençlik ile HKYG sadece YDGD gibi anti-faşist gençlik örgütlerinde ittifak kurmakla kalmazlar, Marksist-leninist bir gençlik örgütü içinde de birleşebilirler. Bu değerlendirmeler bugün ortadan kalktığına (gerçi HKYG bizi proleter devrimci gördüğünü sözde iddia ediyor ama bu oportünist bir sahtekarlıktan başka birşey olamaz. Çünkü bizi 'gençliğin birliği önünde engel' görenler 'proleter devrimci' göremezler) göre YG ile HKYG, M-L gençlik örgütünde birleşemezler ama YDGD'nde ve gençliğin federasyonu konusunda rahatlıkla ittifak kurabilirler ve kurmaktadırlar. Eskiden HKYG'nde savunduğu doğru anlayış bunu gerektirir. HKYG'in yazarları bunu gerektirdiğini gayet iyi biliyorlar fakat kendi grupçu, sekter ve bölücü tavırları ortaya çıkmasın diye anlamamazlık ederek, bizi "kötü okuyucumuz" "formül ezberlemek" "özü kavramamak" gibi laflarla suçlayarak, kendi suçlarını örtmeye çalışıyorlar.

HKYG'e söyleyeceğimiz şudur: Öfkelenip bol suçlamalı laflarla yan şeyler üzerinde tartışmalarla uğraşmasın, YDGD'deki tavırlarının, YDG Federasyonunun ve yeni açıklığa kavuşturduğu anlayışın grupçuluk, sekterlik ve bölücülük olmadığını ispatlıyabilsin!

Bizim önceki yazılarımızda belirttiğimiz Kayseri, İskenderun ve Gaziantep'te YG. yönetimde çoğunluğu aldığı için birlikte gençlik örgütü kurmayı reddederek kendilerinin ayrı YDG Dernekleri kurmalarının gurupçuluk, sekterlik ve bölücülük olmadığını gençlik güçlerini faşizme ve emperyalizme karşı birleştirmeye çalışmak olduğunu ispatlasın!

HKYG'in YDGD'LERDEKİ SEÇİM SİSTEMİ KONUSUNDAKİ TAVRI GRUPÇU VE OPORTÜNİSTTİR.

Y.Gençlik HKYG'in İstanbul YDGD kongresindeki seçim sistemi konusundaki tavrını eleştirdi. Bilindiği gibi HKYG İst. YDGD kongresine az zaman kalıncaya kadar, her siyasi grubun tabandaki gücüne göre yönetimde temsil edilmesini içeren nisbi temsil sistemini savunuyordu. Ancak Kongrenin az öncesinde bu görüşünü değiştirdi ve tabanda çoğunluğu temsil eden grubun yönetimde tek liste olarak temsil edilmesini içeren çoğunluk sistemini savundu ve Kongrede de bunu uyguladı. Yurtsever Gençlik haklı olarak bu tavrı grupçuluk ve başkasıyla ittifak içinde çalışma yeteneğinden yoksun olmak şeklinde niteledi. Ayrıca HKYG'in işine geldiği yerde (çoğunlukta olduğu yerlerde) çoğunluk sistemini ve işine geldiği yerde (azınlıkta olduğu yerlerde) nispi temsil sistemini savunarak oportünist bir tavır içinde olduğunu haklı olarak eleştirdi. Ayrıca İstanbulda önderlik yapabilecek güçte olduklarını söyliyerek çoğunluk sistemini uygulamanın nispi temsil sistemini savunmayla çelişmediğini iddia etmelerini eleştiren YG. bunun her yer ve herkes için geçerli olduğunu bunun nispi temsilin ülke çapında reddedilmesi anlamına geldiğini söyledi.

HKYG seçim sistemi konusundaki bu eleştirilere cevap vereceği yerde bizim HKYG'in İst. YDGD'yi federasyon merkezi yapmaya çalıştığı için burada (çoğunluk kendisine ait olduğundan) çoğunluk sistemini savunuyor dememiz üzerinde fırtına kopardı. Eleştirilerden bu şekilde kaçmayla da yetinmiyerek YG'in İst.YDGD kongresinde koltuk kapma peşinde olduğu suçlamasını yaptı.

HKYG'e diyeceğimiz şudur: bu konudaki eleştirilerden kaçma yerine, İYDGD'nde çoğunluk sistemi uygulamanın, ülke çapında YDGD

YDGF, HKYG'nin GENÇLİK FEDERASYONUDUR

Bundan bir süre önce HKY Gençlik tarafından YDG Federasyonu kuruldu. Kurulan bu federasyon HKY G'in, Yurtsever Devrimci Gençlik dennekleri içinde uyguladığı grupçu, sekter ve halk gençliğini bölen politikasının vardığı son nokta oldu. HKY Gençlik bütün halk gençliğini demokrasi temelinde birleştirme politikasına sahip olmak ve pratikte de bu yolda yürümesi gereken Gençlik Federasyonu yerine sadece, HKYG'ği temsil eden politikaya sahip ve pratikte diğer Gençlik Kesimlerinin birleşme istek ve çabalarını reddeden bir Gençlik Federasyonu kurdu. İşte YDG Federasyonu HKY Gençliğin kendi menfaatini halk gençliğinin büyük çoğunluğundan üstün gören grupçu ve sekter anlayışının ürünü olarak ve pratikte de kimseyle birleşmeme çabasıyla kurulmuş bir grup federasyonudur.

Yurtsever Gençlik, HKY Gençliğin grupçu sekter ve bölücü tavırlarıyla sürekli mücadele etti HKYG' in grupçuluğu ve bölücülüğü bu noktaya kadar vardırmaması için çaba sarfetti. Gerek bu çabalar gerekse HY taraftarı gençlikle, Gençlik Birliğinin tavırları bu arkadaşlar için uyarıcı olmaya ve hatalarından vazgeçmeye yetmedi. HKYG'in Federasyon konusundaki kimseyle birleşmeme tavrı, YDG Dernekleri konusundaki gurupçu ve sekter tavırlarının sonucudur. Mesela İstanbul YDGD 1976 yılında modern revizyonizme karşı çıkan 5 akımın taraftarı gençlik tarafından kuruldu. Aydınlık oportünistlerinin gerici siyasetlerinden dolayı kendi isteğiyle ayrılmasından sonra, sırayla Gençlik Birliği ve HY taraftarı Gençlik de dernekten ayrıldı. Bu iki grubun İYDGD'yi terketmesinde (kendi hatalarının da rolü olmasına rağmen) yönetimi elinde bulunduran HKY Gençliğin gurupçu sekter ve bölücü tavırları tayin edici olmuştur. HKYG, İYDGD kongresine kadar savunduğu tabana göre yönetimde temsil edilme (Nispi temsil) seçim sistemini, yönetimi elegeçirmek için kongrede terketmiş ve çoğunluk sistemini uygulamıştır. Yine çeşitli şehirlerde YDGD'leri kurarken veya bu derneklerde diğer gençlik kesimini birleştirme mücadelesinde aynı sekter ve bölücü tavırlarını sürdürmüştür. İskenderun, Kayseri, Gaziantep ve Erzincan örnek olarak verilebilir. Seçimle çoğunluğu YG' in aldığı İskenderun ve Kayseri'de yönetimde çoğunluğu kendisine almak istemiş fakat kabul edilmeyince hemen kendi başına bir YDGD kurmuştur. Gaziantep'te gençliğin çoğunluğunu temsil eden Yurtsever gençliğe çoğunluğu vermediği gibi, eşit sayıda temsil edilme üzerinde anlaşıldığında başkanlığı kendisine alabilmek için entrikalarla uğraşmıştır. Erzincan'da gençlik kitlesinin çoğunluğunu temsil eden YG'i EYDGD'ye almamıştır v.s Kurulan derneklerde ise aynı tavırlarını sürdürmüş, kendisinin az olduğu yerde tabana göre nisbi temsil seçim sistemini kabul etmiş fakat çoğunluğun kendi taraftarı olduğu yerlerde ise bu sistemi uygulamayı reddederek yönetimi kendisinin tek başına alabilmesi için çoğunluk sistemini uygulamıştır. Bütün bu ve benzeri grupçu sekter ve bölücü tavırlarının sonucu bütün gençlik kesimleri YDGD'lerden koptuğu gibi bundan ders çıkaramayan HKY Gençlik sadece kendilerini temsil eden YDG Federasyonunu kurmuştur. YDG Federasyonu bu nedenle gurupçuluğu, sekterliği temsil eden, gençliği bölücü bir federasyondur. Şimdiye kadar halk gençliğinin demokrasi temelinde ve devrimci siyasi ilkelere bağlı kalarak bir çatı altında toplanması politikasını savunan ve uygulayan Yurtsever Gençlik, bu somut durum karşısında aynı politikanın gerektirdiği somut tavırları belirlemek zorundadır. Halk gençliğinin birleştirilmesini sağlıyabilmek için sekterliğe ve bölücülüğe karşı mücadele bu somut tavırları zorunlu kılmaktadır.

1. YDG Federasyonu Gençliği bölücü bir grup federasyonudur. Gençlik kitleleri böyle bir federasyonu halk gençliğinin federasyonu olarak tanımayı reddetmelidir: *

Halk gençliğini temsil etme politikasıyla kurulan YDG Derneklerini birleştirmeyi ifade edecek bir federasyon pratikte en azından bu derneklerdeki gençlik gruplarını birleştirebilmeli ayrıca bununla yetinmiyerek bütün devrimci grupları birleştirme politikasına sahip olmalıydı. Bu doğru tavır ve politika yerine, YDG Federasyonu mevcut YDG Derneklerindeki Gençlik gruplarını dahi birleştirmeyi reddederek sadece HKY Gençliğin Federasyonu olarak kurulmuştur ve politikası da "HKYG grubunun Federasyonu" politikasıdır. İşte bu nedenle, Gençlik kesimlerini birleştirebilmek ve halk gençliğinin birleştirilmesi politikası YDG Federasyonuna karşı ilkeli tavır almayı, bu federasyonun sadece HKYG' in federasyonu olduğunu belirtmeyi gerektirir.

2. HKYGençliğin kendi federasyonunu kurması karşısında YDG Derneklerinde çeşitli sorunlar çıkmıştır. Diğer gençlik kesimlerinin herhangi bir YDGD'de kalabilmesi veya katılabilmesi için sözkonusu derneğin YDG Federasyonuna katılmaması veya katılmışsa ayrılması şarttır. Gençliği birleştirme politikası ve bölücülüğe karşı mücadele bunu gerektirir. Bu nedenle,

a. Y.Gençlik yönetiminde çoğunluğu oluşturduğu YDG Derneklerini, YDG F'ye girmeden koruyacak ve bu derneklerde bütün halk gençliğini birleştirme politikası ile demokratik nispi temsil seçim sistemini devam ettirecektir.

b. YG yönetimde kendisinin çoğunluğu oluşturmadığı YDGD'lerin de, YDG Federasyonuna sokmamaya veya girmişse çekmeye çalışacak, gençliğin birleştirilmesi politikasına uygun ve demokratik nisbi temsil sistemini uygulayacak bir çalışma tavrıyla, bu dernekleri korumaya çalışacaktır. Ancak YDG Federasyonuna katılmamayı veya kopmayı başaramadığı, derneklerden ayrılmak zorunda kalacaktır.

c. HKY Gençliğin YDG Federasyonuna bağlı tek başına derneklerinin olduğu yerlerde YG halk gençliğini birleştirme politikasına ve demokratik nispi temsil, seçim sistemine uygun yeni dernekler kuracaktır. Diğer gruplarla birlikte kurmaya çalışacağı bu derneklere HKY Gençliğin de kendi grup derneğini dağıtıp katılması için çaba gösterecektir. Diğer gençlik grupları şu veya bu şekilde katılmadığı yerlerde Y.Gençlik aynı politikayı uygulayan dernekleri tek başına kuracaktır. İleride daha geniş gençlik güçlerinin birleştirilmesi, imkanı doğduğunda bu derneklerde yeni düzenlemeler yapmakta, gerekirse derhal feshetmekte tereddüt etmeyecektir.

Bu somut tavırlar, Y.Gençliğin bağlı kaldığı bütün gençliği birleştirme politikasına uygundur ve HKYGençliğin grupçu, sekter ve bölücü politikası ve tavırlarına karşı gençliğin birliğini sağlamaya hizmet edecektir. HKY Gençlik proleter devrimci olarak gördüğü gençlik gruplarıyla dahi birleşmeyi reddetmektedir. Biz yurtsever Gençlik olarak bölücülüğü temsil eden Federasyonuna karşı ve HKY Gençliğin YDGDernekleri içinde uyguladığı grupçu, sekter ve bölücü politikaya karşı, yukarıda sıraladığımız politika ve tavırlar etrafında başta HKYGençlik taraftarları arkadaşlar olmak üzere bütün Yurtsever Devrimci Gençlik gruplarını ve taraftarlarını birleşmeye çağırıyoruz.

inde nispi temsil sistemini savunmakla çelişmediğini ispatlasın! Çoğunlukta olduğu yerlerde çoğunluk sistemi uygulamanın grupçuluk olmadığını ispatlasın! Çoğunluğu oluşturduğu yerde çoğunluk sistemi uyguladığı halde nispi temsil sistemini savunuyor görünmesinin oportünist bir tavır olmadığını ispatlasın!

GENÇLİĞİN TEK CEPHEDE BİRLEŞTİRİLMESİ MESELESİNDEKİ TAVIR ÜZERİNE

Biz YG'in gençliğin tek cephede birliği konusuna önem verdiğini ve pratikte de buna uygun hareket ettiğini söyledik. Bu tavrımızın kanıtlarından biri olarak da 1977 sonlarında H.K ve H.Yolu taraftarı gençliğe götürdüğümüz bir öneri yazısını örnek verdik. Fakat HKYG'in ise pratikte yürüttüğü grupçu tavırlarına paralel olarak gençliğin tek cephede birleştirilmesini içeren bu önerimize cevap vermediğini söyledik. Daha sonraki pratik bizim bu eleştirimizi daha da doğruladı. HKYG'in halk gençliğinin tek kitle örgütü adı altında tek başına ve hiç kimseyi birliğe çağırmadan YDG Federasyonunu kurması HKYG'in grupçuluğunu ve bölücülüğünü daha da ispatladı.

HKYG ise tek kitle örgütü adına YDGF'yi kurmasının grupçuluk ve bölücülük olduğunu gizliyebilmek için meselenin başka yanları üzerinde laf ediyor. Yok efendim önerinin altında imza yokmuş. Böyle bir eleştiriye gülünür. Diğer noktalar, 'o zaman üç gençlik akımı arasında proleter devrimci birlik meselesi varken tek cephede ittifak çağrısı yapılmaz' diyor. Bu mekanik bir anlayıştır. Devrimci bir birlik proleter bir birliği oluşturma mücadelesini engellemez tersine ona uygun ortam hazırlıyacağı için bizim çağırımız doğruydu. Ve HKYG buna cevap vermeliydi. Bu konudaki diğer noktaları cevaplamaya gerek yok. Çünkü HKYG'in grupçu olup olmadığı meselesini açıklığa kavuşturmada yarar olmayan noktalar.

Mesele şudur, bizim bu çağrımızla daha da belirginleşen gençliğin tek kitle örgütünde birleştirilmesine uygun tavrımıza rağmen HKYG'in YDGD'lerde grupçu, sekter ve bölücü davrandığıdır. Bu tavrını, bizim cephe çağrımıza dahi cevap vermemiş olmasına ve birlik isteyen tavırlarımıza rağmen, Türkiye gençliğinin tek kitle örgütü adı altında tek başına YDGFederasyonunu kurmasıdır. Biz ve diğer devrimci gençlik gruplarıyla birlikte kurma çalışmasını yapma bir yana bu meseleyi görüşmemiştir bile. Biz ise bilinen çağrıyla somut bir adım attık ve öncelikle en yakın gördüğümüz HK ve HY taraftarı gençliğe öneri getirdik. Bu önerinin kabulu halinde halk gençliğinin birleştirilmesi yolunda ilk önemli adım atılmış olacaktı.

HKYG bizim eskiden yapmış olduğumuz öneriye neden cevap vermediğini bu noktadan açıklamalı ve varsa eleştirilerini yapmalıdır. Yoksa bizim tek cephede gençliği birleştirme anlayışına sahip olmadığımızı, o öneriyi süs olsun diye yaptığımızı mı iddia ediyor. Fakat gençliğin tek cephede birliğinin kendisi için süs olduğu son YDG Federasyonuyla daha iyi ortaya çıkmadı mı?

Sonuç olarak HKYG'e bizim söyliyeceklerimizi özetlersek. Bugün HKYG pratikte gurupçuluğa, sekterliğe ve bölücülüğe batmakta ve anlayış olarak ta bu tavırlarını sistemleştirmektedir. HKYG "Y.Gençliğin anti faşist gençlik guruplarıyla birleşmenin önünde bir engel olduğu" anlayışını geliştiyor. Tek başına bu anlayışları bile onların grupçu, sekter bölücülüğü sistemleştirmesinin kanıtıdır. Y.Gençliği anti-faşist grupların birleşmesi önünde engel gören HKYG'e soruyoruz, o halde engel görmediğiniz dışınızda bir gençlik gurubu gösterin? Bu anlayışla gösteremezler ve hiç bir gençlik gurubuyla da aynı gençlik örgütü içinde birleşemezler. İşte HKYG'in vardığı yer burasıdır. Ancak biz HKYG taraftarı arkadaşların devrimci birlik isteklerine ve Türkiye gençliğinin faşizme ve emperyalizme karşı birlik isteğine güvenerek, grupçuluk, sekterlik ve bölücülük yoluna sapanların yıkılacağını ve ilerici, yurtsever devrimci gençlik gruplarının birliğinin gelişeceğini söylüyoruz.

Bu yazımızda dikkati meselinin özü üzerine çekmeye çalıştık. HKYG'nin ileri sürdüğü tüm iddialara cevap vermeye kalkarak (haklı olmamıza rağmen) bu özü karartma yolunu tutmadık. Bu iddiaları ve tahrifatı gerektiğinde teşhir etmek kaydıyla tuttuğumuz yolu belirtiyor ve HKYG'i girmekte olduğu bataklıktan çıkmaya çağırıyoruz.

Kızıl Tugaylar Tekelci Burjuvaziyi Güçlendiriyor

İtalya'da Kızıl Tugaylar adlı küçük burjuva anarşist örgüt İtalyan tekelci burjuvazisinin, temsilcilerinden olan Aldo Moro'yu kaçırdı ve isteklerini elde edemeyince öldürdü.

Kızıl Tugaylar yayınladıkları bildirilerde kendilerinin ne kadar güçlü olduklarını tekelci burjuvaziye gösterdiklerini, ayrıca ne kadar zayıf olduğu açığa çıkan burjuva devlete karşı bu gibi eylemleri geliştireceklerini söylediler.

Kızıl Tugayların gerçekleştirdiği eylem ve söyledikleri sözler kendilerinin işçi sınıfının düşüncesi olan Marksizm-Leninizmden ne kadar uzak ve işçi sınıfının ve halkın devrimcileşeceğine güvenmiyen küçük burjuva anarşistleri olduklarını göstermektedir. Sadece bunu değil, niyetleri ne olursa olsun aynı zamanda işçi sınıfının devrimci mücadelesini değil tekelci burjuvaziyi güçlendiklerini göstermektedir.

Kızıl Tugayların Aldo Moro'yu öldürmesi kendilerinin iddia ettiklerinin tersine İtalyan tekelci burjuva devletini zayıflatmaz. Tekelci burjuvazi Aldo Moro yerine kendisine bir başka uşak pekala rahatlıkla bulur. Bu nedenle kendisi için bir güç kaybı değildir. Ama tekelci burjuvazi bir yandan içine düştüğü çıkmaz buhranlar içindeyken, diğer yandan işçi kitlelerinden tecrit olmuş ve doğru dürüst hükümet kuramaz hale gelmişti. Bu nedenle, tekelci burjuvazinin iki büyük Partisi, Hristiyan Demokrat Partisi ile Berlinguer'in revizyonist İKP'si ittifak kurarak, siyasi istikrar sağlamaya, işçi sınıfının mücadelesini bu yolla zararsız hale getirmeye, buhranı gidermeye çalışıyorlardı.

Buhran içinde, işçi kitlelerinden tecrit oldukça daha da güçsüzleşen tekelci burjuvazinin geliştirdiği bu taktiği bozmanın tek devrimci yolu, işçi sınıfını tekelci burjuvaziye karşı mücadeleye çekmek ve bu mücadele içinde Revizyonist İKP'nin gerçek yüzünü işçi kitlelerine daha iyi kavratarak işçileri revizyonist partiden koparmaktır. Tekelci burjuva devletini daha da zayıflatacak, giderek yıkacak tek devrimci yol budur. İşte bugün tekelci burjuva devletinin güçlenmek için başvurduğu son taktik de bu devrimci yolu kapatmak için devrimci mücadeleye karşı birleşmek taktiğidir. Peki Kızıl Tugayların yaptığı eylem gerçekten de tekelci burjuva devletini zayıflatmış mıdır, yoksa güçlendirmiş midir?

Kızıl Tugayların niyeti ne olursa olsun, tekelci burjuvaziye işçilerin desteğini sağlamada yardımcı olmuştur. İşçi ve halk kitlelerini tekelci burjuvaziye yaklaştırmaya hizmet etmiştir. Aldo Moro'yu öldürmekle İtalya işçileri üzerinde tekelci burjuvazinin gerici partileri Hristiyan Demokrat Partisi ve revizyonist İKP'nin etkisini güçlendirmişlerdir. Şimdiye kadar işçilerin alınteriyle göbek şişiren ve ezilen halkların kanı üzerinde saltanat sürdüren İtalyan Tekelci burjuvaları bu olayı kendilerini insancıl göstermek ve devrimcileri ise halktan koparmak için kullanmışlardır. İşte buhran içinde yüzen İtalyan tekelci burjuvalarının güçlenmesi için önem verdiği şey tam da işçilerin sempatisini kazanmaktır. Bu yolla devrimci mücadeleyi söndürmek ve devletlerini güçlendirmeye çalışmaktadırlar.

Diğer bir nokta da Kızıl Tugayların eylemi bir avuç küçük burjuva aydınının tekelci kapitalizme tepkisidir ve kendi başına bir avuç aydın hiç bir zaman burjuva devletinden güçlü değildir. Tarih bunu ispatlamıştır... Son olarak Almanya'daki Baader-Meinhof grubu da bunu ispatladı. Kendi pratikleri de bunu ispatlıyacaktır. Güçlü olan milyonlarca halktır. Burjuva devletini yenecek güç de budur. Bu nedenle milyonlarca halkın gücüne ve devrimcileşeceğine inanmıyan Kızıl Tugaylar gerçekte burjuva devletten güçsüzdürler ve yenileceklerdir. Ama işçileri ve halkı bilinçlendirip seferber edecek İKP (M-L) gibi gerçek komünist partileri önderliğindeki mücadele güçlüdür. Bugün zayıf olan bu mücadele güçlenerek burjuva devleti mutlaka yıkacaktır.

Bu olaydan çıkan bir diğer ders de tekelci burjuvazinin bu gibi eylemleri kullanarak, devrimi ve silahlı mücadeleyi halkın gözünden düşürmeye çalıştığıdır. Yine tekelci burjuvazi bu gibi eylemleri kullanarak, demokratik özgürlükleri kısıtlama ve gerici baskı tedbirleri alma girişimlerine karşı halkın direnişini kırmaya çalışacaklardır.

Biz Türkiye devrimcileri bu eylemden çıkaracağımız ders, böyle eylemlerin devrimci mücadeleyi zayıflatıp burjuva düzenini güçlendireceğidir. Bu nedenle, küçük burjuva anarşist mücadele biçimlerine karşı çıkıp, işçilerin köylülerin, halkın kitlesel mücadelesini geliştirmek gerektiğidir.

Eritre olayı sosyal emperyalizmin maskesini düşürdü

Etopya'nın Rusya taraftarı yeni hükümeti, bağımsızlık mücadelesi veren Eritre Kurtuluş Cephesi kuvvetlerine karşı 40 bin kişilik bir güçle saldırıya geçti. Eritre Kurtuluş Ordusu sözcüsü "Etopya'nın bugüne kadar giriştiği en büyük saldırı"da karadan tankçı ve topçu kuvvetlerinin yanında havadan savaş uçaklarıyla ve denizden bombardımanla Asmara ve çevresine taarruza geçtiklerini belirtmiştir.

Bilindiği gibi Eritre halkı 1960'ların başlarından bu yana Etopya gericilerine ve Amerikan emperyalistlerine karşı ülkesinin bağımsızlığını kazanmak için silahlı mücadele yürütüyordu. Asmara şehrini de kontrollerine alan kurtuluş kuvvetlerinin mücadelesi artık başarıya ulaşacaktı.

Rus sosyal emperyalistleri, Etopya'da Amerikan uşağı bir iktidar olduğu müddetçe rakibine karşı Eritre'nin kurtuluş mücadelesini sözde destekliyerek bu hareketi kendi hegemonyacı amacına alet etmeye çalıştı. Fakat kendi uşağı "marksist" maskeli Mengistu Haile Meriam darbe yapıp Etopya'da iktidarı ele geçirdikten sonra Eritre Halkının kurtuluş mücadelesini tank ve topla bombardıman uçaklarıyla, Küba askerleriyle vahşi bir şekilde ezmeye çalışıyor. Kendisini sahtekarca Milli Kurtuluş savaşlarının tabii müttefiki olarak gösteren Rusya'nın bugün Eritre kuvvetlerini ezme mücadelesiyle, dün amaçlarına alet etmek için Amerika'ya karşı desteklemesi arasında hiç bir çelişki yoktur. Her iki tavır da Rus sosyal emperyalistlerinin emperyalist yayılma ve rakibi Amerika'ya karşı hegomonyayı ele geçirme politikasının birbirini tamamlıyan parçasıdırlar

Rusya'nın ve Mengistu'nun Eritre bağımsızlık mücadelesine yaptığı saldırı bütün devrimcilere ve dünya halklarına önemli dersler veriyor.

1960'larda emperyalizme karşu kurtuluş hareketlerini pasifize ederek engellemeye çalışan Şovyet revizyonistleri büyüyen ekonomik ve askeri gücüne, yayılma ve savaş hazırlığına bağlı olarak bugün, ya bu hareketleri hegemonya kurma amacı için "desteklemekte" ya da Amerikan emperyalistleri gibi büyük bir vahşet ve aktiflikle bu mücadeleleri ezmektedir.

Rus sosyal emperyalistlerini ve revizyonistleri pasif devrimciler ve demokratik güçler gibi gören orta yolcu akımlar, bazı aydınlar ve yurtsever Kürt milliyetçilerinin ne kadar yanıldığını Mengistu iktidarı ve Eritre saldırısı göstermiştir.. Mengistu darbeyle iktidarı ele geçirdikten sonra demokratik haklar için mücadele eden binlerce işçi ve öğrenciyi katletmiş, orduya, Rus sosyal emperyalistlerinden modern silahları askeri uzmanları kukla Kastro'dan sağlıyarak önce Ogedan bölgesindeki Somali Milletinin mücadelesini ezmiş sonra Eritre'ye yönelerek büyük bir saldırıya girişmiştir. Etopya'da Selasiye'den daha zalim bir 'sosyal' faşist diktatörlük kurmuştur.

Ülkemizdeki revizyonistler, ve Özgürlük Yolu gericilerinin, nasıl bir düzen için mücadele ettiklerini daha iyi açığa çıkarmıştır. Rusya'ya bağlı sözde bir demokratik düzen için mücadele ettiğini iddia eden TKP, TSİP, TİP gibi örgütlerin Rusyaya bağlı sosyal-faşist bir diktatörlük kurmaya çalıştıklarını göstermiştir. Sırtını Rusya 'ya dayayarak sözde Kürtlerin bağımsızlık mücadelesini verdiğini iddia eden Özgürlük Yolu'nun, Kürt milletinin mücadelesini Rusya'nın emperyalist yayılma amacına alet etmeye çalıştığını göstermektedir.

Rus sosyal emperyalistleri, dünyada hızlı bir yayılma politikasıyla darbeler yapmakta, milli kurtuluş hareketlerini vahşice ezmektedirler. Eritre'ye giriştikleri bu vahşi saldırı onların sosyalist maskesini daha da düşürecek ve dünyanın ezilen halklarını ayağa kaldıracaktır. Eritre halkı ve ezilen halklar, Amerika'ya karşı olduğu gibi Rus Sosyal emperyalizmine karşı da kurtuluş mücadelesine cevap verecek ve bağımsızlık ve özgürlüğe mutlaka kavuşacaklardır.

PROVAKATÖRLER ve TERÖRİSTLER İKTİDARDA

VANGUARDIA OBRERA

Nº 231 MADRID 15-25 ABRIL 1978 10 Ptas.

EL PLENO DEL CONGRESO DE DIPUTADOS, NUEVA BUFONADA DEL GOBIERNO

R. Marco

¡VIVA EL LENINISMO! ¡ABAJO EL REVISIONISMO!

E. Odena

PESE A LAS MEDIDAS REPRESIVAS DE LA MONARQUIA.

¡LA REPUBLICA HA ESTADO EN LA CALLE EL 14 DE ABRIL!

İspanyol gericilerinin, İspanya Komünist Partisi (M-L) ne, Frap, AOA ve İKP (M-L) tarafından önderlik edilen diğer kitle örgütlerine karşı giriştiği tedbirler çerçevesi dahilinde, daha önce İspanyada ve bugün bir çok ülkede uygulanan "terörizme karşı" kanunlar sahneye konmaktadır. Aslında onlar İspanyol proletaryasına, ilerici güçlere ve geniş emekçi halk kitlelerine karşı baskı ve şiddet araçlarını dahada güçlendirmeyi hedeflemektedir. Aynı zamanda burjuvazinin bu araçlarına, arkasında Monarşi, Juan Karlos Addy Suarez ve efendileri ABD nin ellerinin gözüktüğü faşist tipteki örgütlerin hazırladığı provokasyonlarda hizmet etmektedir.

Gericiliğin bu karanlık amaçlarını mahkum eden İspanyol Komünist Partisi (M-L) nin Merkez Komitesi yayın organı "Vanguardia Obrera" son sayılarından birinde şunları yazmaktadır:

"Haklı olmayan şeyi haklı çıkarmak için hükümet tarafından yönlendirilen provokasyonların çılgınca büyüdüğüne şahit olmaktayız. Halka, kitlelerin devrimci hareketine, Partiye ve Frap'a karşı yeni baskı metodlarıyla saldır[illegible] kat Monarşi, ne demogoji ned[illegible] baskı ile işçilerin ve halkın [illegible] hakları, ve gerçek özgürlük ve demokrasi için verdikleri mücadeleyi yok edememiştir."

"Vanguardia Obrera" daha sonra şöyle devam etmektedir:

"Karillo, Filippe ve diğer uzlaşmacı şefleri bu provokasyonlarda yer alırken görmek ve seslerini "şiddet eylemlerine" karşı yeni tedbirlerin alınması ve yeni "anti-terörist" kanunların çıkarılması için hükümete başvuran faşistlerle birleştirmeleri, kişinin midesini bulandırmaktadır.

Fakat teröristler kimlerdir:?

İktidarda olanlardan başka hiç kimse değildir. 40 yıldır, parlementarizm maskesi altında halka karşı açıkça baskı uygulayan Faşist terörizme kesin bir son vermek için halkın örgütlenmesine ve mücadelesine güçlü bir atılım vermeliyiz. Köylerde, fabrikalarda, faşist çetelerle baş edebilmek için halkın bağrında, savunma ve saldırı grupları örgütlemek gereklidir."